

PTUJSKO KURENTOVANJE

Ponovno je leto naokrog in zopet je napočil čas, ko se poslavlja zima ter prihaja pomlad. To je tudi čas, ko leto za letom preganjajo zimo po Ptujem polju koranti ter ji ukazujejo s svojimi zvonci in ježevkami, naj odide ter naredi prostor težko pričakovani pomladi. Dovolj je bilo zimskega spanja, naravi in ljudem se hoče ponovno živeti in delati na polju.

Prastari so pustni običaji na Slovenskem. Toda nikjer se niso ohranili v taki meri kot okoli Ptuj, zlasti pa na Ptujem polju. Ne državna in ne cerkvena oblast nista mogla pregnati ostankov poganske mitologije, niti težki časi ko so ropali ptujsko okolico Turki in ne druge elementarne nesreče. Prav tja do nemškega fašizma ki je jemal kožuhe za nemške vojake na vzhodni fronti. Nihče ni mogel zatreti korantov in njihovih plesov združenih z oglušujočim zvončkanjem.

V ponedeljek in torek ob pustu so tekali po vaseh Ptujkega polja, dražili ljudi z ježevkami, jemali dekletom robce ter se upehani odpočivali, ko je minil pust. In če so poklicali pomlad ali ne, ljudje so vedeli da je ta prišla in da se bo prebudila narava iz zimskega spanja in rodovitna zemlja zopet rodila ter dajala živež za ohranitev rodu.

Običajji, ki so se ohranjali skozi sto in stoletja, so zadnje čase začeli izginjati. Moderni tempo življenja in nagla industrializacija sta jih vse bolj izpodirala ter potiskala v pozabo. Da bi temu ne bilo tako se je pred štiriindvajsetimi leti organiziralo v Ptuj prvo KURENTOVANJE.

Od prve prireditve leta 1960, ko so nastopale le skupine iz Markovec in katero si je ogledalo nad

Koranti prihajajo...

Foto: S. Kosi

5000 ljudi, je ta postala tradicionalna in se razvila v mednarodno s 35.000 do 45.000 gledalci, kar je trikrat več kot šteje Ptuj prebivalcev. Na teh tradicionalnih prireditvah nismo videli samo slovenskih pustnih-etnografskih mask in običajev, temveč tudi tovrstne iz Hrvaške, Srbije, Makedonije in Vojvodine. Nastopali so tudi udeleženci podobnih skupin iz Avstrije, Italije in Bolgarije.

Tako je mesto Ptuj poznano po svetu ne samo kot najstarejše v Sloveniji, po muzejih in dobrem vinu, temveč tudi po bogatem iz-

ročilu ljudskih običajev, šeg in navad, ki so drugje že močno izginili.

Razumljivo je da organizacija take prireditve presega zmogljivost Folklornega in Turističnega društva Ptuj. Zato obstaja za njegovo izvedbo organizacijski in častni odbor. Tako dejansko tu sodeluje širša občinska družbena skupnost. Kajti vsi se zavedamo, da je to kultura naših prednikov in da jo moremo negovati in ohranjati.

Pri tem se obračamo na prebivalce mesta Ptujja in okolice, da

prav tako po svojih močeh pomagajo k uspehi izvedbi prireditve. Bilo s samo udeležbo in kupovanjem značk, z prijaznostjo in nasmeškom do tujih obiskovalcev, z okrasitvijo mesta ter ostalo gostoljubnostjo. Tako kot smo slišali in čitali pohvale prebivalcev mesta Sarajeva za veliko pomoč pri izvedbi zimskih olimpijskih iger, bi naj šel dober glas o ptujčanih ob izvedbi Ptujkega KURENTOVANJA. To je želja prireditelja in upamo da jo bodo prebivalci mesta Ptujja in okolice tudi upoštevali.

Jože Štrafela

IZ VSEBINE:

- Cene gor, cene dol! (stran 2)
- Kadrovanje padlo na izpitu (stran 3)
- Marmornati rimski lev (stran 5)
- Folkloristi iz Lancove vasi (stran 6)
- Običaji na Ptujem polju (stran 9)

PRESEDSTVO OBČINSKEGA SVETA ZSS PTUJ

Zaključni račun in humanitarna akcija

Na seji predsedstva občinskega sveta ZSS Ptuj, ki je bila 23. februarja so razpravljali o zaključnem računu sveta za leto 1983 in v zvezi s tem sprejeli sklep, da iz ostanka sredstev — sindikalne članarine namenjeni 250 tisoč dinarjev za nakup aparature (mamografa) za zgodnje odkrivanje raka na dojki. Pobudo za nakup aparature, ki velja 6 milijonov dinarjev, so dali zdravstveni delavci. Le-ti so mnenja, da je veliko boljše, če sredstva namenjena za vsakoletna praznovanja dneva žensk, prispevamo za humanitarne namene.

Pri porabi sredstev za leto 1983 je predsedstvo tudi ugotovilo, da je postavka pomoč začasno nazaposlenim in drugim, ki so pomoči potrebni, realizirana le z 69 odstotki. Veliko boljše bi bilo, če bi bil indeks višji ali celo čez 100, so menili. Premalo članov sindikata pozna to obliko pomoči je bila enotna ugotovitev. V letu 1983 je bilo za te namene porabljenih 100 tisoč dinarjev, najvišja enkratna pomoč pa znaša 7 tisoč dinarjev.

V nadaljevanju je predsedstvo razpravljalo o kandidatih za opravljanje najodgovornejših funkcij v organih sindikata. Večina osnovnih organizacij je o predloženih kandidatih že razpravljala ter z njimi soglašala. Zamudnike pa je potrebno opozoriti, da nalogo opravijo v najkrajšem času.

Priloge na volilno sejo, ki bo v začetku aprila so v polnem teku. Osnovne organizacije so občne zbere pravočasno opravile, prav tako konference.

MG

V Ptujju 94 davčnih napovedi

Do 23. februarja je Uprava za družbene prihodke SO PTUJ prejela davčne napovedi od 94 občanov. Najvišji prijavljeni letni osebni dohodek je 889.902 dinarja. Prijavil ga je zdravnik. Davčno napoved so dali tudi trije šušmarji, šestnajstim, za katere je znano, da se ukvarjajo z neprijavljeno dejavnostjo, pa so poslali pozive za vložitev napovedi.

Zanimivo je tudi, da se morajo delavci Uprave za družbene prihodke opirati predvsem na lastne podatke.

MG

OB DNEVU ŽENSK ZA MAMOGRAF

Je že res, da se bomo težko sprijaznili z drugačnim praznovanjem praznika — 8. marca. Navada je železna srca in na ta dan je potrebno praznovati — ženskam naliti in jih obsipati s cvetjem. Razmetavanje denarja za nekaj svetlih trenutkov, ki hitro ubežijo. Bodimo do ženske pozorni vsak dan in takih praznovanj ne bomo potrebovali. Že nekaj let trosimo parolo — praznovanje naj bo delovno in revolucionarno. Pri slednji besedi pa se marsikateri površnež nasmiha.

Ali ne bo bolje, da bomo denar, ki bi ga sicer porabili za praznovanje, namenili za humane namene? Delavci ptujске bolnišnice ponujajo rešitev. Namesto za praznovanje naj bi denar porabili za nakup dragocene aparature mamografa — za preventivne preglede dojk in pravočasno odkrivanje raka na dojki. Bolezni, ki vedno bolj napada ženske. Zbrali naj bi med 5 in 6 milijonov dinarjev. Prvi, ki je pritril tej humani pobudi je občinski svet Zveze sindikatov Ptuj oziroma njegovo predsedstvo, ki je že na seji 23. februarja odločilo, da za nakup aparature nameni 250 tisoč dinarjev. V kratkem pa naj bi se pridružili tudi ostali iz ptujске in ormoške občine.

V ptujjski bolnišnici nujno potrebujejo tudi inkubator za nedonošenčke in če bo kaj ostalo, bomo sredstva usmerili za te namene. Letno se rodi v bolnišnici blizu 1500 otrok. Za nedonošenčke pa je na voljo le en inkubator.

Zgledi vlečejo, pridružimo se tudi mi! Sredstva bomo nakazali na ŽR št. 52400-763-50711 — za izgradnjo ptujjske bolnišnice.

MG

DESETA SEJA CK ZKS

Ocena uresničevanja gospodarske politike za letos

V Ljubljani se je v ponedeljek, 27. februarja sestal na 10. seji CK ZK Slovenije, ocenil usmeritve ZKS pri uresničevanju ekonomske politike za letošnje leto, sprejel okvirni program dela CK ZKS in njegovih organov za letošnje prvo polletje, obravnaval kadrovske predloge za odgovorne naloge v CK ZKS in nekatera druga vprašanja s področja delovanja zveze komunistov.

Uvodni referat o uresničevanju gospodarske politike je imel Štefan Korošec. O tem je bila tudi glavna razprava na seji. V svojem referatu je Štefan Korošec med drugim poudaril, da imamo opravka z omahovanjem, neznanjem, nerazvito zavestjo in z nasprotovanji stabilizacijskim prizadevanjem. Problemi Med tem prav gotovo sodi razprava Alojza Gojčiča, ki je nazorno prikazal neurejene kooperantske odnose na tržišču s koruzo, in opozoril na probleme, ki jih je povzročila zamrzitev cen med proizvajalci in predelovalci aluminija.

V sklepnih besedi je Andrej Marinc, predsednik CK ZKS, poudaril, da med komunisti ne sme biti mesta za malodušje in brezperspektivnost, temveč je treba storiti vse, kar smo zapisali v naših dokumentih, da bomo dobili bitko za stabilizacijo.

F

O GOSPODARSTVU SKUPAJ S SINDIKATI

Ko je predsedstvo Občinske konference SZDL Ptuj na seji, 22. februarja obravnavalo in sprejelo program dela za letošnje leto, so posebej poudarili, da je treba čimprej skupaj s sindikati obravnavati stanje gospodarstva v ptujjski občini. Gre za oceno gospodarstva v lanskem letu na podlagi podatkov iz zaključnih računov, za uresničevanje politike stabilizacije in resolucijskih usmeritev in za konkretno stanje pri izvajanju programov za letošnje leto.

Nadalje so v zvezi s programom dela predlagali, da je treba podrobneje oceniti zahteve samoupravnih interesnih skupnosti za sredstva iz skupne porabe za letošnje leto, ki so jim nujno potrebna za uresničevanje svojih programov. Program so tudi dopolnili z nalogo, da v občini čimprej obravnavamo vprašanje pripravnosti, ker to področje precej zanemarljivo.

Predsedstvo je na seji obravnavalo tudi

gradivo za drugo sejo Republiške konference SZDL Slovenije, ki je bila v torek, 28. februarja v Ljubljani, povezana z republiško kandidacijsko konferenco. Delegata za to konferenco:

Anton Zorec in Stane Medik pa sta bila izvoljena že na drugi občinski kandidacijski konferenci v Ptujju.

FF

OBČINSKI KOMITE ZK PTUJ

PRETOK KADROV

Člani občinskega komiteja ZKS Ptuj so na seji, ki je bila v ponedeljek, 27. februarja, ocenili delovanje občinskih upravnih organov in delovanju delegatskega sistema in angažiranje komunistov pri uresničevanju sprejetih nalog. V razpravi je bilo slišati oceno, da bi morali upravni organi delovati bolj v funkciji delegatskega sistema, posebno še, ko gre za pripravljane gradiv in sodelovanje z delegacijami. Gradiva so kljub nenehnim opozorilom iz baze še vedno preobširna in premalo razumljiva, čeprav se strokovnosti gradiv ni mogoče popolnoma izogniti.

Tudi v občinski upravi se srečujejo s pomanjkanjem strokovnih kadrov, posebej tistih z višjo in visoko izobrazbo. V upravi je zaposlenih 249 delavcev, sistemiziranih delovnih mest pa je 265. Ugotavljajo pa, da pomeni uvajanje kolektivnega vodenja novo kakovost v delu upravnih organov, kar so pokazale dosežane izkušnje.

Ko so razpravljali o kadrih, so člani komiteja opozorili, da bi morali doseči večji pretok kadrov iz proizvodnje v upravo in obratno. Nekateri »šefi«

upravnih organov sede na svojih delovnih mestih lepo vrsto let, tudi po trideset let, svojega dela pa ne prilagajajo spremembam, ki jih prinaša čas. Poleg tega bi morali biti občinski upravni organi bolj prisotni v krajevnih skupnostih oziroma neposredno na terenu, kjer uresničujemo v skupščini sprejete odločitve.

Z reorganizacijo dela upravnih organov so reorganizirali tudi delo družbenopolitičnih organizacij. Sedaj je 105 komunistov organiziranih v šestih osnovnih organizacijah ZK, lani pa so ustanovili tudi akcijsko konferenco kot stalno obliko idejno-političnega delovanja. Komunisti so se dogovorili, da bodo skrbeli predvsem za odgovorno delo upravnih organov in s tem za odpravljanje nepravilnosti in nedoslednosti. Predvsem si bodo prizadevali za učinkovito uresničevanje in varstvo pravic in interesov delovnih ljudi in občanov. To pa hkrati pomeni, da bodo morali upravni delavci bolj tvorno in poznavalsko sodelovati pri nastajanju občinske in republiške zakonodaje.

N. Dobljekar

Pohod v Mostje bo 27. aprila

Letošnji pohod PO POTEH REVOLUCIJE naj bo na sam Dan OF slovenskega naroda — v petek, 27. aprila, tako so sklenili na seji predsedstva Občinske konference SZDL Ptuj. Pohod naj bo tudi letos v Mostje na prizorišče junaškega boja Lackove čete, v bodoče pa je treba razmisлити o organiziranju pohodov in proslav tudi v druge kraje, pomembne in NOB na območju ptujjske občine. (Podobno kot je pred leti že bil pohod v Kidričevu). Organizacija pohoda in proslave dneva OF v Mostju bo letos podobna kot prejšnja leta. Podrobnejši program bo pripravil odbor za pripravo in izvedbo pohoda, ki se bo na prvi seji sestal jutri, 2. marca.

FF

Določena delegacija za Frankfurt

Občinska konferenca SZDL Ptuj ima pokroviteljstvo nad Kulturno umetniškimi društvom »Sava« s sedežem v Frankfurtu v ZR Nemčiji. V soboto 10. marca bo imelo to društvo svoj redni občni zbor, zato so na zadnji seji predsedstva OK SZDL imenovali delegacijo, ki se bo v imenu ptujjske občine udeležila občnega zbora. V delegacijo so bili imenovani: Marica Fajt, predsednica OK SZDL, Alojz Cuček, predsednik koordinacijskega odbora za stike z delavci na začasnem delu v tujini in Franc Krajnc, podpredsednik izvršnega sveta SO Ptuj.

F

Evidentirani kandidati za vodilna mesta v SZDL

Na seji predsedstva OK SZDL Ptuj so evidentirali MARIČO FAJT za možnega kandidata za predsednika Medobčinskega sveta SZDL za Podravje, ker sedanemu predsedniku Dragu Štravsu letos poteče dveletni mandat, po dogovoru pa ima tokrat mandat za predsednika ptujjske občine.

Če bi predlog za Marico Fajt sprejet in bo tudi predsednica MS SZDL bo ostalo

prazno njeno mesto predsednika občinske konference SZDL Ptuj. Zato se je v torek, 28. februarja sestal predsedstvo OK SZDL in so evidentirali za možnega kandidata za predsednika OK SZDL Ptuj ANTONA ZORECA, sedaj sekretarja OK SZDL, za novega sekretarja pa so evidentirali Janeza Drevenska, pomočnika načelnika za ljudsko obrambo SO Ptuj.

FF

IZ DO AGIS

Pri inovacijah nič novega

„Število prijav se je v letu 1983 znižalo. Imeli smo 3,8 predloga na 100 zaposlenih,“ je v začetku pogovora povedal Dušan Znidarič, referent za inovacije v tej ptujski delovni organizaciji.

Kakšni pa so uspehi za posamezne TOZD? „V preteklem letu se je najbolj izkazala TOZD Velika Oprema, ki ima 1,5 milijona koristi od inovacij. Sledi Kovinska obdelava, ki beleži nekaj čez en milijon gospodarske koristi, dalje TOZD TAP, ki je sicer največja TOZD, vendar je imela le 500 tisoč dinarjev gospodarske koristi iz naslova inovacij.“

Kaj pa administracija? „Zal moram odgovoriti, da pri administraciji ne beležimo inventivnih predlogov.“

In ostale temeljne organizacije? „V ostalih tozd beležijo manjše gospodarske koristi. Na primer Vzmetarna, ki ima le 51 tisoč gospodarske koristi. Orodjarna 205 tisoč...“

V letu 1983 ste imeli 70 inventivnih predlogov. Do kakšnih zaključkov ste prišli, ko ste jih obravnavali?

„Komisija je pri obravnavi zavrnila kar 30 predlogov ter jih označila kot „neuporabne“. Vzroki za zavrnitev so različni. Od predlogov, ki jih ni bilo mogoče realizirati, do predlogov, ki jih strokovne službe niso dovolj proučile.“

Ne upoštevajo se tudi roki za dostavo strokovnih mnenj. Vse to pa se odraža na inventivni dejavnosti.“

Kakšne pa so bile nagrade, ki ste jih v preteklem letu podelili inovatorjem?

„V letu 1983 je bila najvišja nagrada inovatorju 80 tisoč dinarjev. Odkupili pa smo tudi patent, za katerega je avtor prejel 220 tisoč dinarjev.“

Največ so pri inovacijah v tej organizaciji dosegli v letu 1979. Od takrat do danes pa število pada iz leta v leto. Vzroki?

„Najmožnejši razlog je še vedno nevoščljivost služb in strokovnjakov, ki morajo opravljati svoje delo oziroma vpeljevati inventivne predloge v prakso. So primeri, da je predlog zavrnjen enostavno zaradi pomanjkanja delovnega elana odgovornih.“

Izgovarjanje na te in podobne vzroke nikomur ne koristi. Gospodarski trenutki so taki, da se jih moramo nujno posluževati, če hočemo napredovati.

„V preteklem letu smo želeli spodbuditi dejavnost s tem, da smo mesec september imenovali mesec inovacij v delovni organizaciji Agis. Dobili pa smo le sedem inventivnih predlogov,“ je zaključil Dušan Znidarič.

Inovatorji Agisa bodo letos sodelovali tudi na dnevu inovatorjev občine Ptuj — 30. marca. Prijavili so tri inovatorje.

V delovni organizaciji pripravljajo tudi nov samoupravni sporazum o množični inventivni dejavnosti. Ta prinaša nekatere novosti, največja pa je poudarjena odgovornost posameznih služb in direktorjev za razvoj inventivne dejavnosti; novost pa je tudi prehod na USOMID (usmerjeno sistematično in organizirano množično inventivno dejavnost). Sporazum pa prinaša tudi ugodnejše pogoje za inovatorje (izplačevanje in višina odškodnin).

MG

Ivan Kramberger znova daroval

Ivan Kramberger iz Duisburga je pred vrnitvijo v domovino. Ob tem pa še vedno misli na ljudi, na hude bolnike, katerim želi olajšati vsakodnevno borbo z boleznijo. V petek, 24. februarja smo ob vsakemu v ptujski bolnišnici izvedeli še za eno njegovo humano dejanje. Odločil se je, da ptujski bolnišnici podari še en dializni aparat. Kot je povedal dr. Arko, vodja bolnišnice že razpolagajo z obvestilom, da je dializni aparat na carinarnici v Celju.

Na dializnem oddelku ptujske bolnišnice imajo trenutno 19 bolnikov, kroničnih ledvičnih bolnikov. Največ jih prihaja iz občine Varaždin. Zaradi potrebe delajo sedaj v dveh izmenah. Vsi pa se že veselijo novih sodobnih prostorov, ki jih bodo predali namenu 7. aprila — na svetovni dan zdravja.

MG

CENE GOR, CENE DOL!

Trenutno so najbolj aktualni pogovori na sestankih in ob šankih tisti, ki se sučejo okrog cen. Zakaj, ni potrebno posebej razlagati. Da bi pojasnili, kolikor je to v vsesplošni zmede zakonov, odlokov, predpisov in priporočil o cenah sploh mogoče, kaj se dogaja v ptujskih prodajalnah, smo obiskalitržniinspektoratvptujskiMIP.

Vodja tržnega inspektorata Franc Kralj je povedal, da opravljajo trije tržni inspektorji v občini Ormož in Ptuj svoje delo v 209 trgovinah, 82 zasebnih gostilnah in v 51 obratih družbenega sektorja gostinstva. Poleg tega opravljajo redne preglede še v raznih drugih obratih, med drugim kontrolirajo cene tudi v obratih okrog 500 obrtnikov. V pristojnost občinskega tržnega inspektorata sodijo predvsem maloprodajne cene, proizvodne pa so v pristojnosti republiškega tržnega inspektorata. „Ob izidu odloka o zamrznitvi smo od republiškega inspektorata prejeli telex, s katerim nas je pooblastil, da kontroliramo tudi cene proizvajalcev na našem območju.“ pravi Franc Kralj. „Opravili smo sedem kontrolnih pregledov v ptujski in tri preglede v ormoški občini. Sprememba cen po odloku o zamrznitvi ni bila ugotovljena. le v enem primeru smo ugotovili, da je proizvajalec nezakonito oblikoval ceno že pred zamrznitvijo, o čemer bo imelo zadnje besedo sodišče.“

V tem času je občinska skupnost za cene tudi preklcala sklep o povišanju cen v gostilnah, zato smo opravili kontrole tudi v teh obratih. Ugotovili smo, da so gostinske organizacije združene dela in zasebniki vrnili cene na raven pred 19. decembrom lani. Po sklepu zbora republik in pokrajin pri zvezni skupščini, da je treba cene, ki so bile sicer pravilno oblikovane, vendar uveljavljene med 19. in 23. decembrom, vrniti na prejšnjo raven, smo začeli preverjati izvajanje tega sklepa. Kontrola v proizvodnji je pokazala, da so proizvajalci na našem območju vrnili cene na prejšnjo raven, — čeprav so bile zakonito oblikovane in o znižanju cen obvestili svoje odjemalce.

Pri kontroli grosistične trgovine pa smo ugotovili, da so proizvajalci, ki bi grosiste morali obvestiti o znižanju cen, to počeli z dokajšnjo zamudo. Takšna obvestila so na primer prihajala še v preteklem tednu, čeprav je bilo potrebno to opraviti do 7. februarja. Zaradi tega trgovina ni mogla takoj znižati vseh tistih cen, ki jih mora znižati. Ob pregledu, ki smo ga izvedli do 17. februarja, smo

ugotovili, da je veleprodaja opravila popis vsega blaga, ki je na seznamu za znižanje, in to znižanje tudi uveljavila. Gre za okrog tisoč proizvodov, najbrž pa jih bo še nekaj več.

Od 17. februarja dalje teče akcija popisovanja in zniževanja cen tudi v maloprodajni mreži. Do 20. februarja je bila v maloprodaji opravljena polovica popisov, ostalo pa so opravili dan kasneje. Za Ormož podatkov še ni, saj kontrole še nismo opravili v celoti.“

Franc Kralj je povedal, da bi za sprtno reševanje pritožb in preverjanje obvestil potrošnikov, potrebovali še enega inspektorja. Potrošniki so namreč v teh tednih dobesedno oblegali tržni inspektorat in jih opozarjali na previsoke cene. Večina obvestil je bila utemeljena. Žal so tokrat potrošniški sveti stali ob strani, saj ni bilo primera, da bi kakšen potrošniški svet opozoril inspektorat na visoke cene.

V Mercator Izbiiri Panoniji Ptuj imajo temeljno organizacijo Veleprodaja kot temeljno organizacijo Maloprodaja. Zaradi tega so imeli v februarju resnično polne roke dela, tudi težav ni manjkalo. Vodja komercialnega sektorja Janko Repič je povedal: „Težave smo imeli zato, ker nismo vedeli, katere organizacije združene dela, ki so naše dobaviteljce, so vrnile cene na raven pred 19. decembrom lani. Vse naše dobaviteljce smo takoj po sklepu zbora republik in pokrajin s telexom prosili za nove cene in da nas naj obvestijo, kakšne so spremembe. Za primer naj naveden, da imamo v tozdu Veleprodaja samo v prehranbenem skladišču okrog 400 artiklov, ki smo jim morali spremeniti cene, vseh artiklov, ki jim je treba cene spremeniti pa je okrog 1000.“

Cene bi naj po sprejetem sklepu vrnili na prejšnjo raven v sedmih dneh, resnica pa je seveda precej drugačna. — vsaj za maloprodajne cene to velja. Zakaj?

„Proizvajalci so cene res lahko takoj spremenili, če so spoštovali sprejeti sklep. Mi pa smo morali počakati na nove cene, saj nismo vedeli, katere cene so upravičene in katere ne. Spremembe cen smo lahko opravili šele takrat, ko smo prejeli obvestilo dobavitelja.“

Dokler cen niste spremenili, ste prodajali artikle po višjih cenah. Tako je na primer stal Embin benko kakao 149 dinarjev, nova cena pa je le 129,60 dinarja. Kdo je prejel razliko v ceni v času, ko ste prodajali po višji ceni in kako je s tem sedaj, ko je cena nižja?

„Samo 27 proizvajalcev, od katerih smo dobili potrdila, da se

Franc Kralj

Janko Repič

vračajo na nižje cene, je pristalo na to, da nam razliko med nabavno in novo ceno prizna. Vsi ostali dobavitelji so dali različne odgovore. Nekateri so nas celo obvestili, da naj popišemo blago in nehamo s prodajo dokler cene ne bodo urejene. To seveda ni dovoljeno, pa vendar takšni primeri so. Nadalje proizvajalci govorijo, da se naj to zniža v breme konta 29. Povedati pa moram, da ta konto pri nas obstaja le v temeljni organizaciji Veleprodaja, v temeljni organizaciji Maloprodaja pa ga ni.“

Bi pojasnili, kaj pomeni konto 29, katera sredstva se zbirajo na tem kontu?

„Na kontu časovnih razmejitev gredo razlike v cenah, do katerih prihaja med letom. Če smo dobili nek artikel po višji ceni in smo obstoječo zalogo zvišali na to ceno, kar po predpisu tudi moramo storiti, da ne bi imeli v isti prodajalni dveh različnih cen, gre razlika na omenjeni konto. In tega konta v maloprodajni mreži nismo imeli.“

To torej pomeni, da doslej zalogo niste popisovali in ob povišanju cen niste spreminjali in da je ta konto prazen. Kako pa boste pokrili sedanje razlike, ko cene nižate, proizvajalci pa vam tega ne priznajo?

„Zaenkrat bomo to razliko tudi krili s kontom 29, seveda v minus. Prizadevali si bomo, da bi dobili sredstva od proizvajalcev, saj oni niso upravičeni do teh razlik.“

V prejšnjem tednu smo po telefonu naredili kratko anketo po ptujskih prodajalnah s hrano in vanjo vključili tudi Timino prodajalno v Ptuj. Zanimivo je, da smo ugotovili precejšnje razlike. V petek, 17. februarja so na primer Embin benko kakao prodajali po novi — nižji ceni — le v Blagovnici in Živilih, to sta prodajalni Ptuskega Mipa in v Timini prodajalni. V Mipovih prodajalnah Hrana, Kecek in Panorama pa je bila cena še vedno stara — višja. Torej v prodajalnah iste trgovske organizacije dve ceni. Še bolj zanimivo so podatki o cenah za kilogram koruznega zdroba. Anketirali smo poslovodje istih prodajal in ugotovili, da je najcenejši zdrob v prodajalni Kecek, kjer so imeli še staro zalogo in so ga prodajali po 36,34 dinarje za kilogram. V Blagovnici in Živilih ga je moč kupiti po 38,03 dinarja za kilogram, v Panoramah boste odšteli 42,42 dinarja, v Hrani 37,66 dinarja in v Timi 40,86 dinarja. Seveda nas je zanimalo, zakaj ima koruzni zdrob tako različno vrednost v posameznih trgovinah.

„Za vse izdelke oblikujemo ceno v tozdu Veleprodaja, seveda le v primeru, ko gre za spremembo nabavne cene in stroškov, ki so elementi kalkulacije. Če tega ni, nam avtomatska obdelava podatkov daje ceno, ki je že pripravljena in zato pravzaprav ne bi smelo priti do razlike v cenah. Do razlik v tozdu Maloprodaja oziroma v prodajalnah pa lahko pride v primeru, ko gre za različne dobavitelje. Ob sedanjih spremembah cen koruzni zdrob ni na seznamu tistih, ki bi jih morali spremeniti. Zato je vzrok za različne cene v različnih dobaviteljih, ki so trije. Vsak dobavitelj ima svojo ceno, medtem ko je naša kalkulacija vedno ista. Mi k nabavnim ceni vedno pribijemo absolutni znesek in stroške dostave,

l. kotar

POMANJKANJE MAZUTA

Močno zmanjšanje porabe

Pomanjkanje mazuta, ki je posledica splošno znanih težav pri zagotavljanju energetske bilance, je prizadelo tudi nekatere organizacije združenega dela v ptujski in ormoški občini. Tako so pred nedavnim prekinili proizvodnjo v Savini TOZD Gumarna, ob tem tudi v nekaterih Agisovih tozdih, ki imajo z Gumarno skupno kotlovnico, ustavitve proizvodnje, so v ptujski Opekarni izkoristili za redni letni remont, v ormoški opekarni pa vzdržujejo le gretje peči. Težave imajo tudi v majšperkem tozdu Volneni izdelki. Gre za kolektive, kjer mazut uporabljajo za pripravo tehnološke pare oziroma v proizvodnem procesu.

V drugi polovici februarja naj bi v SR Sloveniji dobili in porabili 21 tisoč ton mazuta, prejeli pa smo ga le 8 tisoč ton. Zato so v uporabi določila republiškega družbenega dogovora o prednostni oskrbi z mazutom, ki porabnike razvršča v pet skupin. Porabo pa morajo zmanjšati v prav vseh skupinah. Tako prva skupina, v kateri so med drugim kmetijstvo in živilska industrija, bolnice in žolstvo, po

dogovoru zmanjšuje porabo za 36,2 odstotka, druga (tekstilna industrija, turizem in gostinstvo ter prednostni izvozniki) za 51,5 %, tretja (kemijska in gumarska industrija, črna in barvna metalurgija, kovinska ter stanovanjska dejavnost) za 66,2 %, četrta (promet in zveze) za 81,7 % in peta (gradbeništvo, opekarni) kar za 95,7 odstotka.

Iz določil je razvidno, da so ob pomanjkanju mazuta težave z oskrbo v nekaterih naših kolektivih razumljive. Tako so se na primer v združenju opekarn dogovorili, kje vse bodo popolnoma ustavili proizvodnjo in kje vzdrževali gretje peči. Med tiste opekarn, ki morajo ustaviti proizvodnjo, so uvrstili tudi ptujsko. Seveda to ni nobena tolažba za sredine, kjer imajo zato precejšnje težave, tudi pri izvajanju izvoznih načrtov. Izboljšanje oskrbe pričakujejo v marcu, čeprav ga takoj ne bo mogoče odpraviti. Med vzroki za sedanje težave je tudi problem skladiščnih prostorov, cistern v naših kolektivih. Zaradi premajhnih kapacitet si takrat, ko je oskrba normalna, ne morejo zago-

toviti potrebnih zalog za neko normalno časovno obdobje, saj imajo premajhne rezervoarje. Verjetno pa si jih tudi ne morejo napolniti, saj je potrebno v določenem času imeti dovolj denarja.

V Petrolovem skladišču v Ptujju so nam povedali, da se pri razdeljevanju mazuta držijo dogovora in da na drugih področjih ni večjih problemov. Tako na primer še ni prizadeto ogrevanje stanovanj, saj imajo skladiščne kapacitete, ki jim omogočajo zalogo za daljše obdobje. Pri tem pa seveda ne bo šlo brez varčevanja. Pomemben delež pa lahko tam, kjer mazut uporabljajo za ogrevanje in ne za proizvodnjo, doda tudi ugodnejše, toplejše vreme, ki porabo takoj zmanjša.

Če se bo pomanjkanje nadaljevalo, potem bodo še kje morali prekiniti proizvodnjo. Tako je pri zmanjšanju prva na vrsti kovinsko-predelovalna industrija, v našem primeru delovna organizacija Olga Meglič. Upajmo, da to ne bo potrebno.

unial
tovarna glinice in aluminija
Boris Kidrič n. sub. o.
tga Kidričevo

Unial Tovarna glinice in aluminija „Boris Kidrič“ Kidričevo, TOZD Proizvodnja alu-

minija vabi k sodelovanju delavce pri proizvodnji aluminija.

Posebni pogoji: starost 21 let, zdravstvena in psihofizična sposobnost.

SPLOŠNI POGOJ: PKV elektrolizer in 3 mesece delovnih izkušenj ali NKV delavec z naj-

manj končanimi 6 razredi osnovne šole z obvezo, da si bodo potrebno strokovno izobrazbo pridobili ob delu v roku 6 mesecev.

Prijave sprejema kadrovska socialna služba TGA „Boris Kidrič“ Kidričevo.

Potne stroške na prihod na delo vračamo delno.

Tekst: Nevenka Dobljekar
Sliki: M. Ozmeč

KADROVANJE PADLO NA IZPITU

Prejšnji ponedeljek so v Ptuj prišli z občinsko politično šolo. Zato smo v začetku pogovora Feliksa Bagarja, izvršnemu sekretarju predsedstva občinskega komiteja ZKS Ptuj, vprašali kako ocenjuje izid kadrovanja v to obliko idejnopolitičnega usposabljanja?

»Za v maju lani smo razpisali vpis slušateljev v občinsko politično šolo, v katero kadrujejo osnovne in občinske organizacije Zveze komunistov, Socialistične zveze, Zveze sindikatov in Zveze socialistične mladine. Kadrovanje je potekalo zelo počasi in neodgovorno. V sedanjih študijskih kolektivih je kadrovanih od 25 do 30 slušateljev, na katere računamo, da se bodo marljivo lotili študija. Kadrovali so predvsem osnovne organizacije ZKS, iz ostalih družbenopolitičnih organizacij pa je le šest slušateljev. V šoli smo jih veliko več pričakovali iz vrst sindikalnih in mladinskih aktivistov, pa tudi Socialistične zveze. Žal je tokrat kadrovanje v družbenopolitičnih organizacijah padlo na izpitu.«

— Ne glede na to, kako bo šlo delo v občinski politični šoli?
»Dogovorili smo se, da bodo redna predavanja vsaki ponedeljek, torek in četrtek od 15.30 do 18.30. Poleg rednih predavanj bomo organizirali pogovore med predavatelji in slušatelji ter tudi z

odgovornimi družbenopolitičnimi delavci, funkcionarji občinske skupščine in samoupravnih interesnih skupnosti. Slušatelji bodo obiskali tudi nekaj temeljnih organizacij združenega dela, da bodo teoretično znanje lahko primerjali z našo samoupravno prakso.«

— Katere cilje ima občinska politična šola pri usposabljanju kadrov za potrebe družbenopolitičnih organizacij?
»V prvi vrsti je cilj ta, da se slušatelji usposobijo za uspešno in samoupravno, delegatsko in politično delo v svojem delovnem in bivalnem okolju. Učni program želimo čimprej prilagoditi interesom in potrebam slušateljev za delo v praksi. Tako bodo poglobili in razširili svoje znanje o marksizmu, razvoju graditve našega sistema socialističnega samoupravljanja, o razvoju delavskega gibanja in socialistični revoluciji, o družbenoekonomskih odnosih ter o vlogi zveze komunistov in vseh ostalih organiziranih socialističnih sil v naši družbi. V programu so vidno zajete tudi teme o nalogah s področja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije.«

Znanje, ki si ga bodo slušatelji pridobili v šoli, jim bo omogočilo, da bodo lahko uspešno opravljali odgovorne naloge v samoupravnih organih, delegacijah in v

družbenopolitičnih organizacijah.«

— Kakšni pa so predlogi za boljše kadrovske priprave v prihodnje?

»Sedanja rezultat kadrovanja zahteva od vseh komunistov in vodstev družbenopolitičnih

Feliks Bagar (foto M. Ozmeč)

organizacij v občini, da kritično ocenijo svoj odnos in odgovornost do kadrovanja slušateljev v vse oblike idejnopolitičnega usposabljanja in marksističnega izobraževanja. V občini je treba uskladiti program kadrovanja in usposabljanja v vseh družbenopolitičnih organizacijah. Vztrajati je potrebno, da usposabljanje kadrov postane sestavni del kad-

rovske politike vseh osnovnih in občinskih družbenopolitičnih organizacij.

— Ze sedaj moramo pričeti z usposabljanjem kadrov, ki bodo ob volitvah v letu 1986 prevzemali odgovorne naloge. K temu lahko največ prispeva načrtna kadrovska politika in skrbno zasnovan programski koncept občinske politične šole, ki se mora razviti in uveljaviti kot šola socialističnega samoupravljanja. Pri kadrovanju moramo posebno skrb posvetiti delavcem iz neposredne proizvodnje, ženskam in mladini, da bodo v novih vodstvih številne zastopani ter samoupravno in politično ustvarjalni.«

— Katere oblike usposabljanja ob politični šoli še potekajo?

»Pred nedavnim je devet slušateljev uspešno končalo seminar kandidatov za sprejem v zvezo komunistov. Dopisno šolo marksističnega samoizobraževanja obiskuje v Ptuj sedemnajst slušateljev. V marcu se bodo pričeli seminarji za novospriete člane zveze komunistov, v aprilu pa načrtujemo še seminar kandidatov za sprejem v zvezo komunistov. Sočasno pa bo potekalo tudi usposabljanje novih vodstev osnovnih organizacij zveze komunistov, tako da bo v tem letu precejšnja angažiranost na področju usposabljanja.«

1. kotar

PRESEDSTVO OK SZDL ORMOŽ

Urediti položaj radijske postaje

Tako kot drugje je tudi v Ormožu občinska konferenca SZDL ustanovitelj lokalne radijske postaje. Zaradi tega je tudi razumljivo, da so na seji predsedstva OK SZDL Ormož namenili eno od točk dnevnega reda prav vprašanjem svoje radijske postaje. Razpravo o tem so povezali z določili iz predloga za izdajo zakona o javnem obveščanju, ki je bil pred kratkim v javni razpravi.

Velja poudariti, da so vlogo lokalne radijske postaje, ki je edino javno informativno sredstvo za območje občine, nadvse ugodno ocenili, saj redno obveščajo občane o vseh pomembnejših dogajanjih na območju občine. Imajo sicer nekaj glasil ozd in krajevnih skupnosti, vendar ta izhajajo le občasno in zato ne morejo imeti vloge sprotnega informatorja.

Skupna ugotovitev je bila, da je radijska postaja v občini nujno potrebna, zato je treba urediti tudi njen status in sproti reševati programske, kadrovske, predvsem pa materialne probleme. Pri radiju je redno zaposlena samo novinarka, ki dela včasih tudi dvojni delovni čas dnevno, da zmore vse tisto, kar zahteva redno in dobro pripravo radijskega programa. Vse druge tehnične in tudi programske naloge pa rešujejo z zunanjimi sodelavci, ki se s tem ukvarjajo bolj ljubiteljsko in so pri tem pravi entuziasti.

Posebno pereč je problem financiranja redne dejavnosti radijske postaje in materialni problemi tehnične opremljenosti. Razmišljanja na seji so šla v smeri, da bi financiranje radija vključili v skupno porabo v občini, vendar pri tem ne bi smeli povečati prispevne stopnje za skupno porabo. Zato se postavlja vprašanje, kje vzeti, ko pa tudi ostale družbene dejavnosti, ki se financirajo iz prispevnih stopenj za skupno porabo, nimajo niti dovolj, kaj šele preveč. Kljub temu pa se morajo vsi zavedati, da je javno obveščanje sestavni del celovitega sistema družbenega informiranja, ki je ustavna pravica in dolžnost, zato mu je treba zagotoviti potrebna materialna sredstva, saj gre za dejavnost posebnega družbenega pomena.

— u

Dogovor o predstavitvi publikacije

Poročali smo že, da je Zgodovinsko društvo Ptuj izdajatelj publikacije POTRČEVO VELIKO IZROČILO, ki bo izšla te dni. Gradivo za publikacijo je zbrala in uredila prof. Ljubica Suligojeva, zajema pa predvsem vsebino obravnave za »okroglo mizo«, ki je bila 1. aprila lani v ptujski bolnišnici, posvečena spominu dr. Jožeta Potrča ob njegovih 80-letnici rojstva.

Za izdajo publikacije zgodovinsko društvo ni imelo lastnih sredstev, ob sedanjih omejitvenih ukrepih pa tudi ni bilo moč dobiti kreditorja ali najeti posojila, zato so člani izvršnega odbora našli edino možno rešitev v tem, da so osebno obiskali OZD ptujske občine, organe DPO in občinske skupščine ter s pred-

prodajo publikacije zagotovili potreben denar za stroške tiska in za papir. Tako je bilo v prednaročilu do 25. februarja že prodanih okoli 1200 izvodov, publikacija pa bo izšla v 2 tisoč izvodih. Upajo, da bodo lahko prodali vse, saj precej OZD in šol do navedenega datuma še ni poslalo naročilnice. Publikacija bo v predprodaji stala 180 din, v prosti prodaji pa potem 200 din.

Publikacija bo izšla v naslednjih dneh. Zato se izvršni odbor zgodovinskega društva sestal na seji, 21. februarja in sklenil publikacijo tudi javno predstaviti. Glede na to, da je v teh dneh precej dela s pripravo na kurentovanje, zatem pa bodo številne prireditve v počastitev dneva žensk, so na seji sklenili, da bo javna predsta-

vitev v petek, 16. marca v prostorih Bolnišnice v Ptuj. Zdravstveni center Ptuj-Ormož in bolnišnica v Ptuju sta namreč poimenovana po dr. Jožetu Potrču, zato so sprejeli obveznost, da bodo gostitelji javne predstavitve publikacije.

Na seji so imenovali tudi iniciativni odbor, ki naj pripravi vse potrebno za predstavitve publikacije POTRČEVO VELIKO IZROČILO in določi, koga vabita k slovesni predstavitvi. Zraven 18 avtorjev, ki s svojimi prispevki sodelujejo v publikaciji in predstavnikov sredstev javnega obveščanja, bo na predstavitve potrebno povabiti še vse tiste, ki so s svojim delom prispevali, da je publikacija sploh lahko izšla.

FF

KONFERENCA SVETOV POTROŠNIKOV PTUJ

Kako zaščititi potrošnika?

Svete potrošnikov smo pri nas ustanovili od 1979. leta dalje. Z njihovim delom pa v vseh krajevnih skupnostih niso najbolj zadovoljni, saj so postal bolj ali manj aktivni le, ko je prišlo do težav v oskrbi z osnovnimi prehrabeni izdelki. Tu in tam so povzdignili glas, ko je šlo za težave z avtobusnimi prevozi iz bolj oddaljenih vasi v Ptuj in podobno. Da bi delo teh svetov povsod spodbudili, smo v ptujski občini prejšnji petek, 24. februarja, ustanovili konferenco svetov potrošnikov. Pozitivna izkušnja naj bi bila že delujoča konferenca na ravni mesta, ki združuje predstavnike svetov potrošnikov enajstih krajevnih skupnosti.

Za predsednika konference so izvolili Franca Sediča, predstavnika krajevne skupnosti Hajdina, ki pa je zaposlen v Mipovi Maloprodaji. Morda zgolj slučaj, pa vendar ...

Koliko lahko tako povezani sveti potrošnikov vplivajo na probleme v zvezi s prometom, preskrbo, zdravstvom, vzgojo in izobraževanjem? Franc Sedič pravi: »Tako povezani lahko na vse našeto zelo, zelo vplivamo. Seveda pa bomo morali najti skupni jezik in zastopati tako

interese potrošnikov kot tistih, ki ponujajo svoje blago in usluge.

Ze leta 1981 so bili izdelani in sprejeti poslovnik o delu potrošniških svetov, sklenjeni so bili samoupravni sporazumi med skupščinami krajevnih skupnosti in delovno organizacijo Mip. Delo svetov potrošnikov več ali manj poznamo, menim pa, da bi morali več govoriti o organiziranih potrošnikih. Interesov je ogromno, vseh ni in ne bo mogoče upoštevati. Konferenca potrošniških svetov naj bi bila mesto dogovarjanja in iskanja skupnih rešitev, hkrati pa naj bi delo posameznih svetov usmerjala. Obenem bo potrebno nuditi strokovno pomoč pri delu.«

Konferenco sestavljajo delegati vseh petindesetih svetov potrošnikov, delegati organizacij združenega dela in skupnosti. Poleg tega ima konferenca tri komisije, ki bodo pomagale pri delu. Nalog konference je veliko, zapisane pa so v naši ustavi, v zakonu o združenem delu, statutu občine in v statutih posameznih krajevnih skupnostih. Franc Sedič pa meni, da bi morali v Tedniku nameniti prostor potrošnikom in ti-

stim, ki ponujajo blago in storitve, da bi pisali o svojih problemih, rešitvah in pobudah. Mislil ni na odmet, vredno jo je upoštevati, zato pričakujemo odziv vseh zainteresiranih.

Na ustanovni seji so delegati konference rahpravljali tudi o osnutku samoupravnega sporazuma o pričetku in koncu obratovalnega časa ter ga z nekaterimi pripombami sprejeli. Predlagatelj sporazuma jih bo po besedah Franca Zadravca, člana izvršnega sveta SO Ptuj glede na umestnost in možnosti upošteval pri oblikovanju predloga sporazuma. Dodal je tudi, da bo v primeru, če sporazum ne bo sprejet s potrebno večino podpisnikov, prišlo do odloka, ki ga bodo morali vsi spoštovati.

Težko je oceniti, koliko bo konferenca vplivala na zaščito potrošnika, ki je bil — vsaj doslej — bolj ali manj prepuščen sam sebi. Upajmo, da bo konferenca resnično vplivala na boljše in bolj odgovorno delo svetov potrošnikov povsod tam, kjer so ti obstajali le na papirju. Ob zadnjih zviševanjih in zniževanjih cen se je pokazalo, da zadnja trditev velja za vseh petindeset svetov potrošnikov! N. Dobljekar

POVEČALI ŠTEVILO ČLANOV

V preteklosti smo večkrat poročali o tem, da je v osnovno organizacijo ZS delavcev, zaposlenih na področju samostojnega osebnega dela občin Ptuj včlanjenih izredno malo delavcev; komaj tretjina. Zadnje dve leti pa se je stanje močno popravilo. Na občnem zboru osnovne organizacije, ki je bil v preteklem mesecu so ugotovili, da je v osnovno organizacijo včlanjenih že 50 odstotkov vseh zaposlenih pri obrtnikih, to je blizu 350.

Največja pridobitev za osnovno organizacijo in sklad za dopolnilno izobraževanje delavcev so lastni prostori in sicer v poslovni zgradbi obrtnega združenja Ptuj, Vošnjakova ulica 13.

Na občnem zboru so ponovno opozorili na problem stanovanjskega kreditiranja delavcev, ki so zaposleni pri obrtnikih. Ptujška občina je bila med šestimi slovenskimi občinami, ki ni imela zadovoljivo rešenega tega vprašanja. V preteklem tednu pa so uspešno rešili tudi ta problem. Tako bo prvi natečaj za dodelitev družbenih najemnih stanovanj ter dodelitev kreditov delavcem pri zasebnih obrtnikih že v mesecu maju letos.

Osnovna organizacija je v preteklem obdobju bila uspešna tudi pri izobraževanju, športni in rekreativni dejavnosti. V načrtu imajo tudi boljše kulturno udeleževanje. Za letos je

njihova največja obveza uresničevanje samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za zagotavljanje počitniških zmogljivosti delavcem na področju samostojnega osebnega dela v obrti. Izvršilni odbor osnovne organizacije pa bo v kratkem obvestil vse delavce tudi o pravici uveljavljanja zavarovalne dobe s povečanjem (beneficirane delovne dobe). Ta pravica bi se naj priznala vsem delavcem in obrtnikom, ki delajo v težkih pogojih.

Na občnem zboru so izvolili tudi novo vodstvo osnovne organizacije. Poslej jo bo vodila Mirka Murata, tajnik bo Dušan Gabrovec in blagajnik Lizika Mlakar. MG

OBČNI ZBORI OOS V ORMOŠKI OBČINI

Skrb gospodarjenju in stabilizaciji

Na območju občine Ormož deluje 45 osnovnih organizacij sindikata. V večini teh so v zadnjih tednih izvedli redne programskovolične konference in izvolili nad 80 odstotkov novih predsednikov. Udeležba delavcev — članov sindikata na občnih zborih ni bila sicer posebno visoka, zato pa je bila razprava povsod živahna. V marsikateri organizaciji pa tudi vsebinsko dobra in angažirana.

Glavna vprašanja, ki so jim dajali poudarka v razpravi so se nanašala na gospodarjenje, zavzemanje za uresničitev stabilizacije, boljše razporeditev delovnega časa, nagrajevanje po delu in rezultatih dela, nagrajevanje minulega dela in podobno, manjkalo pa tudi ni klasičnih sindikalnih vprašanj. Tu in tam je bil občni zbor sicer izveden bolj formalno, volitve pa so izvedli po „liniji najmanjšega odpora“. Ali so izvolili dovolj sposobne in za sindikalno delo zavzete delavce, bo pokazala praksa v nasled-

njem obdobju. Prav gotovo pa bo večini novoizvoljenim predsednikom treba nuditi pomoč.

Tega se predsedstvo občinskega sveta ZSS Ormož tudi zaveda, saj načrtujejo za predsednike osnovnih organizacij sindikata več izobraževalnih oblik, ki jih bodo v kratkem začeli tudi izvajati.

— u

Občinski kviz „Mladi in kmetijstvo“

Komisija za kmetijstvo pri občinski konferenci ZSMS Ptuj je v soboto, 25. februarja izvedla občinsko kviz tekmovalno pod naslovom »mladi in kmetijstvo«. V prostorih novih delavnic Srednješolskega centra Ptuj se je med seboj pomerilo 7 ekip mladih; in sicer po dve ekipi iz Kmetijske srednje šole, Lovrenca in Markovec, ter ekipa iz Trnovske vasi.

Mladi so odgovarjali na vprašanja s področja poljedelstva, živilnoredje, strojništva ter zakonskih predpisov in samoupravnih sporazumov s področja kmetijstva.

Največ znanja (27 točk) je zbrala ekipa Kmetijski tehnik iz Srednje kmetijske šole Ptuj, drugo mesto (25 točk) so dosegli člani prve ekipe iz Markovec, tretje mesto (24 točk) pa člani prve ekipe iz Lovrenca. Zmagovalna ekipa iz Srednje kmetijske šole Ptuj bo zastopala mladino ptujske občine na regijskem istoimenskem kvizu, ki bo v Rušah. Še to — občinski kviz je uspešno vodil Franc Planjšček, predsednik komisije za kmetijstvo pri OK ZSMS Ptuj. —OM

„Mami, mene lulat...!“

Ko otrok mencaje in zadržanem grlom napove na svojo potrebo sredi Ptujja, se mamica zgroženo obrača okrog in išče primeren prostor, kjer bi se lahko ubogi otrok olajšal. Običajno se to zgodi za vogalom kakšne hiše, v parku za drevesom ali pa v gostilniškem stranišču. V pogledih mimoidočih ni zgražanja, le pomilovanje in bežen nasmešek je opaziti na obrazih tistih, ki vidijo mamico ali očka, sklonjenega ob čepečem otroku, ki ne more držati tako dolgo, da bi se polulal doma. Ko takšno potrebo začuti kdo od odraslih, jo mahne v gostilno ali kam drugam, kjer imajo nadvse potrebne prostore za opravljanje tega najbolj vsakdanjega in očem najbolj skritega človekovega dejanja. Ni malo takih, ki zadevo opravijo za prvim vogalom, takrat pa seveda niso deležni pomilovalnih nasmešev, temveč in predvsem — zgražanja mimoidočih.

Pa v Ptujju ni bilo od nekdaj tako. Pohvalimo se lahko, da smo bili nekoč bolj napredni kot na primer Francozi, sloveči po zgledebnem obnašanju v javnosti. Francoški Clochemerle, ki je po zaslugi pisateljice Gabriella Chevalliera zgraditvijo javnega stranišča, kot ga poimenuje v svojem romanu o mestu, zaslovel po vsem svetu, je dobil svoje javno stranišče leta 1923. Je že res, da pozna meščane tega malega beaujolaiskega mesteca malone ves svet, pa vendar se lahko Ptujčani pohvalimo s precej starejšim javnim „scališčem“.

Leta 1882 so mestni očetje začutili močno potrebo po gradnji „naprav javnih stranišč v Ptujju, predvsem pisarjev“, je zapisano v dokumentih iz teh časov. Mestna občina Ptuj oziroma njen odbor je po številnih sestankih, pa tudi zakulisnih spletkah ugotovil, da je najprimernejša lokacija na pristani ob Dravi na tako imenovanem Lendplatzu. In, verjeli ali ne, že leto kasneje so postavili na tem mestu pisarje. Vendar ti niso prinesli zgolj olajšanja, pač pa so kmalu postali jabolko spora med vrlimi Ptujčani. Kako tudi ne, ko pa so bili postavljeni na hitro — leto dni od ideje do njene uresničitve je bilo za tiste čase nekaj takega, kot če bi danes hoteli petletni plan uresničiti v letu dni.

Že leta 1895 je prišlo do številnih pritožb meščanov, ker „naprava javnih stranišč ni ustrezala sanitarnim pogojem“.

Občinski veljaki so zatem kar lep čas mozgali, kaj storiti. Porodila se je fantastična ideja — nujno je zgraditi še eno podobno napravo. Leta 1918 se je zadeva

pojavi na Minoritskem trgu, sedanjem Trgu svobode. Mestni očetje so si oddahnil čes, sedaj pa težav več ne bo. Joj, kako so se zmotili! Saj ne, da bi Ptujčani ne bili zadovoljni z napravami javnih stranišč — nasprotno! Čudovita je bila in lepo vzdrževana, čista. Toda, vojaki in otroci so „izživali oskrbnico tega lokala, marljivo in vestno, a duševno omejeno žensko“. Pa je bilo konec miru, saj so se pritožbe vrstile druga za drugo. Ti presneti frkolini, da nima človek nikoli miru — ja, težko in odgovorno je delo mestnih očetov.

Nakdanja javna stranišča v Bežakovi ulici

(foto M. Ozmeč)

Da ne bi mislili o mestnih očetih kaj slabega, nikakor ne. Niso vrgli puške v koruzo. Leta 1905, točno 9. oktobra, je mesto odkupilo malo vojašnico, jo leta 1913 porušilo in sklenilo na istem prostoru urediti sodobno tržnico. Na tem mestu stoji še danes, od 1930. leta dalje. Pa mestni očetje niso načrtovali le moderne tržnice, saj so sledili zgledu velikih mest. Brez večjega oklevanja so sklenili zgraditi — že tretje — javno stranišče. In nikar ne mislite, da ga niso! Zgrajeno je bilo 1932. leta in na tem mestu stoji še danes. In kaj, mestni očetje so svoje delo imenitno opravljali in pustili prihodnjim rodovom bogato dediščino — vsaj kar zadeva javna stranišča.

Kako pa je danes s temi zadevami? Torej... stanje ni ravno razveseljivo. Zapuščeno naših dedov smo kaj slabo vzdrževali. Imamo le eno javno stranišče, pa še to je po sklepu izvršilnega odbora skupščine komunalne skupnosti občine Ptuj (oh, kje ste, mestni očetje) od sezone 1981/82 — zaprt! Za njegovo ponovno odprtje bi potrebovali po cenah iz leta 1982 okrog 40 starih milijonov

dinarjev, prav toliko pa bi veljalo vzdrževanje. Denarja ni in ga v doglednem času zagotovo tudi ne bo. Stranišče je dotrajano, potrebno ga je opremiti popolnoma na novo. Ko sem pred nedavnim vide-la posnetek BBC o javnih straniščih v londonskem Covent Garden, sem z žalostjo v srcu pomislila na naša uboga javna stranišča, ki jih sicer nikoli nisem uporabila za določene namene kot otrok pa opazila, da je bil promet v tem lokalu dokaj gost, — bojda zaradi obilne gneče v nasproti stoječi gostilni, nekdanj pri Bračički in danes

Pivnica Zlatorog imenovani. Sedaj razmišljam komu naprtiti krivdo za propadlo dediščino. Mestnim očetom predvojnega Ptujja že ne, saj dokumenti govore svoje. Morda bi bilo danes drugače, če bi bila javna stranišča v pristojnosti mestnih očetov in „marljive ter vestne oskrbovalke, pa čeprav duševno omejene“. Morda potem zahteva po lulanju ne bi vzbudila zadrege v nobenem od nas...

N. Dobljekar

Kako z davčnimi olajšavami v Ormožu

Pri tem mislimo na tiste davčne olajšave, ki naj bi jih imeli kmetovalci in katerih namen je — spodbujati kmeta, da bo pridelal čim več in čim ceneje in da bo ta pridelek tudi prodal svoji kmetijski zadrugi. To pomeni, da bi tudi z davčno politiko prispevali k večji pridelavi hrane in k podružljanju te pridelave tudi v zasebnem sektorju.

Vsaka občina to področje ureja s svojimi predpisi in daje prednost tisti pridelavi hrane, ki je za določeno območje še zlasti zanimiva in potrebna. Ena od takih kultur je za naše območje prav gotovo sladkorna pesa, ki jo nujno potrebujemo, če hočemo Tovarni sladkorja v Ormožu zagotoviti potrebno surovino, s tem pa zagotoviti, da bomo v Sloveniji pridelali čimveč sladkorja za lastno porabo.

V tej smeri gredo prizadevanja tudi Skupščine občine Ormož, kjer so se dogovorili, da bodo tistemu kmetovalcu, ki bo z zadrugo organizacijo sklenil pogodbo o celovitem sodelovanju vse kmetije v organizirani tržni proizvodnji, odpisali kar 70 odstotkov davka od katastrskega dohodka. Če bo na svojih površinah imel posejano sladkorno peso, pa še dodatno olaj-

šavo v znesku 1.500 din za vsak ha posejan s sladkorno peso.

Tisti kmetovalci, ki ne bodo pogodbeno sodelovali z zadrugo organizacijo s celotno kmetijo, bodo pa najmanj 10 odstotkov svojih njivskih površin posejali s sladkorno peso in 25 odstotkov s pšenico, tem bodo priznali davčno olajšavo za polovico odmerjenega davka od katastrskega dohodka, posebej pa še olajšava za sladkorno peso.

Olajšave so določene tudi za tiste kmetovalce, ki bodo vlagali svoj denar v zgradbe in opremo, namenjeno kmetijski proizvodnji. Taki bodo oproščeni, upoštevajoč višino vloženih sredstev, plačila enoletne davka od katastrskega dohodka od 35 do 100 odstotkov.

Ob tem je treba poudariti, da bodo v ormoški občini olajšave priznavali za nazaj, t. j. za preteklo leto, zato morajo vsako leto do konca marca zbrati potrebne podatke, ki jih vodijo v svoji temeljni organizaciji kooperantov. Brez dokumentacije pa davčne olajšave ne bo moč uveljavljati.

MELIORACIJA V DOLINI POLSKAVE

Začetek prestavljen na junij

Začetek melioracijskih del na 277 hektarskem območju med Župečjo vasjo in Mihovcami je bil predviden za sedanj čas. Kot običajno, se je tudi tokrat zataknilo pri urejanju potrebne dokumentacije in v najboljšem primeru bi lahko dela stekla v drugi polovici marca, torej ravno v času prve pomladanske setve. Tako bi bilo izkoriščanje zemlje ne tem melioracijskem območju v letošnji kmetijski sezoni nemogoče. Zato je morda še najbolj sprejemljiva odločitev, da se začetek ureditvenih del na omenjenih 277 hektarjih prestavi na konec junija.

Z vsemi lastniki kmetijskih površin na tem območju se bodo predstavniki kmetijske zadruge dogovorili za zgodnjo

setev takih kmetijskih kultur, ki jih bo mogoče pospraviti pred z začetkom del. Lastniki travnikov pa bodo prav tako lahko opravili dve košnji. Takoj po zaključku del na posameznih površinah pa bodo spet lahko sejali katero od kmetijskih rastlin in tako bodo jeseni morda že pospravili prve količine krme na urejenih zemljiščih.

Vsem, ki bodo zaradi melioracije izgubili večje količine krme, bo dobrodošla ponudba temeljne organizacije Dravske polje, da lahko kmetje na kombinativnih površinah, kjer bodo poželi pšenico, zasejejo eno od kmetijskih rastlin in si tako zagotovijo jeseni dovolj krme, kar je za to živinorejsko območje velikega pomena.

ALI JE GRIPA NA POHODU?

Zadnje tedne se v posameznih krajih našega območja pojavljajo pogostejša obolenja dihal, spremljana s povečano telesno temperaturo, glavobolom in sploh slabim počutjem. Delno je to povezano z vremenskimi in temperaturnimi spremembami, saj dež in veter v zimskih mesecih — rada kopljeta jame starim in slabotnim, smiselno pravi stara ljudska modrost.

Letos je bilo na našem območju sicer izvedeno zaščitno cepljenje proti gripi, vendar odziv občanov ni bilo posebno visok. Delno je vzrok tudi v tem, ker je zaščitno cepljenje navadno samo proti določenim virusom gripe, teh pa je cela vrsta, zato se nikoli ne ve, kateri virus se bo letos pojavil.

Na ptujskem območju doslej niso zabeležili masovnejših virusnih obolenj. Precej več primerov je na območju

občine Ormož, zlasti pri predšolskih otrocih in tudi že šolarjih. Kljub temu pa zdravstveni delavci tudi tam ugotavljajo, da zaenkrat še ne moremo govoriti o epidemiji gripe. Precej bolj pa je gripa razširjena v Mariboru.

Res je tudi, da za virusom gripe navadno najprej obolijo otroci, pozneje pa se razširi še na odrasle ljudi. Zaradi tega obstaja nevarnost, da se virus gripe razširi od vzhoda in severa na celotno naše območje. Sicer pa ni nobene osnove za preplah, če se bolezen pojavi, se je pač treba ravnati po zdravniških nasvetih, predvsem pa vsakodnevno z zdravno prehrano, gibanjem in življenjem skrbeti, da bomo proti takim ali podobnim obolenjem kar najbolj odporni.

SPOZNAJMO IRAK

Veliko stvari sem že napisala o Iraku pred novim letom, ko sem se nahajala v Jugoslaviji pa smo posneli tudi enourno radijsko oddajo za našo poslušalce. Kot sem že takrat omenila, je iz ptujskega območja v Iraku zaposlenih kar precejšnje število delavcev, predvsem iz haloškega in slovenskogoriškega območja.

Prav s tem namenom, da bi sorodniki delavcev, ki so zaposleni na začasnem delu v tujini, zvedeli kaj več o Iraku, želim spregovoriti o zgodovini, o tem kako je Irak nastal, seveda pa bo to tudi snov, ki jo bodo lahko učenci s pridom uporabili v šolah, v marksističnih krožkih na šolah. Kasneje seveda, ko se vrnem v Jugoslavijo pa lahko o življenju in nasploh o Iraku pripravimo okroglo mizo ali bolje rečeno diskusijo, kajti zgodovina Arabije je tako bogata, polna raznih kulturnih dogajanj, naseljevala so se razna ljudstva in seveda z njimi vred se je vnašala tudi kultura, nov način življenja. Po raznih temah in dogajanjih in preseljevanju ljudstev vam bom v več nadaljevanjih poskušala spregovoriti o zgodovini Iraka.

Morda bom ponekod o dogajanjih spregovorila bolj pomanjkljivo, kajti podatke zbiram iz resnično najstarejših zapisov iz arabskih knjig s pomočjo prevajalca in po pogovoru z Arabci, ki znajo dokaj dobro jugoslovanske jezike, predvsem srbohrvaščino.

I. POGlavJE SUMERANI

Ne ve se točno od kod so Sumerani prišli v to deželo. Domnevajo, da so pripadali semitski

skupini narodov, za katere se predvideva, da so prišli s severa. To lahko domnevamo po tem, ker se njihov jezik in pisana beseda zelo razlikujeta od vseh ostalih. Več zanimivosti in odgovorov nam dajejo dogajanja in raziskovanja po 1. svetovni vojni. Arheološka področja je začel raziskovati arheolog Sir Leonard Woolew, ki se je v celoti posvetil raziskovanju in izkopavanju davnega mesta UR-a (okrog 375 km jugozahodno od Bagdada). Dodala bi samo še zanimivost, da sem ta kraj obiskala. Lepo urejen kraj, hkrati pa tukaj tudi najdeta skupno pot reki Evfrat in Tigris.

Pri nadaljnjem raziskovanju te stare civilizacije po izkopavanju so bili najdeni ostanki ohranjenih mest, za katere se predpostavljajo, da so iz časov od 3.000 do 4.000 let pred našim štetjem. To so Sippar, Kish, Uruk, Nipour, Lagash, Khafaje, Tell Ajarab in drugi.

Sumerani so znani po klinasti pisavi (predhodnik mu je slika) seveda zahvaljujoč „izumu“ sumerske civilizacije. Pisava je obsegala okrog 600 znakov, predvsem so bili to podatki o vladajočih dinastijah, o njihovi vladavini in medsebojnih vojnah.

Imeli so posebne šole, v katerih so poučevali grafiko, matematiko in medicino. Proučevali so tudi zvezde in planete. Izumili so koledar in sistem mer za težino in daljino, katero so kasneje sprejeli tudi Babilonci. Poznali so že kolo. Imeli so napisane zakone in organiziran sistem vlade.

Jana Hvalec

Epidemija strahu — „AIDS“ na pohodu že tudi po Evropi

(Nadaljevanje in konec)

Večina zdravnikov, ki se podrobneje ukvarjajo s to boleznijo, je mnenja, da ni verjetno, da bi se ta kuga vsesplošno razširila. Dosedanja opažanja namreč kažejo, da tiči IZVOR TE BOLEZNI V KR-VI. V MOŠKEM SEMENU (spermi), V IZLOČKIH SLUZ-NIC IN SLINI.

Dr. James Curran, ki vodi centralna raziskovanja o AIDS, meni, da vodi pot prenašanja zgolj prek najintimnejših stikov v seksualnem življenju in potom prenašanja krvi. Vsekakor je njegova trditelavica značilna: „Pri običajnih sodelavcih in drugih osebah, ki so prišli v zgolj normalen neintimni dotik z obolenimi, niti pri ožjih sorodnikih, niti pri strežnem osebju dosedaj še nismo ugotovili nobene gane primera.“

Opazovanja kažejo, da so tisti oboleni, ki sicer ne spadajo v posebno ogroženo skupino ljudi, živeli v intimnejših stikih z okuženimi. V približno 10 prime-

DR. MED. FRAN BRUMEN

rih je bila bolezen ugotovljena pri ženskah, ki so imele spolne odnose z moškimi, pri katerih je bolezen izbruhnila. Torej, bolezen tudi izven krogov homoseksualcev! Za okrog ducat bolnikov je bil ugotovljen prenos krvi kot vir okužbe. Ker se po največji verjetnosti sprožilni faktor bolezni nahaja v krvi obolelega, je tudi najverjetnejše, da se otroci okuženih mater okužijo že med nosečnostjo. POVZROČITELJ BOLEZNI JE NAJVERJETNEJE NEK DOSEDAJ ŠE NEPOZNAN VIRUS.

Značilnost te bolezni je, da okvari tiste krvne elemente, katerih naloga in lastnost je preprečevati okužbe. Posledica je okrnjena imunost — odpornost proti okužbam. Dosedaj so sicer našli v mnogih primerih poseben tip virusa, toda ne v vseh slučajih, pa tudi zaenkrat dokončna pojasnitev še ni uspela.

Če bi se tajinstvena AIDS nadalje razširjala z dosedanjim tempom, bi bilo samo v Severni Ameriki pričakovati tekem naslednjih let — celo že po preteku dveh let nad 20.000 OBOLELIH. Vsa nov bolnik pa je nova potencialna nevarnost novih okužb. Strokovnjaki polagajo nekaj upanja v zavednost homoseksualcev, ki so v mnogih primerih po osveščeni ostupili menjavanje partnerjev; tozadevno izživljanje zavrlj, ali pa ga v nekaterih primerih, pod pritiskom strahu, celo popolnoma opustili.

V ZAČETKU LETA 1982 — TOREJ PRED SLABIMA DVE-MILA LETOMA — JE BIL UGO-TOVLJEN PRVI PRIMER V ZRN! Dosedaj je v tej deželi številno obolenih trenutno še izpod 100. Ga. Dr. L'Age-Stehr, ki je zaposlena v Robert Koch-institutu v Berlinu, pravi: „Računati mora-

mo, da se bo bolezen širila tako, kakor v Ameriki!“

Dosedaj je največ primerov ugotovljenih v mestih Muenchen in Frankfurt. Jugoslavija je z Zahodno Nemčijo po zdomstvu tesno povezana, posebno še prav z navedenima mestoma. Zato je ZAVEDAJMO SE IN BODIMO PREVIDNI! Tudi v Nemčiji je večina primerov iz starosti 30 do 50 let, ko je spolna aktivnost in menjavanje partnerjev nekako na višku. Posebej pomembno je, da med obolenimi niso samo homoseksualci!

V Zahodni Nemčiji so že ustanovili posebno komisijo strokovnjakov, med katerimi je 15 univerzitetnih profesorjev, ki se ukvarjajo s problematiko tega obolenja, da bi probleme te nove kuge razčistili in jo čimprej zajezili.

(Prirejeno po Denisu Grady in Kelly Tasker iz Revije „Readers Digest“, ki izhaja v 31-milijonih izvodov in v 17 jezikih.)

SLOVENSKA BISTRICA

Pomembna varčnost z energijo

Energetska kriza, ki je bila najbolj prisotna v zadnjih mesecih preteklega leta, je ob mnogih neugodnostih in tudi finančnih izgubah prinesla nekaj pomembnega. To je bilo spoznanje, da potrošniki resneje razmislijo o nadaljnji porabi nepogrešljivih energetskih virov, predvsem električne energije, plina pa tudi tekočih in trdih goriv.

S težavami so se v času energetske krize, ki tudi danes ni povsem odpravljena, saj nas na to spominjajo opozorila o nujnem varčevanju energije na vseh področjih, srečevali tudi v gospodarstvu občine Slovenska Bistrica. Največji porabniki so tudi najbolj občutili pomanjkanje energije. Spoznanja, da z energetskimi viri ne gre več ravnati razpisniško, so postala prisotna v vseh sredinah življenja in dela občanov, zato ni bilo težko svoja prizadevanja usmeriti na področje razmišljanj in konkretnih akcij o kar najuspešnejšem varčevanju z energijo.

Prostovoljno ali ne, varčevanje z energijo je postalo pomembno tudi pri nadaljnjih ekonomskih načrtovanjih gospodarskega razvoja v bistriški občini. Čeprav akcija varčevanja, takšna kot jo poznamo danes, ne traja dolgo, pa so že znani prvi, na srečo dokaj spodbudni pokazatelji o varčnosti občanov, tako v domačem okolju kot tudi na delovnem mestu.

V občini Slovenska Bistrica so pri varčevanju z energetiko najbolj uspeli v največji delovni organizaciji IMPOL in v obratih lesne industrije. To je dokaj spodbudno, saj so prav ti med največjimi porabniki električne pa tudi drugih virov energije. Prav gotovo so ob tem pomembni tudi ukrepi v smeri zamenjave toplovodnih kotlov in njihova prilagoditev za uporabo cenejših goriv.

V delovni organizaciji Steklo Slovenska Bistrica so se odločili topiti stekla z električno energijo, ki je zamenjala mazut. Načrtujejo pa tudi priključitev na omrežje plinovoda. V TOZD Stavbno podjetje v Sp. Poljskavi so se odločili kuriti kotle z lesnimi odpadki. V okviru družbenih dejavnosti pa je na področju varčevanja z energijo zabeležila pomemben uspeh celodnevna osnovna šola Edvard Kardelj v Poljčanah, kjer so porabo energije zmanjšali kar za 15 odstotkov.

V vseh delovnih kolektivih bistriške občine so skupno zmanjšali porabo električne energije za dva odstotka v letu 1983. Kar za 21 odstotkov pa so zmanjšali tudi porabo kurilnega olja. Manjša je bila v lanskem letu tudi prodaja super bencina in to za sedem odstotkov.

Ko v občini ugotavljajo rezultate in njihove vzroke pri zmanjševanju porabe električne energije in tudi drugih energetskih virov, je potrebno poudariti prizadevanja komiteja za družbenoekonomske odnose pri skupščini občine Slovenska Bistrica, ki že od lanskega leta pozorno spremlja gibanje porabe energetskih virov tako v gospodarstvu kot tudi na drugih področjih. O svojih spoznanjih pa poroča in tudi opozarja, če je to potrebno, porabnike energetskih virov.

Viktor Horvat

S plesom v zakonski jarem

Pri folklorni skupini Vinka Koržeta v Cirkovcah na Dravkem polju je že stara navada, da člani skupine pospremito pred matičarja katerega izmed svojih plesalcev ali plesalk. Še bolj je seveda veselo, če sta člana plesne skupine oba kandidata za skupni zakonski jarem. Prejšnjo soboto sta se jim izpisala iz ledik stanu dolgoletna folklorna plesalca Nada Fingušt in Milan Fideršek. Plesalci so ju skupaj z vodjem skupine Antonom Brležom pospremiti pred magistrat in jima ta izročili za poročno darilo otroško zibko za bodočega plesalca ali pa plesalko cirkovške folklorea.

Mladoročenca Nada Fingušt in Milan Fideršek v spremstvu cirkovških folklornih plesalcev pred magistratom v Ptujju.

JOS

(Foto: JOS)

ZNOVA ARHEOLOŠKO PRESENEČENJE V PTUJU

Marmornati rimski lev

Kot vse kaže, se je letos v Ptujju zgodaj pričela arheološka pomlad. Prejšnji teden so namreč na gradbišču prizidka k domu upokojencev izkopači marmornato skulpturo rimskega leva in grob s svinčeno krsto, v katerem je bil otroški skelet. Arheolog Ivan Tušek in preparator Stanko Gojko-
vič, oba sodelavca zavoda za spomeniško varstvo iz Maribora, ocenjujeta, da sodita obe najdbi v tretje stoletje našega štetja.

gradijo delavci gradbenega podjetja Drava iz Ptujja, ki zdaj skupaj z arheologom budno spremljajo

ali ni morda na tem območju v zemlji še več ostalin iz rimskih časov. JOS

Skelet marmornatega leva je doslej pritegnil že več obiskovalcev, ki so ga pobožali po njegovi grivi.

(Foto: JOS)

ORMOŠKI ŠOLARJI V MARIBORU

Prejšnji četrtek, 23. februarja so učenci višjih razredov osnovne šole Ormož obiskali Maribor. Izbrali so najcenejši prevoz — posebni vlak, s katerim se je peljalo nad 400 učencev s svojimi tovarničami in tovariši. Obisk Maribora je bil za učence ormoške osnovne šole lepo kulturno doživetje.

Učenci so v mariborski Operi najprej prisostvovali predstavitvi Gotovčeve opere Ero z onega sveta, potem so si ogledali še P. krajinski muzej NOV in mestni akvarij. Obisk Maribora je bil za učence ormoške osnovne šole lepo kulturno doživetje. -u

Program elektro-energetike v Ptujju

Na pobudo občinske konference socialistične zveze delovnega ljudstva Ptuj je bil pretekli teden v Mariboru sestanek, na katerem so se predstavniki občin mesta Maribora in Ptuj dogovorili o šolski mreži v Podravju. Sporno je bilo vprašanje izvajanja vzgojno izobraževalnega programa elektroenergetike v ptujjskem srednješolskem centru. Čeprav je dogovorjeno, da v prihodnjem šolskem letu ne bi imeli dislociranih oddelkov, so sklenili, da bo v Ptujju odprt en oddelk elektroenergetike, za katerega ima ptujjski center ustrezne kadrovske in materialne pogoje. Dogovorili so se tudi, da bo vpis v prvi letnik v okviru matične šole v Mariboru in da razpisa o vpisu v Ptujju ne bi posebej objavljali.

Omenjeni sestanek so izkoristili tudi za pogovor o načrtovanju šolske mreže v Podravju nasploh.

Menili so, da bi moralo združeno delo bolj natančno načrtovati potrebe po posameznih kadrih in s tem omogočiti šolam boljše načrtovanje izobraževalnih programov. Seveda pa bi morale šole bolj sodelovati v smislu delitve dela, namesto da se vsaka po svoje potegujejo za večje število oddelkov. Upati je, da ne bo ostalo samo pri pogovorih, željah in obljubah kot se je to dogajalo doslej. Dejstvo je, da imamo v Podravju sedaj dva izobraževalna centra — Maribor in Ptuj. Danes ni več mogoče načrtovati izobraževanja le na podlagi zmogljivosti šol, temveč predvsem na podlagi potreb združenega dela in v zvezi s tem tudi usmerjati učence. Žal je še vedno tako, da pri dogovarjanju o mreži šol, ki bi ga bolj upravičeno imenovali pogajanje, krajši konec potegnejo učenci.

N. Dobljekar

IZ MUZEJSKE FOTOTEKE

»Zavijmo ob Dravi okrog starega okroglega stolpa, tako da leži Mestni park pred nami, v smeri starega obzidja, ki je moralo dati prostor prijaznim hišam in vrtovom, do drugega okroglega stolpa na Minoritskem trgu...« (J. Felsner: Ptuj in njegova okolica, 1895, str. 50) »Drugi stolp na isti obrambni črti, ob vhodu v Mestni park z Minoritskega trga, je sicer obdržal svojo obliko, toda njegovo pročelje je modernizirano in služi za skladišče ene od najpomembnejših trgovskih hiš v mestu.« (isti, str. 65)

Obzidje v vzhodnem delu mesta, ki je objemalo naselbino nekako na črti: peterokotna bastija pri novih vratih — bastija za minoriti — Dravski ali Vodni stolp, je bilo zgrajeno verjetno že v prvi polovici 13. stol. Predstavljalo je šibkejši del mestnih utrd. V zahodnem delu mesta so bili naravni pogoji obrambe ugodnejši, saj je ta starejši del naselbine dvignjen na vzpetini, novejši vzhodni pa je nastal na ravninskem, delno tudi zamočvirjenem terenu. Zato je bilo potrebno obzidje dodatno utrditi. Ob vzhodnem kraku so v izkopani jarek speljali Grajeno, v 15. stol. pa je nastala še zunanja ograda, ki je na vzhodnem

Polkrožni stolp na jugu nekdanjega Minoritskega trga pred zrušenjem. Fototeka kulturnozgodovinskega oddelka PMP št. F 519

kraku izoblikovala tri, na jugovzhodnem pa eno šalo (polkrožni, na znotraj odprti in nezastrešeni obrambni stolp v obzidju).

Danes je od mestnih utrd ostalo bore malo: Dravski in Župnijski stolp, slednji še z delom obzidja, ploščad severovzhodne utrdbe, na njej je vrt gostilne »Rozika«, ostanki Gornjega vodnega stolpa z delom obzidja za dominikanskim samostanom, sled obzidja na zahodnem in vzhodnem pobočju grajskega griča ter kos obzidja za minoritskim samostanom. Do leta 1945 je bil ohranjen tudi okrogli stolp ob zaključku nekdanjega Minoritskega trga, današnjega Trga svobode. Stolp je bil pravzaprav prezidana in dozidana šala na nekdanjem jugovzhodnem kraku mestnega obzidja. Dolgo so bila v njem skladišča, do leta 1945 pa gostilna Strohmeier. Januarja tega leta so stolp zrušile bombe.

Marjeta Ciglenečki

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE (141)

Krásnaja zvezdá ali Krasna zvezda ali Rdeča zvezda

»Oni večer je bilo v naših javnih občilih spet več govora o razoroževanju (Stockholmska konferenca) in v zvezi s tem se je omenjalo tudi sovjetsko vojaško glasilo Krasnaja zvezda. Komentar na TV je drugo besedo tega imena naglaševal na drugem zlogu (tudi v roditelju: zvezd), za nameček pa je prvo besedo krasil z napačnim naglasom (Krasnája). Meni se tudi sploh zdi čudno, da tega imena ne prevajajo, saj krasnyj v ruščini pomeni rdeč, ne morda krasen, kot si Slovenci ta pridevnik nehotе razlagajo: lepa zvezda pa o vojaških zadevah!«

Neosebna večbesedna lastna imena iz občnih besed je v slovenščini najbolje kar prevesti. Tako prevajamo rusko ime znanega moskovskega trga (Rdeči trg, rus. Krasnaja ploščad). Na misel nam prihajajo še Nevski

prospekt, Kaluška cesta, Carsko selo, Severna Dvina ipd. Krasnaja zvezda je posebnost le toliko, da je ime časopisa, imen časopisov pa navadno ne prevajamo (nemara Južnonemški časopis za Süddeutsche Zeitung). Zakaj pa vendarle Rdeča zvezda namesto Krasnaja zvezda. Zato, ker nam sicer dela sklanjatvene in naglasne težave. Prevzete besede ženskega spola v slovenščini ne morejo biti naglašene na končnici, tj. na sklonilu. Če vztrajamo pri naglasu na koncu, postanejo take besede nesklonljive (prim. pietá, slavne pietá), kar pa je nerodno, saj jih enoumno navadno ne moremo rabiti samih brez pridevnika, ki nam kaže sklon in število. Raje prenesemo naglas na predhodni zlog, tako da iz Moskva dobimo Móska, kar se da potem lepo sklanjati: Móske, v Móska,

pod Móska ipd. (prim. še Bogóta nam. Bogotá). V tej fazi dobimo iz Krasnaja zvezdá torej Krasnaja zvezda. Po zgladu Dostojevskij — Dostojevski, Krupskaja — Krupska, Carskoe (selo) — Carsko nato še Krasnaja podomačimo v Krasna, tako da imamo sedaj obliko Krasna zvezda (to pa, kot rečeno, prevedemo, da nas pomensko ne moti pridevnik krasen, v Rdeča zvezda). — Naglasno podomačujemo tudi srbohrvaška imena, npr. Hajdúk-a, Partizán-a, Móstar-ja, ne morda Hájdúk-úka, Partizán Partizána, Móstar v Móstárju. Izvirno naglaševanje tu ni drugega kot novinarska imenitnost.

Ne prezirajmo pravic, ki jih ima slovenščina pri prevzetih besedah.

Jubilej Vestnika in radia Murska Sobota

V Murski Soboti je bila v petek, 24. februarja slovesnost, na kateri je kolektiv Zavoda za časopisno in radijsko dejavnost obeležil 35-letnico izhajanja VESTNIKA, glasila občinskih konferenc SZDL Murska Sobotna, Gor. Radgona, Lendava in Ljutomer ter 25-letnico Radia Murska Sobotna.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil Geza Bačić, sekretar Republiške konference SZDL Slovenije, ki je poudaril pomen pokrajinskega časnika Vestnik za Pomurje in rojake s tega območja, saj izhajajo v 21 tisoč izvodih, pa tudi pomen sprotnega obveščanja po radiu. Govoril je tudi na splošno o pomenu objektivnega in pravočasnega obveščanja v naši samoupravni socialistični družbi.

Soustvarjalcem vsebine časnika in radijskega programa in dolgotrajnim zunanjim sodelavcem so na slovesnosti podelili priznanja. Kulturni program so izvedli: kvartet domačega radia, moški oktet iz Verzeja, Velike Polane, Gornje Radgone, Prosenjakovec in Murske Sobotne ter cimbalist Miško Baranja. Slovesnost je bila v galeriji soboškega kulturnega centra, ki je poimenovan po Mišku Kranjcu in so jo neposredno prenašali po radiu.

Kolegom iz Murske Sobotne ob njihovem dovojnem jubileju čestitajo tudi člani kolektiva Zavoda Radio—Tednik Ptuj!

MITJA MERŠOL

SEDMA SILA

4. nadaljevanje

HOMER — PRVI NOVINAR?

Po mnenju nekaterih strokovnjakov, ki se ukvarjajo z zgodovino novinarstva, bi med prve novinarje lahko šteli že Homerja, ki je v Odiseji in Iliadi v epski besedi opisal življenje, mišljenje in dogodke v vzhodnem Sredozemlju.

Podobno bi lahko tudi Herodota imeli za praočeta današnjih posebnih dopisnikov. Prekrižaril je Bližnji vzhod in Sredozemlje (v času od 464 do 447 pred našim štetjem) in vse popisal, kar je videl in slišal.

Demostena poznamo predvsem kot govornika, toda pripravljaval je tudi govore za druge atenske voditelje. V besedila je vpletal opis tedanjih dogodkov in sploh deloval — kot bi lahko rekli danes — referent za stike z javnostjo.

Tukidid in Ksenofon sta bila predhodnika današnjih vojnih dopisnikov. Tukidid z opisom peloponeških vojn, Ksenofon pa z Anabazom o grško-perzijskih spopadih.

Vojni dopisnik in komentator je bil tudi Julij Cezar, saj je v svojih Komentarjih poročal o galskih vojnah.

Plutarh je bil odlični portretist državnikov svojega časa. Celo slavne starogrške dramatike Aishila, Aristotana in Evripida bi lahko povezali z novinarskim delom. V njihovih igrah se odražajo dogodki, dogajanja in problemi njihovega časa. Poenostavljeno, njihove igre so uvodniški komentarji o socialnih in moralnih problemih družbe.

Toda še preden je Homer postal, če smemo reči tako, prvi „novinar“, je človek že poznal sredstva, s pomočjo katerih je lahko komuniciral. V Afriki in na Polineziji so zdavnaj pred njim — v obdobju, v katerega Sloveški spomin ne seže — uporabljali „džungelski telegraf“ —

sporazumevanje z bobnanjem na votle panje. Na Karibih še danes poznajo skrivnostni „kabar angin“, sporočila po vetru.

TEKAČI CHIMU

V stari Grčiji so poznali tekače ali sle, ki so prenašali sporočila. Imajo ga tudi v svoji mitologiji, Hermes je sel bogov, podobno kot Merkur v starorimski mitologiji. Podobno kot v stari Grčiji so tudi pod Andi v južni Ameriki kurirji in sli opravljali poročevalska opravila. Iz predinkovskega obdobja so zlasti znani tekači civilizacije Chimu s središčem v obmorskem mestu Chan Chan, kakih 500 km severno od Lime. Tekalci Chimu so pretekli proge, ki so se raztezale na območju, kjer so danes Kolumbija, Brazilija in Argentina, njihova skupna dolžina pa je znašala kakih 8000 kilometrov. V usnjenih torbah so nosili sporočila in v štafetni predaji pretekli na dan tudi po kakih 500 kilometrov! Bili so torej hitrejši od znanega ponyexpresa, ki je v preteklem stoletju v ZDA opravljal poštno službo med St. Josephom v državi Missouri in Sacramentom v Kaliforniji.

Pikti v Britaniji 6. stoletja in ameriški Indijanci so uporabljali dimne signale za sporazumevanje — tudi to je bil nekakšen komunikacijski sistem.

Dolga stoletja so po mestnih in vaških trgih hodili glasniki (heraldi), zvonarji, klicarji — vsi ti so predhodniki imen, ki jih pogosto najdemo v nastavih današnjih časopisov: Herald Tribune, Courier in Mercury.

„JAVNO MNENJE“ NA KITAJSKEM

Prenos in posredovanje informacije je seveda pomemben, vendar pa le polovica del informacijskega procesa. Druga polovica, bolj rečeno prva polovica pa je zbiranje in priprava informacije. Tega dela so se bržkone najprej lotili Kitajci v 8. stoletju. Kitajsko cesarstvo je bilo takrat v razcvetu. Književnost in slikarstvo sta bila v vzponu, prav tako tudi šolski sistem in javne službe. Cesar in cesarski dvor sta od približno 750. leta naprej po dvakrat na leto poslala po cesarstvo svoje predstavnike. Ti so morali zbrati podatke o razporejenju med prebivalstvom in o dogodkih. Njihova poročila so potem pripravili v obliki spomladanskih in jesenskih

„analov“ kot informacijo za cesarja. Ta jih je potem po svoji volji in preudarku pošiljal naprej svojim dostojanstvenikom.

Poleg Analov je bil urad za uradna poročila hkrati pooblaščen za izdajo uradnega biltena in dvornega koledarja, ki je bil namenjen za široko rabo. Z imenom „Tching-pao“ (Glavno ali Veliko poročilo) je izhajalo enkrat na mesec in v več izvodih. Mesečni bilten se je v 14. stoletju spremenil v tednik, leta 1830 pa je postal dnevnik. Kot Beijing Gazette je potem izhajal vse do propada kitajskega cesarstva, leta 1911. Tretja uradna publikacija, ki so jo začeli izdajati na Kitajskem leta 950, se je imenovala Dvorno poročilo („Ti-pao“). Tudi ta je nehala izhajati leta 1911. Vsi ti bilteni so bili seveda izključno uradne narave in niso bili namenjeni širši javnosti.

LONDONSKI BALADARJI IN PARIŠKI NOVIČARJI

Pred prvim tiskanim časopisom so bili povsod, tako na Kitajskem kot v Evropi, dobrodošli razni potujoči krošnjarski zgodbarji. Ti so potovali od mesta do mesta, od trga do trga, se ustavljali v mestih in navzočim opisovali najrazličnejše dogodke. V Londonu so v času od 15. do zgodnjega 17. stoletja „skrbeli“ za novice tako imenovani „baladarji“, ki so v majhnih gručah postajali po ulicah in v pesmi vpletali „aktualnosti“ — vmes pa nastavljali klobuke za kovance. Menda so v tistem času potuhitali tudi marsikatero takšno, čemur danes v novinarskih krogih pravimo „pisanje med vrsticami“. Ker zaradi strogih oblasti baladarji niso mogli po nemarnem izgovarjati imen mogočnikov, so si izmislili zanje razne psevdonime. Tako naj bi bila kraljica Marija „Little Miss Muffet“, kardinal Wolsey je bil „L“ Little Boy Blue“, „George Porey“ pa je bil skrivno kralj Jurij I. Zaninuvo je, da so se vsi ti vzdevi kasneje ohranili predvsem v otroških pesmih. Celo tista znana „Baa, Baa Black Sheep, Have You Any Wool?“ ki se je morajo učiti tudi naši otroci v prvem letu angleščine, je bila menda prvotno prikrito poročilo o nemirih med kmečkimi delavci v Angliji.

Nadaljevanje prihodnjič

DELEGAT Lujzek

Dober den! Če glih smo ob konci prejšnjega tjedna en debeli paket snega dobili pa se vseeno že gor na zimo pomlad sprovlja. Letos pa smo meli snega kak že duga leta ne. Vena so k tumi tudi kaj olimpijske igre pripomogle, ki so se dobro kunčale no smo lahko ponosni na toto srečanje mladine s celega sveta. Tudi na našega srebrenka Frankovega Jureka, ki nam je kolajno prisnuča pa tudi drugi so se kejko teško odrezali.

Pa pogledimo kaj nan je napisal Franca izpod klanca v Halozah: »Lujz, moren ti povedati, da sen letošjo zimo že dvo s svinjskim obličjem v tunko sprava. Tudi v kleti man še predlenski vinski švic. Pridi na obisk pa boma naredila vinsko no mesno poskušino. Veš jaz sen rad če me keriz z drugih krajev ali pa z mesta obišče. Včasik blo na žalost tak, ke so lidje v mestu silili, zdaj pe že tak pomalen obratno gre, saj lidje vidijo, da je zemlja tista, ki nam kruheka reže. Meni so se pred par letami smejoli gdo sen z neobdelane zemlje trnje vun skopa. Zdad pa se nišče ne smeje gdo mi tan zrose prikolica krompira ali kaj drugega. Ja, nikomi se neje treba norca delati, saj se v tokšnih ali drgočnih primerih norec obrne. Tejko za gnes. Te pa srečno vsem fkupe — Franca izpod klanca.«

Zdravo Franca, dobra je gibance, če gibance ni pa mi tudi tvojo vino no meso diši! Tebi bon jaz moga nekšno kolajno dati, saj si eden mojih najbolj zvestih dopisnikov. Pišeš, da se čaji spreminjajo, da se zdaj lidje z mesta pomalen drgoč na deželo obročačo. Veš Franca do toga je moralo priti, saj bi se drgačik moje prleško no tvoje haloške bregače čista sproznole. Na totih bregih smo samo še stori kriplni ostali, mladina pa se nam je po domovini no na žalost tudi po tujini razletela. Moja hčer Jula, ki si v Dojčlandi kruh služi, mi je to enkrat pisala naj šparan grunt, da bo ga una prevzela. Hvala bogoci no peklenščaki obnem, jaz pa sen že misla, da bude z Micoj vred tudi naš grunt vmrja. Tejko za gnes. Te pa srečno. Vaš Lujzek.

Foto: I. Ciani

Pridi pust

Pridi pust rogati
dober naš rojak,
teško pričakuje
že zemljan te vsak.

Zima gospodari,
vzdržati moč več ni,
sneg neumorno pleše
se zime veseli.

Prijeten šepet gre
že od ust do ust,
ne bo konca zime,
ne ukroti je pust.

Letos še posebej
dobro se opremi,
na glavo čim večje
rogove si nadeni.

V roke pa gorjačo
ježevko na kraj,
poredni zimi hrbet
malo pokraspa.

Če se ti to posreči,
da zimo prepodiš,
klobaso za nagrado
in velik krap dobiš.

Zinka

NA KRATKO IZ OBČINE ORMOŽ

Na območju ormoške občine je bilo lansko leto v evidenci 32 vojaških invalidov in 44 družinskih upravičencev do teh invalidnin ter 15 civilnih invalidov vojne. Do ortopedskega dodatka je bilo upravičenih 5 vojaških invalidov, do dodatka za potrebo in tujo pomoč pa sta upravičena po en vojaški in en civilni invalid vojne.

V občini je zadovoljivo organizirana skrb za borce. Tako je lansko leto prejelo varstveni dodatek 32 kmetov borcev, uveljavljen priznavalnin pa je bilo 98. Več borcev je bilo tudi na klimatskem, zdraviliškem in topliškem zdravljenju. V letu 1983 je na novo pridobilo pravico do priznavalnine 13 članov, umrlo pa je 11 upravičencev.

V lanskem letu je bilo v občini Ormož izdanih 83 gradbenih dovoljenj za gradnjo stanovanjskih hiš, gospodarskih poslojij in vinskih kleti, od tega 19 za družbeni in 64 za zasebni sektor. Skupno so sicer obravnavali 122 zahtevkov (3 manj kot leta 1982), 17 jih je bilo zavrnjenih, 22 pa jih je še v postopku. Za manjša gradbena dela je bilo izdanih nad 400 prijavitev, leta 1982 le 358, od tega jih je bilo 350 ugodno rešenih, v postopku pa je še 54 prijavitev predvsem zaradi omejitev, ki jih prinaša kmetijski interventni zakon.

Čeprav obstaja občinski odlok o zaščitenih kmetijah, ki opredeljuje tudi položaj kmeta, je bilo v ormoški občini lansko leto izdati 44 odločb za status kmeta, to je 14 več kot leto poprej, štiri zahtevke pa so zavrnili, dočim je nekaj strank vloge samo umaknilo.

V letu 1983 na območju ormoške občine niso zabeležili večjega gibanja prebivalstva, temveč je bilo to v okviru letne »normale«, tako se je v občini skupno objavilo 378 občanov, prijaviilo pa 336, 52 občanov pa se jih je prijaviilo le začasno.

Mladi zadružniki občine Ormož

V Podgorcih je bilo v soboto, 18. februarja tekmovanje mladih zadružnikov z območja ormoške občine. Na tekmovanju so sodelovale ekipe domače krajevne skupnosti, Velike Nedelje, Tomaža in Ormož-Vitana. Pomerili so se v znanju o poznavanju krajevne samouprave, novih predpisov s področja invalidsko-pokojniškega zavarovanja kmetov ter v poznavanju strokovnih področij: kmetijsko strojništvo, travniška pridelava živinske krme, krmljenje živine in podobno.

Me štiri ekipami so največ znanja pokazali mladi zadružniki od Tomaža pri Ormožu, ki bodo v soboto, 3. marca zastopali ormoške mlade zadružnike na regijskem tekmovanju v Rušah. Želimo jim veliko znanja in tudi tekmovalne sreče!

OTROŠKA MAŠKERADA BO 5. MARCA

Prvi kurenti so s svojo demonsko pojavo že naznanili, da smo vse bliže največji ptujski folklorno-turistični prireditvi — kurentovanju in karnevalu. Seveda pa se na ta najbolj veseli, razigrani in šemasti pustni čas pripravljajo tudi najmlajši. Mamicice bodo imele te dni polne roke dela, da popravijo ali pa povsem na novo sešijejo kaj primerne za svojega sina ali hčerko. Veselo bo v vrstih, v krajevnih skupnostih in šolah kjer bodo za otroke organizirali posebna srečanja.

Pri društvu prijateljev mladine v Ptujju pa so nam povedali, da bodo tudi letos pripravili skupno rajanje za otroke — OTROŠKO MAŠKERADO, ki bo v športni dvorani Mladika v ponedeljek, 5. marca ob 15. uri in 30 minut. Vabljeni!

mš

TURISTIČNO DRUŠTVO PTUJ

Občni zbor bo še ta mesec

Vse aktivnosti, ki jih v zadnjem času vodita upravni in nadzorni odbor TD Ptuj so usmerjene v pripravo na občni zbor. Na seji, ki je bila 23. februarja pa sta odločila, da bo društveni zbor, 23. marca. Do takrat pa morajo komisije društva pripraviti tudi podrobne programe dela. Povečati pa bi veljalo tudi število članov, ki se v zadnjem obdobju giblje med 150 in 200 člani.

Izobraževanje članstva in prebivalstva sta dve osnovni nalogi društva. Zato bo komisija za izobraževanje letos pripravila vsaj eno predavanje. Aktivnejša kot doslej bo tudi komisija za organizacijo izletov; pripravljajo dva izleta. Komisija za turistične spominke bo letos glede na zadnje aktivnosti — organizacijo prve razstave izvirnih domačih spominkov — delovala ožje. Še naprej pa si bo prizadevala za nov izvirni turistični spominke Ptujja. Do izbire pa ostaja najbolj poznan spominke — kurent, ki pa se glede na kakovost izdelave uvršča v drugo kategorijo spominkov.

Zanimive so tudi pobude, ki prihajajo od članov komisije za ureditev okolja. Poleg aktivnosti za čisto in urejeno okolje, bo komisija letos aktivirala moči za ureditev sprehajalnih poti. Na voljo so trije prostori: aleja ob Ptujskih toplicah, Ljudski vrt in okolica gradu Turnišče. MG

FOLKLORISTI IZ LANCOVE VASI

Društvo v ustanavljanju

K vsem folklornim društvom, kolikor jih štejejo v ptujski občini, bomo v kratkem prištevati še eno; in sicer Folklorno društvo Lancova vas, ki je od lani — tako bi lahko rekli — društvo v ustanavljanju. Vse so že postorili kar je potrebno „da društvo nastane“, le na potrebne dokumente še čakajo.

Začetek novoustanovljenega folklornega društva v Lancovi vasi segajo daleč v preteklost. Pravzaprav jih je treba iskati v tradicionalnem plesu skupine našeljenih oračev, ki so vsako leto na pustni terek od hiše do hiše opravljali svoje poslanstvo — orali za debelo repo in prirast pri živini. Tega danes sicer ne počno več, toda skupina, ki se redno udeležuje kurentovanja na Ptujju, ta se je obdržala in z njo vred tudi spomin na preteklost. Prav na pobudo in željo članov omenjene skupine, so lani v Lancovi vasi ustanovili folklorno društvo in za predsednika izbrali mladega navdušenca, Franca Drobniča. Mlado društvo, ki šteje petintrideset članov, združuje štiri sekcije in sicer: tradicionalno skupino oračev, skupino ljudskih pevcev, skupino ljudskih pevki in letos ustanovljeno skupino plesalcev.

Mlado folklorno društvo pa seveda ni brez težav. Bolj kot kadrovske, ki so jih domala že premagali, jih pestijo tiste, ki so materialnega značaja. Tako kot vsa društva, jih tudi lancovska izraziteje občuti pri nabavi primernih oblačil in obutev.

Najstarejšo skupino — po letih obstoja seveda — to je skupino oračev sestavljajo enajst samih mladih postavni fantov, ki se še lahko ponajajo s kolikor tolikor izvirnimi oblačili. Pravi okras njihove obleke je nedvomno kapa polkrošne oblike, ozaljšana s pisanimi travkovi in raznobarnimi papirnati rožami. Najbrže pa bi bili fantje že danes obuti v

škornje najrazličnejših oblik in izdelave, če bi jim pred kratkim čevljar Maks Lečnik iz Pobrežja ne naredil in poklonil enajst enotnih parov. Takšnele darilo spriči današnjih cen, prav gotovo ni vsakdanji pojav, zato so člani mladega folklornega društva čevljarju Lečniku še kako hvaležni in ga s tem nekako smatrajo za svojega člana.

Iz skupine oračev se je lani izoblikovala tudi skupina petih ljudskih pevcev, ki redno vadijo na domu svojega pevkega tovariša Stanka Bukviča. Posebnih težav z oblačili nimajo, saj med nastopom kar obdržijo oblačila oračev, le da tradicionalna pokrivala zamenjajo s klobuki, v roke pa vzamejo cepe. Tako pripravljeno, se sedaj imenujejo pevka skupina mladičev.

Skupina devetih ljudskih pevki, ki je poslušalcem Radia Ptuj še zlasti znana iz oddaje Iz vasi v vas, redno vadi na domu svoje pevke tovarišice Anice Svenšek. Kar zadeva oblačila tudi one niso v posebnih težavah. Iz čisto preprostega blaga so si jih sešile kar same, take pač, kot so jih nekoč nosile njihove matere: bela bluza, temno krilo in nepogrešljiv predpasnik.

Veliko težav pa bo imelo mlado društvo z nabavo oblačil za letos ustanovljeno plesno skupino. Le-ta šteje za sedaj sedem parov, kar je za začetek izredno lepo in spodbudno. Vadi jih znana mentorica folklornih skupin Nežka Lubej, ki je Lancova vas „plesno“ že raziskala in tukaj tudi zapisala bušolenko, pa ples Miha-Tunča, ta muha in sotiš. Plesna skupina vadi enkrat v štirinajstih dneh po tri ure in sicer nikjer drugje kot v prostorih gostilne Danice in Franca Emeršiča, kar je prav gotovo edinstven, a tudi hvalevreden primer daleč naokoli.

večini primerov za krčenje programa, kar pa je za marsikoga boleče. Pri tem vsak vidi predvsem svoje interese in meni, da je tisto najpomembnejše. Zato je še posebno odgovorna naloga pred skupščinami SIS materialne proizvodnje, da bodo razpoložljiva materialna sredstva razporejali tja, kjer je za večino in za širšo družbeno skupnost resnično najpomembnejše.

Za primer naj omenimo razpravo na seji skupščine KS Boris Ziherl Ptuj, kjer niso sprejeli sklepa o podpisu samoupravnega sporazuma Komunalne skupnosti občine Ptuj zaradi tega, ker je iz letošnjega programa črtano nada-

ljevanje ureditve križišča Ciril-Metodov drevored—Potrčeva in Volkmerjeva ulica. Lani je bil urenjen CMD z razširljivjo pločnikov z zagotovilom, da se bo z deli letos nadaljevalo, zato je KS Boris Ziherl del sredstev iz samopriskve (500.000 din), namenjenih za ureditev Volkmerjeve. Že vložila v lanskem letu. Letos pa z deli ne bo moč nadaljevati, ker mora komunalna skupnost izpolniti večji del obveznosti za graditev obvoznice mesta Ptujja. To so sredstva združena iz nadomestila za uporabo mestnega zemljišča. Poleg tega bo treba sofinancirati tudi prestavitve ceste in ureditev parkirišč pri Domu upokojeencev v Ptujju.

Na seji skupščine KS Boris Ziherl so vztrajali na tem, da se z deli pri ureditvi omenjenega križišča nadaljuje tudi v letošnjem letu. Poudarili so, da je križišče Potrčeva—CMD—Volkmerjeva med najbolj neurejenimi križišči v Ptujju in njegova ureditev ni samo stvar KS Jože Potrč in Boris Ziherl, ki s samopriskvom združujeta sredstva za to ureditev, temveč je to v interesu širše prometne varnosti, zlasti gre za varnost nad 2 tisoč učencev SSC Ptuj, ki morajo dnevno po dvakrat skozi tisto križišče. O tem je tekla beseda tudi na seji skupščine Samoupravne komunalne skupnosti občine Ptuj, ki se je sestala v torek, 28. februarja. FF

LANSKI PLAN URESNIČEN!

KS FRANC OSOJNIK

Delegati skupščine krajevne skupnosti Franc Osojnik so na seji, ki je bila pretekli teden z zadovoljstvom ugotovili, da so v preteklem letu načrtovane naloge dosledno uresničili. V začetku leta 1983 sprejet plan so morali med letom nekoliko spremeniti, saj so ugotovili, da z načrtovanimi sredstvi celotnega plana ne bodo mogli uresničiti. Zato so se dogovorili, da bodo krajani poleg sredstev krajevnega samopriskve namenili za uresničitev programa še denar po posebnih pogodbah, nekaj nalog pa so uresničili skupaj z ostalimi krajevnimi skupnostmi.

Tako so v preteklem letu asfaltirali vse ceste in pločnike na območju krajevne skupnosti, kar jih je veljalo nekaj manj kot osem milijonov dinarjev. Zanimivo je, da so bila vsa dela opravljena že do lanskega septembra, za ceno pa so se z izvajalcem dogovorili že v začetku leta. V krajevni skupnosti so tako v preteklem letu dosledno izvedli referendumski program.

O planu za 1984. leto je predsednik sveta krajevne skupnosti Marjan Ostroško povedal: »Dogovorili smo se, da bomo zgradili skupaj z elektro-

gospodarstvom transformatorsko postajo v vrednosti 3,8 milijona dinarjev, kar je za nas precejšnja investicija. Mi bomo prispevali milijon dinarjev, ostalo bodo prispevali v tozdu Elektro Ptuj. Del sredstev bomo namenili za ureditev in vzdrževanje dveh vodnjakov na območju krajevne skupnosti za dela, ki so predvidena v skupnem programu in za vzdrževanje ulic. Z ostalimi krajevnimi skupnostmi pa bi morali zbrati denar za ureditev Natašine poti, ki je preozka in pogosto prihaja do težav, ko morajo gasilci intervenirati.

Menimo tudi, da bi morali letos nameniti več denarja ali pa tistega, ki bo na voljo bolj racionalno izkoristiti, da bi boljše uresničili delegatski sistem. Predvsem bi morali poglobiti delo delegacij za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, želimo pa, da v krajevni skupnosti ne bi bilo občana, ki ne bi vedel, kako in kje se trošijo sredstva, ki jih prispevamo za te dejavnosti. N. Dobljekar

Člani novoustanovljenega folklornega društva Lancova vas. Manjka le skupina plesalcev, ki je v času fotografiranja bila na vaji.

Poleg tega zakonca Emeršič mlado društvo tudi denarno podpirata. Iz vsega tega sledi, da društvo nima svojih prostorov in da njene sekcije ne vadijo le v domači gostilni, temveč tudi po privatnih hišah. V gasilskem domu, pravijo, je kar veliko prostora, vendar bi ogrevanje v teh časih veljalo preveč.

Želja vseh članov društva je, da bi nastopila in gostovali ter tako pokazali kaj znajo. Res je, da so jih med tem časom že celo povabili na Madžarsko, v Budimpešto, kjer naj bi letošnjega maja nastopile vse njihove sekcije in med drugim prikazali tudi običaje

ob bratvi. Ali bo mlada plesna sekcija v dveh pičlih mesecih, kolikor je še preostalo do gostovanja na Madžarskem, zmogla vse plesni programe, ki ga je zapisala izredno ljubezniva Nežka Lubej, je vprašanje, ki se kar samo zastavlja. Zeleti je, da bi ga, kajti če se želje tudi ne bodo uresničile, je nameravano gostovanje v Budimpešti izredna spodbuda in neprecenljiva priložnost za večkratno vadbo na teden. Že to bo prvi velik uspeh mladega folklornega društva v Lancovi vasi in želimo jim ga iz srca! Besedilo in foto: I. C.

DOMJAČA RAST

Branko Zdravec

2 x 1 x 2

Korak za korakom iz dneva v dan iz dneva v vsak dan, po poti življenja, veselja in smeha, po poti radosti, korak za korakom, v 2 x 1 x 2, iz dneva v vsak dan, po poti življenja po poti trpljenja Konec! 2 x 1 x 2 in le tišina se sliši v daljavo 2 x 1 x 2

Branko Zdravec

Domovina

Ko je jutranja zarja osvetlila grapo, v meni srce je poskočilo, in ljubilo te močno!

Vstani fante mladi, in zavriskaj močno, zapoj zdaj pesem našo, da se bo slišalo v goro!

Še klobuk dvigni visoko, da te vidijo ljudje, še glasneje zapoj, da te slišala bo vsa dežela!

Fantič, fantič ti moj dragi ta slovenska zemlja je, fantič fantič ti moj dragi, rodna gruda tvoja je!

Branko Zdravec

Ti

Kot trn neznan se zarinil je v truplo tvojega telesa, še kri iztekla ni pevcu, še dan se prevesil ni v noč.

Ostala si na poti časa ostala na poti si vsakdana. Še trn ni mogel srca tega in bitja njega spremeniti.

Ozrla v višave si se svita, spoznala bolečine trn, ozrla se nazaj v vsa leta, in videla praznine noč.

Ne noč, ne dan, ne včeraj, jutri, spoznati tega ne želi, le pesem tale bo izpeta, spomin na te dni!

Ludvik Cvetko

Samo spomini

Kjerkoli sem, kamorkoli grem ob meni si ti.

Člana folklorne skupine VASILČARSKI BABARI iz Bitole v SR Makedoniji. Skupina bo tudi letos sodelovala na Kurentovanju v Ptuj.

Foto: I. Ciani

Branko Zdravec

Materi

Bila si še mlada, ko si mati postala, si srečo mi dala, čeprav si sama garala.

Ni besed, ki bi ti jih izrekel, ni darov, ki ti bi jih dal, da bi se ti zahvalil in ti dolg poravnal.

Mati bo moja zadnja beseda, mati je tudi prva bila! Nisi mi samo življenje podarila, zame si še veliko več storila!

Neznan obisk

Bilo nek popoldan, sončnega je dne, ne vem več kateri dan, kako mu bilo je ime.

Iz skednja nesel krmo sem za kravo, zagledal sestro sem, ob njej pa še nekoga, sem mislil si: le kdo je to za boga?

Se zmenil nisem kdo je obiskovalec, morda inkasant, raznašalec? Postal sem radoveden, čakal, čakal ... no, sestro končno sem dočkal.

Hej sestra, kdo je to, sem brezbržno vprašal jo. To moj je fant, da veš ljubim ga močno ...

Sem svoje mislil si, a rekel nič, končno pa naj bo, če biti mora pač tako.

Tedaj ji nisem še verjel, sem rekel ji, le kaj mi mar, a kmalu sem spoznal, da sta res zaljubljen par.

Zaljubljena sta, to je res, a ne le malo, že do ušes, sem vprašal jo: je to zares? Rekla je: zares, zares!

Pa naj le bo, če je tako, zakaj bi nasprotovali, raje bomo praznovali PRLEŠKO GOSTUVANJE!

L. C. Lükarski pesnik

Oh, jaz Šmarčin mož

Ker se že na pustni tork v vsak je veselil zakaj še ne bi enkrat jaz malo pustnež bil.

Ko od neumnosti in hoje sem izmučen že v steklenem naslonjaču žena reče mi smeje:

»Kako si revež ves izmučen, sprejem te domov, če le hočeš me sprejeti, pod svoj me vzeti krov.«

Pa se dam pregovoriti, vzamem jo pod krov in po cesti se napotil sem z njo domov.

Pa sem takoj se prepričal, ta družba dobra ni, vedno suva me in suče potiska stran poti.

Ko do pol poti prispela sva do doma družno že se hudoba je ogrela in prepri začne.

Ko sem na kratko ji povedal vzgojnih par besed, me potisnila je s ceste v blato, sneg in led.

Pa naenkrat ta hudoba je nad mene šla krepko me za vrat prijala in treščila ob tla.

Brž v bližnjem plotu kol sem si dobil in počasi se s težavo z njo domov prebil.

Petelin pa na dvorišču z družino stoji, čudi se in kokodaka in se mi smeji.

Jaz pa moker ves in blaten sem se za plot prijel tej kokošji sem svobodi pridgati začel.

Ko sem vsega jim nametal, kar me težilo je, pa sem jim tiho in zaupno pošepnil nekaj še.

Ženska zlobna in hudobna veste, da bila je tista zlatolasa, zapeljiva, hinavska šmarnica.

T. Matjašič Zinka

Branko Anželj

Cvet, ki ga ni

Nežen dotik dlani, pozdrav, srečanje razcvetelih cvetov na livadi, ki je ni.

Občutek nežnosti, melodija Feelings ju omamlja v požirkih, ki jih ni.

Ognjen poljub, želja po ljubezni, cvetova spojita se ve ne sam cvet, ki ga ni.

Slana solza

Rad imam morje, želim ga preplavati, od zore do večera bi zofotal v njem.

Rad imam ribe, ulovil bi jih s poljubi, od sreče bi jokal in zaplaval v neznanu.

Emil Ilkar

Prava ljubezen

Ljubezen in sovraštvo sta kakor dva nasprotna pola. Okoli tega pa se suče in vrti uroda. Iz ljubezni se rodi ustvarjanje in sreča. Iz sovraštva boji, rušenja, uničenje in zmeda.

Ljubezen je zelo različna. Mnogi ljubijo zares edino sebe. V seksu iščejo izgubljene, ozke interese, v nasprotnem spolu vidijo samo erotične objekte, ali pa osebo ljubijo zaradi kakšnega profita.

Res je! Vsak človek ljubi najbolj sebe. Le redka je ljubezen, ki presega lastne meje. Iz tega pa izhajajo intrige, zloba in prostažda. Včasih pa je čustvo globlje in močnejše, kakor smrt, sramota, beda in trpljenje.

Ljubezen pa se lahko izrodi v sovraštvo, če je zavržena, ogoščena izigrana in izdana. Iz tega pa izhajajo intrige, zloba in prostažda. Toda ta ljubezen ni bila nikoli prava.

Resnična je ljubezen, ki odpušča, četudi ljubljena oseba partnerja zapušča. Baje so te ljubezni možne le v romanih. Vendar pa so možne tudi pri romantičnih zemljanih.

Če je ljubezen prava, se pokaže šele pri težavah in po dolgih letih razočaranj, bojev in trpljenja. Možna je le pri idealističnih značajih in naravah, ki se ne bojijo žrtve in najhujših stisk življenja.

VIKTOR RAJH

Iz roke v roke, na kraju v objem matere Marije

Medlo sonce se je zajedlo v gričevnato pokrajino. Bilo je poldne. Zrak nad polji je trepetal. Tiho je bilo. Zada, kjer je nehala glavna asfaltna cesta pri Veliki Nedelji, se je slišal hrup avtomobilskih motorjev, daleč nekje je zapiskala lokomotiva. Sneg na drevju se je topil in padal na belo snežnato preprogo. Na kmetiji, stisnjeni ob pobočje hriba je zalajal pes. Lajanje se je slišalo do vrške ceste, ki je lezla pod drevoredom mogočnih hrastov, potem se je izgubilo v dolino. Spet tišina.

Za mano sem zaslišal škripanje starega bicikla. Ob vsakem zagonu pedala je zacvililo zadnje kolo zateglo, visoko in takoj nato desni pedal; kratko, v nizkem tonu.

Pogledal sem nazaj in spoznal da je bila Marija Lah, po domače Šumova. Ustavila je, stopila z bicikla in si popravila ruto na glavi, potem se je zadržala predse, kjer se je dvigal gozdni hrib, od precejšnjega napora med vožnjo, dokaj ostarelih let, je lovila sapo. Spodaj ob vnožju se je belila stara graščina, cerkev, šola in kup na novo zgrajenih hiš.

Pogledala je v torbo in začutila, da utrujenost pojenjuje, kako postaja vesela, kajti vedela je, da bo že skoraj doma in da jo že nestršno čakajo njena sestra, ki živi v isti hiši, vendar vsaka v svojem stanovanju, ki je last stanovanjske skupnosti Ormož.

Marija je dokaj čila, tudi zdravje ji še služi, četravno se bliža proti sedemdesetim letom. Nikoli ne najde pravlega miru, vedno še dela, pomaga sosedom na polju, sedaj pa, ko je zima zavrla njeno poletno gibanje, bere časopise našivava razne pručke, skratka nikoli ji ni dolg čas.

Ko sem neko popoldne našel čas, da sem obiskal Marijo, je tesno v kotu za mizo prebirala slike in jih lepila v album. Dovolila mi je, da lahko prisedem in tako se je začel najin klepet.

Opazil sem njeno utrujenost, ki jo je čutila, ko je

spuščala pogled na eno izmed fotografij, v srcu jo je sklelelo, tako velika je bila radost nad hčerko, pa čeprav rejenko. Zda je vedela, da bo čez čas govorila z mano. Marija se je s težavo obrnila proti meni. Čutila je, kako ji je zaspala desna roka. Začela je gibati s prsti, vmes pa mi pripovedovala o časih, ki jih je premagovala od mladosti in vse do danes.

Bile je poročena, njen mož Simon je delal pri Komunalnem podjetju v Ormožu. Marija je opravljala gospodinska dela, velikokrat pa je delala tudi pri kmetih. Rodila je sina Ivana. Opazil sem v njenih očeh, da je kljub pomanjkanju bila srečna družina. Ivan je doraščal, končal osnovno šolo, nato pa se je šel učiti za ključavničarja. Izučil se je, in kot mladenič dokaj krepak odšel za boljšem kosom kruha. Odšel je v svet, si ustvaril družino in tam ostal.

Marija in Simon sta ostala sama, kamor koli sta se obrnila, je bilo pustno. Grenke slutnje so ju morile, kako živeti naprej v starosti. Nista obupala, z delom sta krepila zdrav duh, in ker sta se imela rada, nista pomišljala na najhujše. Nekega večera se spominja Marija, ko sta z možem legla v posteljo in ko nista mogla zaspati, sta se pogovarjala o vseh mogočih stvareh. Možu je šinila misel, tako pravi Marija, obrnil se je k meni, me na rahlo prijel za roko in mi s tretjajočim glasom dejal. Starava se, vse je tako pustno. Da nama ne bo življenje tako enolično, bi si posvojila otroka, prepričan sem, da ga bova dobila prek socialnega skrbstva.

Zazdelo se mi je, pravi Marija, da je to nekaj posebnega. Počasi so se mi začele misli urejati. Spanec me je zapuščal, za trenutek sem odprla oči, za trenutek, da sem pred sabo zagledala belo steno na stropu. V sebi sem začutila silen strah, zazdelo se mi je kot da me nekdo grabi za grlo. Naslednji hip sem planila kvišku in zakričala. Ozrla sem se okoli sebe, šele zdaj sem se zavedala, kje sem in si oddahnila.

Zdrknila sem s postelje, prižgala luč, pogledala na uro, ki je kazala komaj enajsto. Mož je mirno spal, zato sem ga prebudila in mu šepnila. Jutri pojdem po otroka, če ga bom dobila. Kaj si želiš, prej mi nisi povedal. Odločno je dejal: fantka ne, če ti bo uspelo, prisi za deklico.

Kazalca na mizi sta se pomaknila že čez polnoč, treba se bo spočiti, čaka naju naporen dan. Zaspala sva oba, pa ne tako kot ponavadi. Prebujala sem se, v snu sem objemala otroka, deklico, ki sva si jo oba zaželela, je bila zelo lepa. Nekje od daleč mi je zvenelo v ušesih ropotanje budilke, zvok je prihajal vedno bliže, se spreminjal, dokler nisem zaznala, da je to budilka, in da bo treba vstati. Z dlanjo sem si odmaknila izpred oči šop dolgih las in šla iz sobe.

Mož je že davno bil pokonci. Na hodniku sem obstala in prisluhnila. Iz kuhinje se je slišalo pokljudavanje mojega moža. Vrata kuhinje so bila le priprta, že sem hotela stopiti vanjo. Toda spet sem začutila neugodje ob misli, kakšen naporen dan bo danes. Pripravila sem se na zajtrk, sedla sva za mizo, počasi srebala vročo kavo, govorila pa skoraj nič. Pogledovala sem moža, bil je koščenega obraza, koščenih mrzlih rok, prepletenih z modrimi žilami. Zdel se mi je utrujen, kako bo danes delal, mi je misel rojila po glavi. Vstal je od mize. Celu mu je presekan s tremi gubami, ki so se vlekle prav do lasišča. Nasmejale se je, kot da bi že slutil, kako srečno se bo vse skupaj končalo. Zaželel mi je srečo, nato pa s tihimi koraki šel iz veže na plano.

Dobre trideset ure hoda sem imela do železniške postaje, zato sem morala pohiteti, da ne zamudim vlaka. Na postaji je čakalo precej ljudi. Vlak je pridrvel, stopila sem v zadnji vagon, ki je bil skoraj prazen. Gledala sem skozi okno, zdelo se mi je, da mi je po tem razmišljanju laže, bilo mi je, kot da bi se s kom pogovarjala. Iz globokega razmišljanja, skoraj

nisem verjela, ko se je vlak ustavljal, da smo že v Ptuj. Med gručo ljudi sem se prerivala do ceste, nato pa zavila v ulico. Sence hiš so se že plazile po zidovih na sončni strani ulice. V ulici se je zgoščal siv prah, ki ga je dvigoval rahel vetrič. Nad mestom so viseli meglasti rumeni oblaki, podobni plašču izgubljene princese. Proti vzhodu so se objemali trije okrogli oblaki temni in težki. Morda bo še dež, sem pomislila.

Prečkala sem cesto, ustavila se pred velikim stavbo in zagledala tablo z napisom: socialno skrbstvo Ptuj. Stopila sem v stavbo, nekaj stopnic je bilo do nadstropja, in ko sem zavila desno po hodniku, sem srečala žensko. Vprašujoče me je pogledala, nato pa dejala: Morda želite mene? Ne vem, ste vi socialna delavka? Prišla sem po otroka, zvedela sem, da ga lahko dobim pri vas, toda želela bi deklico. V trenutku sva umolknila obe. Nato pa je z nasmejanim obrazom pokazala na vrata kam naj grem, in da se bo kmalu vrnila. V pisarni je sedela žena še dokaj mladega videza, bila je nekoliko sklučena in precej vase zaprta.

Odprla so se vrata in vstopila je uradnica, ki sem jo prej srečala. Bila je prijazna do mene, kar pa me je najbolj presenetilo in razveselilo, je bila novica, da ima tisto kar si želim, torej deklico. Ko se je tako razvijal klepet med socialno delavko in ženo, ki je skoraj ves razgovor molčala, sem ugotovila, da so ji vzeli otroka, vendar fantka. Ni dolgo trajal njen pogovor, ko je žena brez pozdrava odšla. Opazila sem, da je socialna delavka iz predala potegnila mapo, v kateri so bili spisi od otroka, ki je bil namenjen meni. Prebrala mi je stanje staršev, v kakšnih razmerah živi otrok, skratka vse po vrsti kar je bilo zame bistvenega pomena. Nagovorila me je, da bom morala počakati uro, dve, če hočem še isti dan odpeljati otroka. Dalje prihodnjič

46. nadaljevanje

Z bojznijo so dočakali dan dokončne odločitve. Lev je odpovedal službo in začeli so razprodajati vse, česar ni bilo mogoče vzeti s seboj na tako daljno preselitve. Vsi so bili vznemirjeni. Slutnja usodnih trenutkov je zamorila sproščenost razpoloženja. Četudi so bili še mladi, so se jim misli o bodočnosti zavile v temo negotovosti. Nihče njih ni upal govoriti o jutrišnjem dnevu.

Pot jih je vodila proti severu. Dolga prek tisoč kilometrov. Odločili so se prespati še eno noč pri starših, da so daljšo vsaj za delček skrajšali.

Zadnji večer v domovini je potekal v neobičajnem vzdušju. Nihče ni upal načeti bolečih vprašanj: Za kako dolgo!? Kdaj se vrnete? Starša sta ostarela. Zapuščena bosta težko živela!

Da bi prikrili moro, so se oklenili izgovora, da bo pot naporna in dolga, da bo potrebno kreniti zgodaj zjutraj in podali so se k zadnjemu skupnemu počitku pod domačo streho.

Edina Cvetka, ki v svoji nežni mladosti še ni mogla doumeti usodnosti trenutka, je presanjala mirno noč. Tudi zaradi nje, da ji ne bi grenili vselega otroškega razpoloženja, nihče ni hotel nacenjati pogovorov, ki bi jo lahko vznemirili.

Budilke so neusmiljeno zvonile rano zjutraj. Sinočnja redkobesednost se je prelila v popoln molk. Mati, ki je teže trenutka najgloblje doumela, je po neprepani noči brez prestanka pritajeno ihtela. Slutila je, da je nastopil v njenem življenju najusodnejši trenutek, ko bo zgubila edinega otroka.

Podobnega slovesa nihče prizadetih nikdar kasneje ni več doživel. Zgodnje jesensko jutro je bilo že hladno in prva megla je napolnila obdramsko ulico do zgornje polovice. Hladnoča je mlajšim prijala, da so se lažje predramili iz prekinjenega spanja. Prvi se je poslovil od matere sin, potem še Milojka in Cvetka. Očetu je žalost vzela besedo, ni mogel govoriti, samo objel je vse tri in jih stisnil k sebi. Nobeno oko ni ostalo suho.

Zabrnel je avto in se počasi odmikal od hiše. Mati in oče sta ostala sama sredi ulice. Začelo se je svitati in srenja je še počivala. Mahala sta v pozdrav, dokler niso izginili za vogalom glavne ceste. Brez besede sta se umaknila vsak v svojo sobo in v tišini samote sta vsak zase začela prebolevati žalost, ki bo segla tja do njihovih grobov.

Poslovilni dan je potekal brez obeda in večerje. Mati je tavalala iz sobe v sobo in se lotevala pospravljanja, da bi prišla na druge misli, toda nič ji ni šlo od rok. Zatekla se je na vrt, ki se je že odel z zgodnjimi jesenskimi barvami. Toplobarvne cinije, bele jesenske anemone in modre astre so ji pomagale lajšati bol slovesa, ki se je tako kruto zagrizla v materino srce.

Oče je vzel v roke zemljevide. Pomagal je sinu izdelati podrobnejši načrt za potovanje in je približno vedel, kje se bodo mudili ob določenem času. Dogovorjeno je bilo, da bodo ob jezeru svetega Bolfenka na severni strani Alp počivali in malicali. Potem naprej mimo Solnograškega, Monakovega, vedno dalje proti zahodu. Obed v Mecklinškem motelu, tam sta prespala z očetom, ko sta potovala prvič v tujino na ogled. In tako dalje do končnega cilja na Posarsko v Luksenburški kot. V duhu jih je spremljal, prav tako, kakor če bi se peljal z njimi; le premikal se ni, samo misli so bile na potovanju.

Polpretekli čas velike vojne je bil takšen, da je marsikatera mati zgubila svojega sina. Obležal in utihnil je za vedno ob Normandijski obali, ali na bregu tihega Dona, morda kje pod ruševinami domačega mesta. Zguba je bila navidezno podobna, vendar v svojem globljem bistvu popolnoma drugačna. Kjer je bila posredi višja sila, tam je odločala čista usoda, na katero ni bilo mogoče vplivati, v Potokarjevem primeru, pa so odločili samo tisti, ki so kasneje vili roke od žalosti v spoznanju, da so ravnali napak. Malo je ljudi, ki bi srečni končali življenje, če so prostovoljno zapustili domovino...

Upanje v materinem srcu nikdar ni popolnoma ugasnilo, čeprav je razum napovedoval drugače. Želje in strah pred resnico so hromili razum. Lažje je bilo opreti se na slabotno bilko, kakor pa izpiti strup spoznanja in obupa. Podobnih potokarjanjskih usod je bilo po drugi svetovni vojni veliko. Mnoge so se že iztekle, mnoge še trajajo dalje, kakršna je pač starost mater, ki so spustile otroke iz svojega krila.

Medsebojni obiski so krpali čas in blažili pogrešanje. Ob srečanju solze veselja, ob slovesu solze žalosti. Prav sproščenih odnosov ni bilo več med njimi. Ljubezen, ki je bila vedno na višku, da večja ne bi mogla biti, je bila vendar nekaj drugačna. Na materini strani zamaglena z grenkobo in užaljenostjo. Bila je podobna zaskrbljenemu zrnu semena, ki skali le, če mu primerno prilivaš — nekakšen uročen zaklad, ki čaka na svojega junaka, da ga spravi na dan.

Potovanja so bila dolgotrajna, naporna in polna pretečnih nevarnosti, da sta se dedek in babica bolj bala, kakor pa veselila. Prevelika oddaljenost ni bila primerna za obiske ob koncu tedna. Počasi je nastajalo vzdušje, ki je bilo blizu odtujanju. Posebno Cvetko, ki je bila še otrok, je tujina zagrabila z močnejšo roko. Otrok je kakor mehka glina, ki jo lahko oblikuješ, kakor hočeš.

Novo počasi izpodriva vse prejšnje in ga prerasča kakor plevel, ki brez nege zaduši nežnejše rastline.

Za Milojko je bilo novo življenje najtežje. Bila je brez znanca, brez prijateljice. Nema v tujem jeziku ji je skušala pomagati z učnimi ploščami za poduk tujih jezikov. Na gospodinskem tržišču je s prtom pokazovala, kaj bi rada kupila. Še najenostavnejše ji je bilo v samopostrežnih trgovinah, kjer si je

lahko poljubno izbrala stvari in jih naložila v košaro.

Hčerka Cvetka je prav v letu preselitve dozorela za vpis v osnovno šolo. Vpisali so jo kar v normalni razred s poukom v tujem jeziku, češ, če bo uspela, prav, če pa ne bo zmogla, pa bo ponavljala. Bistri učenci je bil učitelj naklonjen in ji je pomagal. Sošolke so jo sprejele v svojo sredino kakor da ne bi bila tujka. Ko so se učili petja, je učitelj rekel: »Cvetka, zapoj nam kako lepo pesmico v materinem jeziku, da bomo slišali, kako poje pri vas doma!«

In Cvetka je brez zadrege zapela; sošolci so jo nagradili s ploskanjem, tako so se čedalje bolj zblíževali. Strah in predsodki so počasi zginevali. Že prvo polletje je bila normalno ocenjena z uvrstitvijo med sredinske uspehe; na koncu leta pa se je povspela med najboljše učence. Nepričakovani uspeh je bil staršema v veliko veselje, babici in dedku pa v neutemeljeno žalost, ker sta po tihoma upala, da se jima bo zaradi šolanja vrnila vsaj vnukinja.

Velike počitnice so prva leta vsako poletje preživljali na domačem Jadranu; ustavljali so se za več dni tudi pri babici in dedku. Vsako priliko skupnega življenja sta z očetom porabila tudi za lov. Najboljši lov na srnjaka je bil v Pristavi, ki leži porasla z lepimi gozdovi med Polskavo in Dravinjo. V Gočekovi grapi, po kateri odbeževju žubori hudourniški potoček, vlada popolna tišina od ljudi odmaknjene svete, nobena pot ne vodi po njej.

cisterne. »Zvečer se nam bo prilegel vroč lipovec. Čim se bo sonce skrilo za grebeni Podrte gore, bo postalo hladno kakor v pozni jeseni. Zjutraj pa bo komaj kako stopinjo nad ničlo. Višina in osončna lega imata svoj vpliv.« Pospravil in pometel je kuhinjo in predsobo. Igor in Lev sta si medtem uredila vsak svojo posteljo. Izpraznili so nahrbtnike in spravili dobrote po policah v omari, ki je služila kot shramba.

Še kratek razgled okolice, spoštljivo občudovanje triglavskih vrhov in Bohinjskega jezera, ki se zelenomodro zrcali v globoki dolini. Jože je pokazal smer in vijugavo pot, vsekano v strmo skalno pobočje, koder se bodo jutri zjutraj vzpenjali do prve preže. Visoko pod nebom je priplaval planinski orel in nekajkrat zaokrožil nad kočo. Vsi trije so z daljnogledi sledili njegovemu letu. Jože je povedal, da ima v svojem predelu samo en par in da je strogo zaščiten. Na najvišjem grebenu pod stenami Podrte gore se je iz grmičevja izmotala manjša kozarija kakih dvanajstih glav in se pomikala čez previs na zahodno stran. Na najvišjih vrhov Triglava so se svetlikali zanj žarki zahajajočega sonca. Nepričakovano hitro se je zmrčilo in v dolini so se prižgale lučke, ki so bohinjski kot in Staro fužino spremenile v podobo zvezdnatega neba.

Umaknili so se v kočo. Jože je postregel z vročim čajem. Zelo se je prilegla lovska večerja: suhe klobase, slanina, bohinjski sir, najbolj pa sta teknila domač kolač rženega kruha, spečenega v

močnejši svit, da bi še varneje usmerili naslednje korake. Malo še in obšli so okroglasto skalino, odkoder je Jože že lahko pokazal prežo, skrito za tremi smrekami, ki so se tiščale druga ob drugo in z nizkimi vejami dobro zakrivale kamnito klop.

Od tod dalje se posebno previdno in tiho kakor tihotapci, da ne bi zaskrtil kak skalnati okrušek, ali pa se zakotalil po pobočju nizdol. »Gamsi še niso vstali, so pa že budni in čuječi. Posnemati morata vsak moj korak. Govorili ne bomo nič, niti šepetali. Če se ustavim, moramo obstati vsi trije kakor en mož!«

Tako so se pritihotapili do preže. V pobočje je vklesana klopca, na njo pa položena deska, da malo omili hladnočo mrzlega kamna. Hitro se je začelo daniti. Jože je imel skoro do minute natančno odmerjeno pot.

Po obširnem jugovzhodnem pobočju proti Komni so se počasi, kakor iz pravlice začele odražati podrobnosti; manjše strleče skale podobne grozčemu zobovju grozljivih čarovnic, odlomljena in od strel razcefrana debela suhih mecesnov, ki jih je uničila vihra, številne večje in manjše police in po pobočju razmetani grmiči temnega ruševja.

Jože je skrbno in sistematično z daljnogledom otipaval čistino, posebno pa tiste police, na katerih je že večkrat videl vstajati gamse. Na desni globoko v dolini leži Bohinjska kotlina, iz njenega jezera vstaja gosta megla, ki liki ogromni mizi ob različnem vremenu sega včasih višje, včasih niže. Tisto jutro je segala zelo visoko, le nekaj desetnih metrov pod prežo. Bila je tako gosta in na zgornji ploskvi izglajena, da se jim je zdelo, da je treba le malo sestopiti, pa bi lahko zakoračili po njej, kakor po gladki cesti čez polje.

Vodnik je pošepetal: »Tam na desni za tistim golim bokom na polici na previsu nad temno strmo globačo leži gams. Njegova glava in rogli se dobro odražajo na belini skalnate stene. V vse smeri obrača glavno in oprezuje. Znamenje, da se bo kmalu dvignil. Če se ne motim, je prav tisti, ki ga iščemo. To je star samotar iz spodnje globače!«

Vsi trije so usmerili daljnogled v določeno smer. Gams pa je še naprej brezbržno počival in sunkovito zamahoval z glavjo, da si je odpodil nadležni mrčes.

Visoko pod vrhom na levi strani pobočja so ugledali številno kozarijo, ki se je trenutek za trenutekom pomnoževala; kakor palčki v pravljicah so se drug za drugim pojavljali. Lev jih je naštel trindvajset. Tudi sredi pobočne goličave je Jože nakazal gamsovo glavjo, ki je komaj opazno molela izza ruševnega grma. »Mnogo smo jih že videli, pa ne še vseh! Za uplenitev je primeren samo tisti na polici nad prepado. Kozli, ki so pridruženi h kozariji, se še niso ločili od mater, so še mladi in nesamosojni; potrebujejo še vodstvo in skupinsko življenje. Še niso prestali vajeniške dobe. Tudi gamsi potrebujejo čas za usposabljanje v življenju.« Je modroval vodnik.

Tedaj se je gams naenkrat dvignil. Jože je prekinil pogovor in ga ponovno ocenjeval, ali je res tisti, ki ga iščejo. Treba je še enkrat zanesljivo preveriti, ali je samec, vsaj približno oceniti trofejo, da ne bi napravili napake. Razdalja je merila približno dvesto metrov in ocenitev v jutranji sonegljici na tolikšno daljavo ni enostavna naloga. Tudi gamsova staja za zanesljivo ocenitev ni bila najbolj ugodna; počakati je bilo treba, da obrne glavjo v pravo smer.

Oče je bil določen, da strelja prvi. Za naslon so naložili nahrbtnike na skalo. Z naslonjeno puško in oko ob daljnogledu je čakal na Jožetovo povelje.

Razlegal se je prodiren opozorilni pisk kože vodnice pri večji kozariji nad njimi. Na mah so se dvignile številne glave in oprezovale v vse smeri. Stari kozel, v katerega je bilo uprih šest oči, se je zdrzil in preden je Jože utegnil povedati ukazno besedo, je odskočil v nasprotno smer in se ustavil na še bolj oddaljeni skali. Pohiteli so z nadaljnjim opazovanjem. Ni uspelo. Samotar je pokazal poleg rogov tudi še lisičjo zvitost in hitro se je oddaljil tako daleč, da ocenjevanje ni bilo več mogoče, kaj šele strel.

»Mislim, da smo na pravem mestu; toda za to jutro smo opravili. Čakali pa bomo in opazovali ga bomo, dokler ne pozabi na nas. Ostanimo mirni na istem mestu. Sedaj se prestavljati več ne smemo; se je že preveč zdanilo. Ko se bo sonce uprl v pobočje, in se bodo napasli, se bodo gamsi umaknili v senco, ali pa polegli k dnevnemu počitku. Na tem pobočju je verjetno že vse budno in ne bomo ugledali kaj več novega. Mislim, da se naš samotar ne bo več vračal nad svojo globel. Ker jutranje vreme suče lahen vetrič v različne smeri, nas je verjetno dobil v nos in se previdno umaknil. Če na svojem sedanjem mestu ne bo zaznal ničesar sumljivega, bo najbrž ostal do večera. Dober nos, orožje, ki ga mi nimamo, bomo nadomestili s premislekom. Popoldne bomo šli za njim in se namestili za eno etažo niže pod njega na spodnji preži. In če ne več, bomo ugotovili, kje si bo za noč izbral prenočišče. Jutri zjutraj pa, preden vstaneta on in dan, na najugodnejše mesto. Dokler se nam ne umakne spreglednega pobočja čez greben na nasprotno stran, mu bomo za petami.« Je pojasnil Jože in se naslonil v znak na poševni skali h krajšemu počitku.

Dokler je bilo videti kaj živega, so ostali skriti na preži. Sonce je zgodaj obsijalo gorske vrhove. Megla v Bohinjski dolini se je začela krčiti in umikati, sesedala se je vedno niže, njena zgornja ploskev se je vedno bolj nizala; počasi se je začela trgati v velike krpe. Na oddaljenem koncu je v njej nastala globoka razpoka in v dolini se je pokazal stolpec Janezove cerkvice.

Nadaljevanje prihodnjic

Franjo Brumen

Zamujena življenja

(Biografski roman petih rodov)

Visoka preža, zgrajena na stisnjenih smrekah nudi pogled po dolini in vseh pobočjih, ki se strmo spuščajo v globačo.

Tam posedeti urico ali dve je poseben užitek; divjad prehaja naravno in brez strahu, popase se malo tu, malo tam. Opazuješ jo lahko brez ithe in ocenjuješ, dokler ne izgine v gozdu. Tu sta vsake počitnice znova obujala spomine na mlajša leta in številne pohode v naravo. Dopustu odmerjeni čas je vselej prehitro potekel.

Zalaz po pristavškem grebenu je nepozabno doživetje. V južnem koncu grebena se je nekoč na desni strani po celem pobočju razprostirala velika poseka, ki je kakih sedem let zvečer, posebno pa zjutraj nudila lovčevim očem zanimiv razgled. Dalje proti severu pa do vrha grebena raste redkejši gozd starih hrastov in debelih bukev, katerim pokriva podnožje na gosto zrasla praprotni, ki z visoko in enakomerno rastjo čez celo poletje prekriva zemljo s prjetno zeleno barvo in ostre zaseke in grape oblikuje v lepo zaobljene oblike.

Praprotna podrast je v gozdu najlepša, mikavna je od ranih spomladanskih slikovitih prvih poganjkov, pa tja do pozne jeseni, ko jo zamori prvi mraz in se preobleče v lepo svetlorjavno barvo. Dokler je ne potlačijo težji snežni napahi, razmajana v vetru poje komaj slišno pesem praprotnega šelestenja, ki je skoraj še bolj tajinstvena, kakor piš skozi goste smrekove krošnje. Za moje uho ni prijetejšje glasbe.

Ni jima bilo važno, ali sta zvečer nesla domov kako trofejo ali pa ne. Vselej je bilo doživetje enkratno. Kadar pa se je nasmešnila sreča in se je prikazal srnjak, ki ni bil primeren za razpod in nadaljnjo gojitev, sta ga vzela s seboj in pridružila rogljice na steno v lovski sobi v Levovem domu.

Še najbolj posebno doživetje sta užila pri lovu na gamsa. Vožnja do Bohinjskega jezera je za izletnika dolga, skoraj predolga pa za nestrpnega lovca. Jože ju je vsakokrat počakal v gostišču pri cerkvi Sv. Janeza in ju povabil na svoj dom, ki ga je imel v Cjozovem gradišču pod Vojami. V Starih fužinah so nakupili vsi potrebno oskrbo za štiri dni. »Če znata streljati, ga bomo v štirih dneh dobili, če pa ne, potem tako moramo nehati. Napovedan je že naslednji gost.« Je prvič resno pripomnil vodnik in tako je veljalo vsakič. Pred spanjem še manjši sprehod po Vojski klisuri. Jožetova žena je postregla z dobro domačo večerjo.

V čistem in hladnem planinskem zraku je spanje prijetejšje. Spočiti so krenili mimo jezera navzgor po označeni poti do koče na Melu. Jože je snel ključ izpod trama nad vrati. Dve sobici s po dvema posteljama. V kuhinji na drugi strani predsobe jih je čakalo majhno presenečenje. Na mizi sta se igrala dva polhka, verjetno sta se pri stikanju za hrano vtihotapila v kuhinjo. Morda sta tudi prezimila kje za tramom. Za hip sta kakor okamenela obstala na mizi, potem pa bliskovito šinila v luknjo ob tramu.

Na mizi, po stolih in tleh je bilo povsod polno nadrobjenih ostankov hrane, ki sta jih natresla kožuhasta gosta. Jože je najprej zakuril železni štedilnik in v večjem piskru pristavil deževnico iz

kmečki peči s tisto debelo hrustavo skorjo, ki je Igor nikdar ni mogel pozabiti in bohinjska zaseka, ki je namazana na kruh boljše kot najslajša marelčna marmelada. Štedljivo so zalili s Potokarjevem vincom iz obokanih kleti na rojstnem Rogu.

Še malo na zrak na ploščad pred kočo. Temno nebo s številnimi zvezdami, ki so mežikale mnogo izraziteje kakor v dolini. Popolna tišina, motil je je le skovir, ki je nekje globoko pod Melom opozorilno skovikal svoj memento mori et carpe diem quam minime credula postero. (Ne prezri umrljivosti, užij dan, čim manj zaupaš naslednjemu).

Utrujen so v planinskem hladu hitro zaspali in dobro spali. Zjutraj ob pol štirih sta zvonili obe budilki, starinska kuhinjska bučeca glasno, Igorjeva žepna komaj slišno. Že zvečer pripravljen špiritni gorilnik je zadišal po celi koči in pri slabi sveči je bilo romantično gledati njegov plavkasti plamenček, kako je z vrtnčastimi zubeljčki obložoval čajev lonček.

Spretni Jože se je obenem oblačil in hitel zakuhati šipkovec. Ko sta Potokarjeva stopila v kuhinjo, je na mizi v velikih skodelicah že puhtel po stirdi dišeč šipkov čaj. Hitro so prizgiznili vsak nekaj kolobarčkov okusne klobase in velik kos na debelo z zaseko namazanega kruha. »Dobro se podrimo, da nas ne bo preveč zeblo! Čaka nas velik napor in na preži ne bo ne pijače, ne jedaje.« Je opozoril Jože in še dodal: »Oblecita se toplo! Sprva gremo nekaj časa po ravnici, tam bo mrzlo. Ogrnita si tudi topli pelerini, ki bodo posebno potrebne med nepremičnim sedenjem na preži. Preden bomo videli gamsa, bodo najprej od mraza sklepetali zobje, ko pa se bomo vzpenjali v strmino, se bomo znojili in na preži bo zopet mrzlo. Vzemita tudi rezervni majici. Oznojene bomo na preži zamenjali s suhimi, sicer se prehladimo v jutranjem mrazu.«

Oprtali so si vsak svoj nahrbtnik in puške in že jih je objela nočna tema, ki jo je proti bližajočemu se jutru rahla meglica še bolj zgostila. Po poti skozi goščavje je Jože na kočljivostih mestih previdno posvetil pod noge. Na gumijastih podplatih so se kot nočne vešče potihoma in počasi premikali proti skalnati steni.

Med vzpenjanjem jim je postalo čedalje bolj toplo. Pod steno je Jože naročil sleči najprej pelerino in jo spraviti na naramnice pod nahrbtnikom, da so ostale roke proste za oprijemanje.

Nevaren in strm vzpon po ozki in v sklanato pobočje vklesani lovski stezici, ki je bila na notranji strani zavarovana s spleteno žičnato vrvo, prikovano na kamnito pobočje, so zavarovali z oprijemanjem.

Oči so se hitro in dobro privadile na temo. Ko pa so se izmotali iz najvišjega ruševja, jih je objela tajinstvena nočna svetloba, ki se je odbijala od gladkih sten kot odsev ugašajočih zvezd. Prebujalo se je jutro, na meji med nočjo in dnevom, ko še ni mogoče z gotovostjo oceniti, ali se umika noč, ali pa se že rodi nov dan.

Vsak korak je bilo treba dobro pretehtati. Težko bi se rešil, komur bi spodrsnilo. Na najbolj nevarnem ovinku so se malo ustavili in počakali na

O pripravi jedi in kulturi strežbe

Neposredna bližina termalnega kopaljšča v Banovcih, ki se razvija v okviru Radenske iz Radencev, pogojuje Veržetu velike možnosti za razvoj kmečkega turizma, ki je sicer ena najmlajših panog v okviru celotne turistične ponudbe in ki si žal tudi s težavo utira pota naprej. Pestrejša turistična ponudba pomeni tudi pretežno hrano in nanjo mnogokrat pozabljam.

Na splošno lahko ugotovimo, da je v naših gospodinjstvih še vse preveč prehrane, ki je pripravljena na industrijski način. Ugotovitev nam potrjuje, da s tako ponudbo ni možno razvijati kmečkega turizma. Tako na primer v ljutomerski občini, kar velja še za nekatere druge, doslej ni organizirana niti ena domačija, ki bi se ukvarjala s kmečkim turizmom.

Sodobna priprava jedi, kulinarika in tehnologija sta v zadnjih dveh desetletjih storili viden napredek. Poleg že tradicionalnih jedi se obrača

spet nazaj k splošnim in specializiranim jedem. Srednja šola za gostinstvo in turizem iz Radencev in Turistično olepševalno društvo Veržet sta prislunila potrebam in željam občanov krajevne skupnosti.

V prostorih Vzgojno izobraževalnega zavoda Veržet so minulo soboto sklenili 7-dnevni strokovni tečaj „O pripravi jedi in kulturi strežbe, ki ga je obiskovalo 32 krajanov v dveh skupinah. Tečaj sta vodili strokovni učiteljici Srednje šole za gostinstvo in turizem Radenci Olga Godina, Ida Mir; izredno pomembni prispevek ob zaključku s pripravo bogate razstave in pogrinjka je dala tudi Inge Krapše.

Izobraževalna oblika dela članov Turistično olepševalnega društva Veržet, zlasti krajanov Veržetja in okolice je nadvse spodbudna. Med učeleženkami tečaja za spoznavanje kulinarike in tehnike strežbe je vladal velik interes, zanimanje za pridobitev čimveč praktičnega znanja

in izkušenj z namenom obogatitve in priprave jedilnikov ter kulture strežbe doma v gospodinjstvu, posebej za potrebe razvoja kmečkega turizma, sprejem gostov-turistov in zlasti skrbnejših priprav na kulturne, zabavne in turistične prireditve. Namreč Veržetci se že sedaj skrbno pripravljajo na osrednjo prireditev „Mesec narcis“ za prihodnje leto, ko se bodo predstavili z izvirnim „Prleškim gostovanjem“.

Zaradi velikega zanimanja in številnih prijav, vseh v tečaj niso mogli sprejeti, kar narekuje, da bodo najverjetneje tečaj za ostale še morali organizirati.

Ob sklenitvi tečaja, bogate razstave in krajsi slovesnosti sta ravnatelj Srednje šole za gostinstvo in turizem Radenci Branko Puconja in predsednik Turistično olepševalnega društva Veržet Erih Mohorko vsem udeleženkam čestitala k doseženim uspehom in izročila potrdilo o opravljenem strokovnem tečaju. f.

Coprniije

Krastače so bolj zoprne živali. V starih časih so se jih ljudje na splošno bali, ker so v njihovo čarobno moč naivno verovali. Če so jo na hišnem pragu našli, so mislili, da jim prinaša žalost in nesrečo, ki se da preprečiti samo s proti čarovanju. Tak uspeh je zagotavljalo skrivnostno navodilo.

Pravijo, da sedaj živimo v racionalni dobi, ko v take vraže več nihče ne verjame in se tudi nihče ne bavi s takimi norostmi, da bi uporabljal za copranje krastače.

Kdor pa je prepričan v to, se bridko moti. Poznam ljudi, ki coprajo po stari bedasti metodi in nastavljajo z zli nameni skrivaj na prag krastače ali pa na druga mesta najrazličnejše predmete ali znake, kar naj bi sosedu povzročilo nesrečo ali škodo, mu prineslo zlo, priklicalo nadlogo.

Nedavno so se v okolju našem sprli sosedji, zaradi zoprne krastače, najdene na hišnem pragu, ki so jo potem na olju spekli, in jo pokopali na izbranim mestu po predpisu v mraku, ker se baje čarobna moč krastače le tako prepreči.

Se vam ne zdi vse to izredno zanimivo? Prišegam vam na svojo čast, da je vse to resnično in da ni to zgodba iz srednjeveške dobe in da verujejo še zdaj ljudje v nesmiselne zablode, dasi sem prepričan, da so taki čarodeji bolj izjeme. Vendar pa trdijo, da imajo s takim copranjem uspehe.

C. M.

OBIČAJI NA PTUJSKEM POLJU

Markovci so ena izmed redkih vasi, kjer so še zelo ohranjene pustne sege in navade. Tu je dom tudi drugod po svetu znanega koranta, picekov, oračev, vil . . . Pa pustimo zdaj ta tradicionalni ljudski praznik, o njem bomo še veliko slišali! Zima je in prav bo, če se bomo spomnili tudi na druge navade in običaje, ki so se ohranili v naši krajevni skupnosti. Ta povezuje devet vasi, v katerih živi mnogo ostarelih krajanov, ki se še dobro spominjajo, kakšno je bilo življenje nekoč, predvsem pred drugo svetovno vojno.

Ti ljudje pozimi niso posedali pred televizorjem, kakor dandanes to počenjamo mi. Predvsem ženske, pa tudi majhni otroci so se zbrali pri kakem kmetu, da so luščili bučne koščice in pripravljali perje za blazine in pernice. Pripovedovali so si šale in se pogovarjali, včasih pa so tudi zapeli s kakim vaškim muzikantom, ki je

sedel v kotu in malce raztegnil harmoniko, da jim je bil čas krajši. Za večerjo so se najedli dobrih sirovih pogač, ki jih je znala pripraviti vsaka kmečka gospodinja.

Podobno je bilo tudi v jeseni, ko so hčkan koruzo. V naši domači govorici pravimo temu kožuhanje. Danes to delo opravijo s posebnimi stroji, ki jih takrat še niso poznali.

Najbolj veselo in zabavno je bilo nedvomno na gostovanju, ki je bilo skoraj vedno pozimi, ko ljudje niso imeli toliko dela. Najprej sta se fant in dekle poslovala od fantovskega oziroma dekliškega stanu. K bodočemu ženinju so prišli prijatelji in se pozabavali, enako je bilo tudi pri nevesti. Na gostijo so se pripravljali že nekaj dni prej. K hiši, kjer naj bi žvela novporočenca, so ženske iz vasi nosile kokoši. Nosile so jih tudi na „sedmino“, če je kdo umrl.

Ko se je nevesta ali ženin odpeljal iz vasi, so jima prijatelji zaprli pot in od prič zahtevali denar. Če se le niso mogli pogoditi za pravo ceno, so mladi fantje in dekleta napisali na veliko tablo: NÍC NE VELJA, NÍC NE KOŠTA, ŠAMO DA SE IZ VASI ODPELJA.

Takšno je bilo vaško življenje pozimi. Toda z vsakdanjim delom za boljši jutri mnogi običaji in navade izumirajo. Ne mislite, da se je čas v naših vaseh ustavil. Ne, kje pa! Napredni ljudje, iz dneva v dan razvitejša tehnika in današnji čas vse to izpodrivajo.

Stari ljudje, ki se tega še spominjajo, drug za drugim umirajo, zato si moramo mi mladi prizadevati, da bomo ohranili vsaj nekatere etnografske običaje.

Martinka Feguš
in Helena Žnidarič,
7/a, OŠ Markovci

ORAČI

V Markovcih in okoliških vaseh so značilni pustni liki kot so: kurenti, orači, vile . . . Pustni liki in običaji pa čedalje bolj izumirajo, ker pa so značilnost naših krajev, jih ne smemo pozabiti, saj so jih ustvarili naši predniki. Opisala bom orače. Stirje mladi fantje vlečejo plug in zraven prepevajo. Fantje imajo obute visoke skorje, dolg, moder predpasnik, plašč, na glavi pa klobuk, korant pa drži plug. Korant preganja zimo, orači pa želijo dobro leto. Za plugom eden izmed oračev meče pleve in želi dobro leto. Fantje pa še dalje ubrano prepevajo. Gospodinja jim da za nagrado jajca, klobase, krofe, pa tudi pijačo jim ponudi. Orači hodijo od hiše do hiše. Kmetje so zelo veseli, ko »zaorjejo« po njihovih dvorišču. Žal je vsako leto manj fantov, ki bi se oblekli v orače.

Anica Vidovič, 8/a, OŠ Markovci

RUSA

Rusa je eden od starih likov, ki se je ohranil še do danes. Rusa je narejena iz vrečevine. Pod rusa se skrivata dva fanta. Iz vrečevine jima mole samo noge. Na hrbtu ruse sedi deček, ki je navadno narejen iz starih cunj. Rusa spremljata »porta«, ki poka z bičem, da se sliši daleč naokrog. Pobirač pa nosi v rokah košaro in pobira jajca.

Ko rusa pride k hiši, porta zapoka, nato pa pobirač poprosi za dobro leto. Gospodinja se mu zahvali in mu da v dar jajca ter druge domače dobrote. Rusa še malo poskoči, porta spet zapoka in odpravijo se naprej. Tako hodi rusa od hiše do hiše. Ko se hoče malo odpočiti, jo otroci pričnejo zafrkavati. Rusa se zanje sprva ne zmeni, ko pa le ne odnehajo, se vzdigne, porta zapoka in otroci se razbeže. Vsak si išče najbolj primerno skrivališče, odkoder bi lahko spremljal dogajanje »tam zunaj«. Če rusa koga dobi, je jok! Revež jih dobi z bičem, vendar je porta do »režeža« navadno kar »dober«.

Ko je pust, se pri nas res zabavamo. Pridite nas pogledat na pustni terek v šolo, pa boste videli, kaj se pravi bitji doma v domovini demonskega kurenta in ostalih »strašnih« pustnih šem.

Polonca Janžekovič, 8/a, OŠ Markovci

Naše olimpijske igre

Igre prijateljstva, igre presenečenj so zaključene. Vsi tekmovalci so pokazali, kaj znajo in zmorejo. Nihče ni bil na nikogar jezen, če je bil ta za malenkost hitrejši, boljši. Največji pomen olimpijskih iger je namreč prijateljstvo. Doživeli smo veliko presenečenj. Največ odličij so osvojili tekmovalci iz Nemiške demokratične republike.

Smučar Phile Mahre je v enem dnevu doživel dva velika dogodka. Osvojil je prvo mesto v slalomu, rodil se mu je drugi sin. Sam je povedal, da mu rojstvo sina pomeni več kot olimpijska medalja. Ko sem videla, da je osvojil zlato medaljo, nisem vedela, kaj bi od sreče. V Ameriki imam sestrično, s katero si redno dopisujem, in obe obožujeva dvojčka Mahre. Zato sem ji takoj pisala tudi čestitko. Tudi naši smučarji so dosegli lepe uspehe.

Vreme je nagajalo organizatorjem. S skupnimi močmi in veliko požrtvovalnostjo mladine, pripadnikov JLA in ostalih občanov so proge in steze uredili tako, da so se lahko tekmovanja nemoteno odvijala, čeprav so bila nekatere zaradi slabega vremena preložena z enega na drugi dan.

Vsi gostje so bili nad gostoljubnostjo Sarajevčanov izredno prijetno presenečeni in zadovoljni. Poskrbljeno je bilo za kulturne prireditve. Zelo sem bila presenečena, ko sem po televiziji videla, da so organizatorji poskrbeli tudi za posebno sobo za cerkvene obrede. Mislim, da je vsak gost našel razvedrilo ali na razstavi, v muzeju, pri ogledu mesta in njegovih znamenitosti.

Zaključna slovesnost je bila brez kakšnega posebnega pompa. Predsednik mednarodnega olimpijskega komiteja se je zahvalil vsem prirediteljem. Med drugim je tudi povedal, da so bile to najboljše igre v vsej zgodovini. Ob zvokih himne in spuščanju zastave je ugasnil olimpijski ogenj.

V naših srcih bo še dolgo ostal prelep spomin na naše, jugoslovske olimpijske igre.

Vlasta Voda, 6. c
OŠ Franc Osojnik, Ptuj

Markovski korant

V Markovcih si pustovanja ne morem zamišljati brez demonskega koranta. Ko ga človek prvič sreča, mu korak kar zastane od strahu in hkrati od privlačnosti tega pustnega lika. Fant, ki je oblečen v korantovo opravo ima na glavi kapo, ki je narejena iz usnja in iz ovčjega krzna. Na glavi so rogovi, ki ji prepletajo raznobarni trakovi. Iz usnja ima narejen tudi velik nos, iz fižola usta in iz rdečega platna dolg jezik. Po telesu je pokrit z ovčjim kožuhom. Okrog pasu ima pritrjeno verigo na kateri so razvrščeni zvonci.

Koranti kar tekmujejo, kateri bo zbral od deklet več robčkov. Na nogah ima volnene nogavice, ki mu jih splete mama ali babica. V rokah nosi leseno debelejšo palico, ki je na koncu ovita z jezevo kožo-jezevko. Koranta se vsi razveselimo, še posebno pa kmetje, saj vedo, da korant oznanja prihod pomladi.

Običaje iz naše preteklosti, kot so koranti, orači, piceki, vile . . . prikažejo Markovčani in okoliški prebivalci na karnevalu v Ptuj.

KURENT Z ZVONCI OZNUJE,
DA SE PUST NAM PRIBLIŽUJE.
PUSTA VSI SE VESELIMO.
V MASKARE SE NAREDIMO.

Tatjana Bokan, 8/a, OŠ Markovci

PETEK, 2. MARCA:

8.50 TV v šoli: TV koledar, Delo, Angleščina, Omor, Glagolica. Poročila; 10.35 TV v šoli; 17.00 Poročila; 17.05 Jazz na ekranu: Betty Carter in njen trio; 17.55 Modro poletje, španska mladinska nanizanka; 18.25 Obzornik ljubljanskega območja; 18.40 Turizem — možnost in priložnost: Turizem — velika samopostrežna trgovina; 19.10 Risanka; 19.24 TV in radio nočoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik I; 19.55 Vreme; 20.00 Naselbinska kultura na Slovenskem, dokumentarna serija; 20.35 Ne prezrite; 20.50 Ura z Agatho Christie, angleška nanizanka; 21.40 TV dnevnik II; 21.55 Divje zasledovanje, ameriški film.

SOBOTA, 3. MARCA:

8.00 Poročila; 8.05 Slovenske ljudske pravljice: Goslač; 8.20 Ciciban, dober dan; Modna revija; 8.35 Meseček, otroška serija; 9.05 Glasba za kitaro; 9.30 Pred izbiro poklica: Poklici v vrtnarstvu; 9.55 Človek in zemlja: Medved v gojivnem lovišču — ponovitev španske poljudnoznanstvene serije; 10.20 Poročila; 10.25 Poročila; 16.10 V puščavi in goščavi, poljska mladinska nadaljevalka; 17.00 PJ v košarki; 18.30 Skrivnosti svet Arthurja Clarka: Opičji človek, angleška dokumentarna serija; 19.00 Risanka; 19.24 TV in radio nočoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Naše 30. srečanje; 21.30 Zrcalo

TV spored

TV LJUBLJANA

tedna; 21.50 Vroči milijoni, angleški film; 23.30 Poročila.

NEDELJA, 4. MARCA:

9.30 Poročila; 9.35 Živ zav, otroška matineja; 10.25 Modro poletje, španska mladinska nanizanka; 10.55 O. Davičo: Pesem, nadaljevalka TV Beograd; 11.40 625, oddaja za stik z gledalci; 12.00 Ljudje in zemlja; 13.00 Poročila; . . . Mostovi; . . . Zabavna oddaja; . . . Športna poročila; . . . Ptčki to počno, ameriški film; 19.10 Risanka; 19.23 TV in radio nočoj; 19.25 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 S. Stojanovič: Igmanci, nadaljevanje in konec; 21.05 Športni pregled; 21.35 Živeti z naravo, dokumentarna serija; 22.20 Poročila.

PONEDELJEK, 5. MARCA:

8.50 TV v šoli: TV koledar, Povej mi, povej, Madžarščina, Krog v barvi, Usmeno izročilo, Poročila; 10.35 TV v šoli: Srbski književni jezik, Risanka, Angleščina, Govori Branko Miličević, Risanka, Velikani športa in olimpijske igre; 17.20 Poročila; 17.25 Meseček, otroška serija TV Beograd; 17.55 Spoznavanje naše

Obisk lutkarjev iz Ptuja

V okviru „Srečanja slovenskih lutkarjev“ nas je 16. februarja obiskala lutkovna skupina Vzgojno varstvenega zavoda Ptuj. Predstavili so nam igrice V CIRKUSU. Lutke so nam bile zelo všeč. Največ priznanj je požel ptič Vili. Želimo si še več takšnih predstav.

Dopisni krožek OŠ nar. heroja
Vinka Megla, Tomaž pri Ormožu

Veselo pustovanje na Turnišču

V soboto, 3. marca bo Športno društvo Turnišče-Ptuj organiziralo in izpeljalo veselo pustovanje v Domu občanov Turnišče. Prireditelj se bo pričela ob 19. uri in trajala pozno v noč.

Vse maske bodo imele prosti vstop in najlepše izmed njih bodo tudi nagrajene. Torej pridite v maskah, ne bo vam žal. Za prijetno razvedrilo in ples bo poskrbel priznani ansambel SANJE iz Ptuja. Organizator ŠD Turnišče pa bo poskrbelo za dobro jedajo in pristno haloško kapljico.

Torej v soboto pred pustno nedeljo se dobimo na veliki pustni zabavi oziroma veselem pustovanju. Vabljeni ste vsi in ne samo maske. **BZ**

SREDA, 7. MARCA:

8.50 TV v šoli: TV koledar Mami, Pot pšeničnega zrna, Odmor, Miško Dragičič, Bolečina, Poročila; 10.35 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Strip, Risanka, V zdravem telesu — zdrav duh, Zadnje minute; 18.05 Poročila; 18.10 Ciciban, dober dan; Cvetlični trg; 18.25 Obalno-kraški obzornik; 18.40 Sava — reka, ki življenje daje, izobraževalna serija TV Zagreb; 19.10 Risanka; 19.24 TV in radio nočoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik I; 19.55 Vreme; 20.00 Film tedna: Prekinjanje (delovni nasl.), ameriški film; 21.35 TV dnevnik II; 21.50 Omizje;

ČETRTEK, 8. MARCA:

8.50 TV v šoli: TV koledar, Dober tek, Okno v vesolje, Otroci ustvarjajo, Dokler gozd ne ozeleni, Izliv Save, Poročila; 10.35 TV v šoli: Oksidacija in redukcija, Risanka, Velasquez in Morillo, Risanka, Poštar, Vsevedneži-nevedneži; 16.45 Solška TV: Vesolje: Hrbtenica noči, dok. serija; 17.45 Poročila; 17.50 S. Pregl: Odprava zelenega zmaja — Janja, mladinska nadaljevalka; 18.25 Notranjski obzornik; 18.40 Delegatska tribuna; 19.10 Risanka; 19.24 TV in radio nočoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik I; 19.55 Vreme; 20.00 Tednik; 21.05 J. Prebille-K. Taylor: Borgijci, angleška nadaljevalka; 21.55 TV dnevnik; 22.10 Naši baletni umetniki: Lane Stranič.

unial
tovarna glinice in aluminija
Boris Kidrič n. sub. o.
Kidričevo

Unial Tovarna glinice in aluminija „Boris Kidrič“ Kidričevo, TOZD Proizvodnja alu-

minija vabi k sodelovanju delavce pri proizvodnji aluminija.

Posebni pogoj: starost 21 let, zdravstvena in psihofizična sposobnost.

SPLOŠNI POGOJ: PKV elektrolizer in 3 mesece delovnih izkušenj ali NKV delavec z naj-

manj končanimi 6 razredi osnovne šole z obvezo, da si bodo potrebno strokovno izobrazbo pridobili ob delu v roku 6 mesecev.

Prijave sprejema kadrovska socialna služba TGA „Boris Kidrič“ Kidričevo.

Potne stroške na prihod na delo vračamo delno.

RAD POMAGAM PTICAM

V naših krajih je spet pritisnil hud mrz. Ker je zopet zapadel sneg, si tudi ptički ne morejo najti tako zlahka hrane. Zato jim moramo mi pomagati. Naredimo jim ptičje hišice, kamor jim nasipamo zrnja. Tam bodo siničke, vrabci, ščinkovci, zeleni in druge ptice hitro našli hrano. Vsak trenutek se poženejo k hišicam in tako slastno zobljejo, da jih je kar veselje gledati. Včasih odletijo na bližnjo vejo in tam pozobajo še kakšno koščico, ki so ji jo prinesli iz hišice.

Okoli hišic si od veselja in zadovoljstva (seveda kadar so site), ker pojejo svoje pesmi.

Včasih pa kar odletijo in jih ni več nazaj. Mogoče so se koga prestrašile. Ali pa so zagledale druge hišice? O ne! Ko pridem pogledat, kaj zagledam? Prazne so. Takoj jih napolnim. Komaj pridem v hišo, že je zunaj spet tako živahno in burno, kakor je bilo prej.

Rado Božič, 3. r.
OŠ Franc Osojnik-Grajena

MAH NA ASFALTU

Ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika smo si ogledali jugoslovanski film Mah na asfaltu.

V tem filmu prikazuje režiser problem otrok, katerih starši so zaposleni v tujini. Otroci živijo pri starih starših. Prave starše vidijo le redkokdaj in se jim zato odtujuje. Ko se starši vrnejo, so ti otroci spet prisiljeni na nov način življenja. V nenehnem pehanju za materialnimi dobrinami starši ne utegnejo prisluhniti otrokom in njihovim težavam.

Glavni junak filma je Lane, ki preživi lepo otroštvo pri svojem dedu. Ko pa mu ta umre, se preseli k staršem v veliko mesto. Lane je zelo čustven fant, ki ima velik smisel za poezijo. Njegova pesem je nagrajena na reviji mladih pesnikov. Mah ga spominja na otroštvo, ko je bil svoboden in brezskrben v varnem zavetju deda. V velikem mestu se počuti kot ptiček v kletki. Sreča pa je človeka, ki je imel čas zanj. Postala sta dobra prijatelja. Gasilec mu je uglasbil skladbo. Veselje zaradi uspeha na pesniški reviji je Lane lahko delil le s prijateljem. Oče in mati nista imela interesa niti poslušati za njegovo delo. Šele njegov beg od doma jima odpre oči in srce.

Film mi je bil zelo všeč. Režiser včasih na zelo duhovit način prikaže vragolijo otrok. Glavni junaki so otroci mojih let in to je še bolj pritegnilo moje zanimanje.

Vasja Robin, 6/c,
OŠ Tone Znidarčič, Ptuj

POŠTAR

Poštar nosi pošto. Zjutraj, ko pride na pošto si naloži pisem in časopisa. Naš poštar ima modre hlače, modro suknjo in modro kapo. Je srednje velikosti. Nosi očala. Je že star. Na rami nosi veliko usnjeno torbo. Naš poštar ima težko delo, posebej pa še pozimi, ker je mrzlo in mora pešati.

Fatjana Vurcer,
OŠ Tone Znidarčič Ptuj,
podružnica Trnovska vas,
2. razred

MOJ BRAT

Mojemu bratu je ime Tonček. Star je 9 let in hodi v 3. r. OŠ Kog. Je zelo živahen. Zelo rad se smuča. Lansko leto si je zlomil nogo. Ker je imel zelo težak zlom, je moral ostati v bolnišnici, kjer so mu operirali nogo. Ko je bil brat v bolnišnici, sem bila zelo žalostna. Večkrat sva z mamjo jokale. Nekega dne se mi je razvedril obraz. Zvedela sem, da bo brat prišel domov. Naslednji dan v soboto smo imeli kolone. Mama je odšla po brata. Ob 11. uri sem zaslislala avtomobilov glas. Mama je prišla z bratom iz bolnišnice. Vsi smo bili veseli, da je prišel domov. Od takrat se brat ne sme več smučati, saj se vsi bojimo, da si je zopet ne bi zlomil.

Stanka Puklavc, 4. r.
OŠ Kog

MOJA MUCA

Opisala bom domačo žival, mojo mucu. Ime ji je Mica. Je črne barve in ima zelene oči. Spi v garaži, kjer ima tudi svojo košaro. Vsak dan ji prinašam sveže mleko, ki ga slastno popije. Vsak mesec ji očistim košaro in vsak dan jo malo pocartam. Tega je tako vesela, da začne prestati.

Imam jo zelo rada. Bilo bi mi hudo, če bi jo izgubila.

Polonca Dolenc, 2. b,
OŠ Cirkovce

NA LOVU

Lov se je pričel ob osmi uri, udeležila pa sem se ga, ker me je povabil dedek, ki je lovec. Bila sem poleg gonjačev. Videla sem mnogo fazanov, srn, srnjakov, zajcev in drugih živali. Prispeli smo tudi do gojišča fazanov.

Z gonjači smo morali goniti fazane. Eden mi je ušel, ker je bil ranjen v perut. Lovec se je jezil name, ker ga nisem ulovila. Lovci so ustrelili mnogo fazanov, nekaj šoj, zajca, kljunača in jelenčka.

Dedek je zatrobil v rog in to je bil znak za konec lova. Lovci so se zbrali pred dedkovo domačijo. Nekateri so se okrepčali z lovsko specialiteto — jedli so jelenova jetra.

Se mnogokrat se bom udeležila lova, ker me to veseli. Želim si postati lovec.

Ksenija Hebar, 4/a,
OŠ Ivan Spolenjak, Ptuj

NA SMUČARSKEM TEČAJU

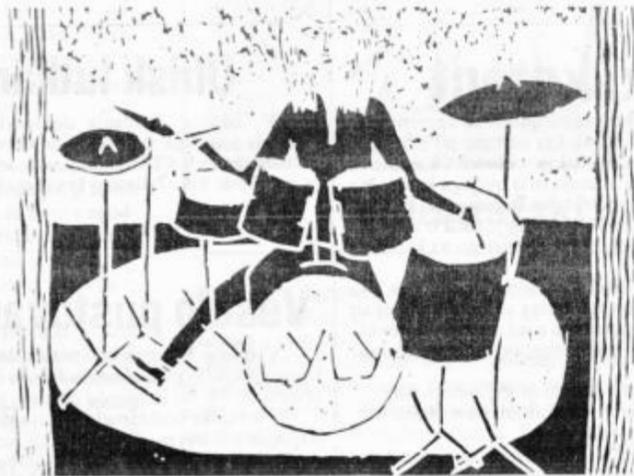
Med počitnicami sem bila na smučarskem tečaju. Vsak dan smo se vozili z avtobusom. Vozili smo se z vlečnico. Učila me je Lučka. Pomagala mi je pri vožnji na žičnici. Naučila sem se dobro smučati.

Alenka Simonič, 1/b
OŠ, Olga Meglič, Ptuj

MED POČITNICAMI

K meni je med počitnicami prišla sestrična. Ona se je morala učiti Sonetni venec. Pri nas je bila več dni. Potem sem šla jaz k njej v Moravce. Mamica in ata sta prišla po mene.

Brigita Gorišek, 1/b
OŠ, Olga Meglič, Ptuj

Bobnar — linorez — Irena Lampret, OŠ Majšperk

KAKO SEM PREŽIVEL ZIMSKE POČITNICE

Bližale so se počitnice. Preostalo je še le nekaj dni do zadnjega dne prvega polletja. Tudi to je minilo. V šoli smo zadnji dan pouka dobili izkaze. Žalosten sem odšel domov, ker nisem bil odličen. Saj to ni nič, bom pa v drugem polletju boljši. Domasem torbo spravil na svoje mesto in izkaz pokazal staršem. Bil sem malo kregan, a tudi to je že mimo. Minilo je le malo počitnic, ko nisem verjel, kaj se je zgodilo. Kaj mislite, kaj je bilo. Začel je padati sneg. Bil sem tako vesel, kot še nikoli. Padal je še ves dan, pa še ni nehal. Bilo ga je že za smuko. Zato sem odhitel po smučih in se odpravil smučat. Sprva sem bil še malo zmeden na smučeh. Saj skoraj leto dni nisem bil na njih, ker ni bilo snega. Zelo hitro sem se navadil. Po dveh urah sem bil zelo izčrpan, zato sem se odpravil domov. Malo sem še ostal v kuhinji, nato pa sem odšel spat.

Ponoči sem dolgo premišljal, da bi zapadlo toliko snega, da nam ne bi bilo treba hoditi ven iz hiše. Zjutraj sem takoj, ko sem vstal, pogledal skozi okno. Bil sem vesel, saj je zapadlo še dosti snega. Starša sem takoj vprašal, če se lahko grem v Strmec smučat. Oba sta privolila. Hitro sem se najedel, oblekel ter odšel po smučeh. Po eni uri hoda sem bil ob vznožju hriba, na katerem bi se smučal. Tam je bilo že mnogo mojih prijateljev. Smučali smo dolgo, dokler nas ni premagala lakota.

Hitro smo se najedli in se odšli nazaj smučat. Ko sem se naveličal, sem se komaj stal na nogah. Zelo izmučen sem odšel domov. Tako so minevali dnevi, dokler se ni spet pričel pouk. V šolo sem prišel seveda z novimi močmi za učenje. Sklenil sem, da se bom dobro učil. Ko sem hodil po šolskem hodniku, sem opazil, da mi je dolgčas po počitnicah. Želel bi si še dalje počitnice. Zame so bile te veliko prekratke.

Franc Roškar, 6/a,
OŠ dr. Franja Žgeza

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

md

KOLINE PRI NAS

Vsako leto imamo pri nas kolone. Teden dni prej naročimo mesarja. Zjutraj, ko vstanemo zakurimo v alfo in nalijemo v njo vodo. Ko to vse opravimo, pride mesar in nam zakolje svinjo.

Ko jo izvlečemo iz hleva, jo najprej umijemo, potem jo damo na stojalo in začnemo beliti. Ko kožo obelimo, začnemo jemati »špeh«. Takoj potem začnemo jemati »rebra«, »ručo«, »zajca« in razne druge dele mesa. Ko to mesar opravi vzame črevesa ven in jih umijemo in damo v vedro. Potem jih pustimo nekaj časa. Mesar gre v mrzel prostor solit meso. Otroci pa režemo meso za mesene klobase. Ko mesar pride v kuhinjo, se najprej umije, nato pa hitro začne delati klobase. To delo mi je všeč, zato tudi jaz pomagam mesarju. Ko naredimo klobase, jih damo sušiti. Potem se zabavamo do noči. Na kolone povabimo tudi brate, ki so radi v veselju družbi. Po večerji se gremo »prečkat« ali igrat karte. Navijemo tudi glasbo, da lahko plešemo in se veselimo dolgo v noč.

Zlatko Arnuš,
8. r. OŠ Lesovec

PRI NAS DOMA

Včeraj smo se doma pogovarjali, da bomo imeli po novem letu kolone. Jaz sem se tega zelo razveselila, kajti takrat pride stric Martin, da nam zakolje prašiča. Imamo se vsi lepo, čeprav je mnogo dela.

Ko zjutraj vstanemo, spijemo čaj in gremo na delo. Stric vzame puščico, mama nese prašiču v hlev mleko in potem ga ustrelimo. Prašiča izvlečemo iz hleva na stojalo, ga privežemo za noge in ga začnemo beliti. Najprej mu vzamemo kožo, nato mast, če je debel, posekajo mu noge in glavo. Prerežejo mu trebuh in mu vzamejo črevesa. Če je kdo brez dela, gre k studencu pa opere črevesa, da so pripravljena za klobase. Potem mu stric vzame jetra pa »ribice«, da jih operemo, narežemo in sprajžimo. Kuhat še damo krompir, nato se najemo. Zasekajo še hrbišne kosti. Mama jih skuha za kosilo. Ko se približuje večer, se ga vsi veselimo, kajti domov pridejo strici in tete, še bolj pa se veselimo klobas. Mama je skuhalo kašo pa riž. Stric je zašpil črevesa in lahko smo šli delat klobase. Ko smo delali klobase, smo dali v kašo oporek, kri, sol, poper, cimet, piment in še druge začimbe. Ko so bile klobase gotove, jih je mama dala v lonec, da so malo prevrele, nato pa v ponev in kmečko peč, da so se spekle. Pri večerji smo se imeli čudovito, saj smo jedli in pili kolikor smo mogli. Tako so potekale kolone pri nas doma.

Silva Kozel, 8. r.
OŠ Leskovec

BIL SEM BOLAN

Bilo je sončno nedeljsko popoldne. S prijatelji smo igrali nogomet. Srečanje je bilo prijetno. Razigrani smo tekali za žogo. Dobra volja je minila v trenutku, ko se mi je v desnem očesu pojavila pekoča rezka bolečina. V očesu so se mi pojavile solze. Poklical sem prijatelja Tonija, ter ga prosil, da mi pogleda v oko. Sprva je dejal, da ne vidi ničesar, kasneje pa je ugotovil, da imam v zrku zabodeno špeno. Odslovil sem se od družbe prijateljev, stekel domov ter mi povedal za nezgodo. Bolečine v očesu so se rahlo umirile.

Naslednji dan sva z mamjo obiskala zdravnika. Tu sem dobil napotnico za okulista — očesnega zdravnika.

Skrbno mi je pogledal oko, ter me vprašal, kdaj in kako se mi je to zgodilo. Odgovoril sem mu, da sem le pred dnevom začutil v očesu rezko, pekočo bolečino. Nato mi je zdravnik v oko vbrizgal zdravilo proti bolečini ter s posebnim aparatom izvlekel špeno. Predpisal mi je kapljice, ki mi jih je sestra, po poklicu medicinska sestra, vkapala v oko trikrat dnevno. Bolečina mi je sčasoma prenehala. Čez pet dni sem moral ponovno k zdravniku na pregled. Potrdil je, da je oko zdravo.

Počutil sem se veliko bolje in bil vesel, da sem ozdravel.

Slavko KLINC
OŠ Cirkulane

IZGUBILA SEM KLJUČ

Nekega dne so starši odšli na obisk k sorodnikom. Odsla sem k prijatelji. Stekla sem nazaj, ker sem pozabila zakleniti vrata. Zaklenila sem vrata in vzela ključ. S prijateljico sva se igrali. Ko se je zmrščilo, sem morala domov. Doma sem morala spraviti kokiš v kokišnjak. Ena sploh ni hotela vanj. Tekla sem za njo in izgubila ključ. Počepnila sem in pogledala, kam je padel. Ker je bilo precej temno, ga nisem videla, pa tudi po svetilko nisem mogla, ker so bila vrata zaklenjena. Spomnila sem se, da je v sobi odprto okno. Zlezla sem skozi okno in odprla vrata. Vzela sem svetilko, a ključa nisem našla. Ko so prišli starši domov, sem povedala mami, da sem izgubila ključ. Mamica mi je dejala: »Boš ga že zjutraj poiskala.«

Zdenka ŽULA,
OŠ Cirkulane

NA DOMAČEM HRIBU

Letos so se počitnice prehitro iztekle, saj so trajale samo dva tedna. Prvi teden sem bila vsak dan na hribu, kjer sem se smučala ali sankala. Tam pa nisem bila samo jaz. Bili so še drugi. Prvi dan sem se šla smučati na najstrmejši hrib. Spustila sem se čisto od vrha. Ko pa bi morala zapeljati na najstrmejši del proge, me je pogum zapustil in še sreča, da sem imela kam zaviti. Zavila sem na desno stran, kjer sem se ustavila in padla. Bilo me je sram in zato sem odšla na drugo progo, ki je bila dosti manj strma. Za menoj je še prišla Mojca in skupaj sva se smučali. Na tej progi nisem padla niti enkrat.

Zraven naju se je smučala še ena deklica. Spoznala smo se in zvedela sem, kako ji je ime. Ko je prišel čas odhoda, smo se zmenile, da bomo drugi dan zopet smučale skupaj. Drugi dan sem spoznala še več prijateljev in prijateljic. Skupaj smo se smučali. Bilo je veselo. S Klavdijo in Tadejo smo odšli na drugo progo, ki je bila boljša od tiste, na kateri smo se smučale do zdaj. Ko smo hodile navzgor, se nam je zdela neskončna. Prva se je spustila Tadeja, jaz pa zadnja. Prva vožnja je uspeła. Padla ni nobena. Na tej progi pa je bila tudi skakalnica. Zmnenile smo se, da bomo skakale. Čeprav ne vem prav skočiti, me je malo zaneslo. Toda skoraj sem padla.

Čez nekaj časa je Klavdija rekla: »Gremo se, da smo svetovne smučarke. Jaz sem Erika Hess, Tadeja, ti bodi Andreja Leskovšek. Jaz bom Nuša Tome.« sem dejala. Vse smo hitele navzgor. Vozile smo smuk in niti pomislile nismo, da Erika Hess, Andreja Leskovšek ter Nuša Tome ne vozijo smuka. Tadeja pa si ni in ni ni mogla zapomniti svojega drugega imena. Zato je rekla, da bo rajši Monika Hess. Prva se je po progi zapeljala Erika Hess, oziroma Klavdija. Ko je bila skoraj na cilju, je zapeljala v neshojen sneg ter padla. Druga je peljala Monika Hess, torej Tadeja. Spustila se je po bregu ter srečno prispela na cilj. Zavriskala je od veselja. In zdaj sem bila na vrsti jaz, Nuša Tome.

Na istem mestu kot Klavdija, sem padla tudi jaz. Tadeja je bila zmagovalka in njej je pripadala zlata medalja — toda nismo je imele. Odsle smo domov. Popoldne sva se smučali samo Tadeja in jaz. Ko sva se odpravljali domov, sva šli po ozkem prehodu. Na desni je bil kanal, v katerem je bilo 15 centimetrov vode, na levi pa strm breg, na katerem se je ležal neshojen sneg. Jaz sem srečno prišla skozi. Le pri Tadeji se je zataknilo. Z eno nogo je stopila v vodo ter se prevrnila na drugo stran. Šla sem ji pomagat. Prijela sem jo za roko, toda ni šlo. Najprej bi ji morala odpeti smučke. To sem tudi storila. S težavo sem jo dvignila in skoraj bi padla v vodo tudi jaz. Odsli sva domov, saj je bila že tema.

Drugi teden vreme ni bilo lepo. Deževalo je in snežilo, potem pa sijalo sonce, tako da ni bilo nič več s smučanjem. Gledala sem to kiselo vreme in sneg, ki se je topil. Bila sem žalostna, ker se nisem mogla smučati. Zato pa sem v hiši opravila razna dela. Pomagala sem mami gospodinjiti, brala ter gledala televizijo. Tako se je iztekel tudi drugi teden in morala sem v šolo.

Suzana Menoni, 7/a, OŠ Dornava

TOKRAT NE BREZ SNEGA

»Hura, počitnice!« se je razlegel radosten vzklik v modro, zimsko nebo in na širna zasnežena polja. Res je lepo, če lahko dan za dnem spi dolgo in ti ni treba misliti, kdaj moraš vstati, ali če imaš domačo nalogo, da si jo še narediš, preden pojdeš v šolo. Da, to je krasno.

To je bilo v petek, dvajsetega januarja. Takrat se je končalo prvo polletje. Na našo srečo je nov sneg zapadel takoj na začetku počitnic. Veselje je postalo popolnejše.

Zame prav tako. Misel, da bom lahko smučala, mi je bila prijetna. Čeprav moje smučanje za marsikoga sploh ni sručanje, temveč čisto nekaj tretjega. Pa saj je vseeno, zame je glavno, da drvim po strmini navzdol. Včasih pa to drvenje prekine padec, ki pravgotovo ni lagoden.

Le dvakrat sem se šla smučat k stari mami, ostale dni pa je zado-stovala tako imenovana »Trtnikova jama«. Ni bila daleč, le preko železniške proge mi je bilo treba iti.

Nekega dne, ko sem se naveličala spuščati po jami, sem se odločila za tek na smučeh. Kot proga mi je bila poljska cesta ob železniškem tiru. Tekla in tekla sem, ko se zazrem v luknjo skopano v snegu. Ugotovitila sem, da to ni delo človeških rok, temveč živali. Okrog in okrog luknje so se res križale mnoge živalske sledi. Nekatere razločljive, druge spet ne. A največ jih je bilo zajčjih. In kaj je bilo v luknji? Stara, segnila repa. Pravzaprav je je ostalo le malo, ostalo pa je najverjetneje pojedel kak poljski zajec. Revčki, sem pomislila, kako morajo biti sestradani kdaj pozimi, ko vso naravo prekrije snežna odeja. Še dobro, da se najde tudi kakšna taka repa, ki je v jeseni padla z voza, na katerem so ljudje spravljali poljske prideleke. Takrat mi je nekaj padlo na misel. Kako bi bilo, če bi v to luknjo prinesla kako repo od doma. Rekla sem si, zagotovo se zajec še povrne, saj mu je ostalo še nekaj pojedine.

Odpela sem si smučih in po najkrajši poti stekla domov. Čeprav to ni bilo lahko, sneg je bil precej visok. Vrnila sem se z debelo repo v rokah ter jo položila v luknjo.

Drugi dan sem se že navsezgodaj odpravila k luknji. Na moje veselje presenečenje je bila prazna. Le sledi so nemo pričale o dogodku, ki se je tu zgodil. Prav tako sem tudi ta dan prinesla tja repo. Štiri repe sem znosila v luknjo in štiri so izginile v zajčjem trebuhu. Peti dan pa sem se srečala s tem skrivnostnim jedcem. Zame je bilo to srečanje prijetno, zanj pa kot zgedla ne. Samo za bežen trenutek me je osvignil s svojimi očmi, ter mi pokazal hrbet in ni ga bilo več. Zaman je bilo upanje, da se še vrne. Ni ga bilo nazaj. Tista repa je ostala tam in nihče se je ni več dotaknil.

Toda, počitnic je konec in vsega lepega. Nič več ne bo zimskega veselja in ne lepih dogodivščin.

Danica Roškar, 7/a, OŠ Dornava

MOJ ROJSTNI KRAJ

Moj rojstni kraj je Leskovec, ki leži v gričevnatem delu Slovenije, in to v Haložah. Naš kraj leži devet kilometrov od hrvatske meje. Najbližje večje mesto je Ptuj. Od njega smo oddaljeni štirinajst kilometrov ali trideset ure vožnje z avtobusom, ki redno vozi po asfaltni cesti, ki je bila zgrajena pred sedmimi leti. Lesovec, to je krajevna skupnost, ki jo sestavljajo še drugi zaselki. Med njimi je tudi Strmec, v katerem se vsako leto odvija tekmovanje v smučarskih skokih in slalomu. V Leskovcu imamo svojo trgovino, cerkev, pošto in šolo. Učenci jo od leta 1968 obiskujejo osem let. Prej so jo pet let obiskovali tu, nato pa na Vidmu. Če se peljemo proti Ptuj, je našemu kraju najbližja krajevna skupnost Videm. Imamo tudi gasilski dom ali dom kranjanov. V njem gostujejo dramske skupine iz drugih krajev. Včasih pa se tam odvijajo proslave ali pa zabave. V Leskovcu si prizadevamo, da bi dobili vodovod in s tem boljše vodo. Kmetje v tem kraju najbolj gojijo vinsko trto. Jeseni poberejo grozdje in ga sprejajo v sladke mošt. V vinogradu mora biti klopotec: saj je ta znamenec jeseni. Ker je pač Leskovec hribovita pokrajina, kmetje zemljo večinoma ročno obdelujejo, le redki so, ki so se odločili za moderen način obdelovanja, saj ta svet ni primeren za to. Leskovec počasi izgublja staro podobo. Zmeraj je v njem živahno. Ljudje ne odhajajo tako masovno kot v nekaterih drugih krajih, zato upam, da bo naš rojstni kraj postal lepo mesto, v katerem bomo ustvarjali in enakopravno živeli, in da bom nekoč s ponosom rekla: »Glej, to je moj rojstni kraj!«

Nataša Zagoranski, 8. r.,
OŠ Leskovec

BILI SMO NA OLIMPIADI

Vsem udeležencem — gledalcem, ki so v dvanajstih olimpijskih dnevih bili na prizoriščih tekmovalcev najboljših tekmovalcev v zimskih športih iz vsega sveta bodo ostali vtisi in spomini, ki so enkratni, izjemni in globoki. Skupina 55 članov Smučarskega kluba Ptuj je za nagrado za svoja prizadevanja in delo v klubu kot trenerji, voditelji smučanja ali kot športni delavci ogledala tekmovalca, ki jim je finančno pomagal sponzor 14. ZOI Radenska iz Radenc.

Točni kot ura so se zbrali v sredo zvečer na avtobusni postaji v Ptuj in koder je ob 20.45 odpeljal avtobus KGP Ptuj. Po nekaj minutah postanek pred gostiščem Breg, kjer smo naložili pripravljeno toplo malico in že smo nadaljevali pot, ki bo dolga 520 km. Prijetni glasbi se je po zvočniku zasljal glas soferja Franca Korosaka, ki je prisotne pozdravil v imenu svojega podjetja ter zavezal udobnega potovanja, kakor je protokolarno vsem navzočim zaželel predsednik SK Ptuj Andrej Kovač vse najtežje v dneh naše prisotnosti na olimpijskih igrah. Po prijetnem uvodu smo pristihli na avtobusni postaji v imenu svojega podjetja ter zavezal udobnega potovanja, kakor je protokolarno vsem navzočim zaželel predsednik SK Ptuj Andrej Kovač vse najtežje v dneh naše prisotnosti na olimpijskih igrah. Po prijetnem uvodu smo pristihli na avtobusni postaji v imenu svojega podjetja ter zavezal udobnega potovanja, kakor je protokolarno vsem navzočim zaželel predsednik SK Ptuj Andrej Kovač vse najtežje v dneh naše prisotnosti na olimpijskih igrah.

nekaterih mestih od časa do časa avtobus kaj neprijetno pošakoval. Nekateri so na tihem že razmišljali ali smo zašli, ko se po nekaj kilometrih soteska razširi in pred nami smo ugledali Počitniški dom, ki je bil uspan, le luč nas je opozarjala, da nas pričakujejo in nismo se zmotili. Pričakala nas je visoka postava — markantna osebnost sam upravnik doma Hasan.

Po kratkem počitku in vročem čaju nas je pot vodila na Bjelašnico, ki nas je po tolikih dnevih megle in vetra pozdravila sončna in pripravljena, da sprejme na svojih strminah najsmelejše junake belih strmin, ki so smučali mimo nas z brzino prek 100 km na uro.

Kaj hitro so ob tekmovališču Ptujčani ustvarili vzdušje ob reklamiranju izdelkov Radenske in pritegnili pozornost vseh prisotnih, k temu pa je prispevala še harmonika in slovenska pesem. Ptujčani se še nismo prav zavabili in že smo postali s transparenti, dežniki, kurentovimi zvonci in drugimi pripomočki »manekenki« za številne službene in neslužbene fotografe, kot za televizijske kamere. Žal je tokrat ozvočenje popolnoma zatajilo, uradno napovedovanje je bilo slšno le na ciljni črti in že je vskočil »honorarni« naš napovedovalec Borut, ki je po megafonu prisotnim dajal številne »neuradne« informacije, neke si je prilastil štartno listo in tako »časno« reševal organizatorske težave.

Da so prireditelji mislili prav na vse možnosti tudi velikega obiska so z odlično organizacijo izpeljali prevoz večstošoglavne množice, ki se je po končanem tekmovališču zila na velikem parkirnem prostoru in brez večje gneče in zastoja tekoče odpeljala v Sarajevo. Tako smo tudi mi po slabi uri vožnje izstopili pred Skenderijo in »odgovornih« so z značkami in nalepkami »omilili« uslužbenice ZOI ter za vse tri dni priborili isti prostor za avtobus.

Medtem je pred Skenderijo stopila na sceno naša skupina z reklamami Radenske na čelu s korantom (žal edinim, kljub temu, da so bili predvideni še štirje), ki je neposredno propagiral ptujsko karnevalsko prireditelje. Na platujo pred Skenderijo pa se je pojavil tudi Vučko in ko sta si Korant in Vučko segla v roke je bil to moment za številne fotoreporterje in fotografe

(tako je tudi nastala že objavljena slika v Sarajevskem Oslobođenju) in za gledalce, ki so se želeli slikati z obema za spomin. Ko sta si oba snela maski, je bilo presrečeno, saj ob fantu iz zelene Štajerske je stal mladenič iz dežele vzhajajočega sonca.

Ob tem so se Ptujčani porazgubili največ jih je ubrala pot v smeri Baščaršije, kjer je vladal pravi vrvež, uho pa je lahko zaznalo znane in neznane tuje govorce skratka kot v Babilonu.

Ponovno smo se znašli pred Skenderijo, kjer smo bili priča proglasitvam zmagovalcev tega dne v raznih disciplinah. Zamuda nas je uro kasneje pripeljala v idilično sotesko, kjer nas je čakala večerja. Najbolj utrujene je kaj kmalu zamakala postelja nekatere paje pritegnila glasba iz Edijevega »orkestra«.

Rano se je pričel novi dan, za nekatere je bila noč prekrtaka, toda po zajtrku se je vsem boriem naravnal in že smo hiteli novim doživljanjem nasproti tokrat na Jahorini na prizorišče ženskega slaloma. Žal tokrat ni bilo naklonjeno organizatorjem in gledalcem. Gosta megla, slaba vidljivost, zavijanje vetra pri — 11 stopinjah smo na čelu z megafonom in napovedovalcem Borutom in Francijem ponovno reševali čast organizatorjem, ki jim je spet zamrznila ozvočitev, da sta ustvarila vzdušje, kjer se je v odmoru med obema tekoma ob zvokih naše harmonike ustvarilo pravo veselje — razpoloženje slišala se je pesem, plesalo kolo, polka in valček. Ob tem pa se propagira Radenska s tremi srci. Vsa mogoča tekoča poživila smo okusili, žal pa niti kape Radenske mineralne vode, najbolj potrebno mineralov pa so v Sarajevo lahko okusili »muško vodo« Kiseljak.

Zaupno smo izvedeli, da Radenske nimamo s seboj iz preventivnih razlogov, ker ne prenese nizkih temperatur pa tudi sofer Franček bi moral pokazati svoje gospodinjinske sposobnosti, kar je tako vsakodnevno odražalo očičeno vozilo.

Spet smo izstopili pred Skenderijo, spet je Korant s svojimi zvonci označil pomlad, ki je v Sarajevu in na prizoriščih borb še dolgo ne bo, saj so snežne količine plansko prekoračene. Tokrat je za našo skupino postal

najbolj iskan Vučko v kakršnikoli obliki za spomin domačin, kot razglednice Sarajeva in njegovih tekmovališč ter Vučka za znanca, prijatelja, ker se je moralo pisati na vse konce sveta, zato so prisotni dajali »avtograme« na razglednice in zadnje smo še podpisovali, ko smo se naslednjo noč vračali že od Zagreba proti Ptuj.

Ta dan smo se po vrnitvi z Jahorine ustavili v hotelu Koran, kjer so nekateri obujali spomine za dve leti nazaj, ko je skupina članov SK tudi domovala in se smučala na pobočjih Jahorine.

Vsa prizadevanja našega vodstva, da bi navezala stike s člani jugoslovanske smučarske reprezentance predvsem pa z Juratom Frankom je končno le uspela. KK Ptuj — Slovenske gorice je poklonilo nosilcu srebrnega olimpijskega odličja steklenico vina iz vinoteke z letnico rojstva našega prvega nosilca zimske olimpijske medalje. Sočasno pa se je vodil razgovor na »najvišji ravni« med direktorjem alp. repr. Tonetom Vogrincem in predsednikom SK Ptuj Andrejem Kovačem, ki je dobil »navodila in priporočila«, da lahko tudi klubu raste kakšen smučarski as.

Ob tej priložnosti v prostorih Jugoslovanskega ski poola bil prisoten tudi direktor Radenske Feri Horvat, ki je dal vso priznanje naši skupini, da je njihova naložba za reklamo v pravih rokah, da je vsepovsotno prisotna, vidna in glasna na visokem nivoju.

Po vrnitvi v Bistričak se je po večerji ob zvokih glasbe razvila prava »Ptuj-ska noč«, ki so se ji pridružili tudi člani slovenske strelske reprezentance, ki so v naslednjih dnevih imeli tekmovalca v Zenici. Ob pesmi in plesu je prehitro minilo in spet je bila za nekatere noč prekrtaka. Zjutraj vedro razpoloženje, obilni zajtrk, posiljevanje od novih poznanstev, posiljevanje od Hasana velikega, skupni posnetki ob domu in drugo in že je avtobus peljal na prizorišče smučarskih skokov na 100 m skalalnici na Malem polju. Kmalu smo ugotovili, da bo danes množica presegla vse pričakovanja, saj smo pol poti do Sarajeva že naleteli na kolono avtobusov, ki so vsi imeli za cilj skoke na Malem polju.

Vrhunec našega potovanja v avditorij, ki je sprejel prek 70 tisočglavo

Skupinski posnetek naše »ekspedicije« v Sarajevu
Fotografija M. Zupanc

množico (prostor bi lahko sprejel še enkrat toliko) na ovalnem pobočju usidrana je pričakovala uspeha naših kot uspeha vseh junakov, ki se smelo spuščajo po strmini in s poletji osvajajo in navdušujejo vse ljubitelje te smučarske discipline.

Doživetje je toliko večje za tiste, ki so to videli prvič v vsej ve... inih teh pa med gledalci ni bilo malo, zlasti med starejšimi domačini.

K uspešni reklamni skupine na izpostavljenem mestu je ob izdelkih Radenske in Zlatoroga tokrat uspešno reklamirala tudi izdelke KK Ptuj-Petovje za smoj vrte.

V avtobusu opravljeno tekmovalca za najbolj izvirno propagando za izdelke »moj vrta«, zmagal je in prejel kolekcijo izdelkov znani ptujski Elanov serviser Vlado.

Večkrat ko smo se nahajali v avtobusu, je naš neumorni vodja Franci povdarjal, da moramo nastopati kjerkoli se pojavimo kot skupina kot celota organizirano, je v sredini avtobusa iznikla pripomba, da moramo imeti »redni nagon« je tokrat ena od ovčic po končanem skokih ob vrnitvi k avtobusu tega izgubila in odšla v nasprotno stran.

Ugibanja v avtobusu so bila različna, črnogleda, da bjo lahko že odpisali ali iskali po Sarajevu. Brezčislne telefonije med varnostnimi organi je že bila vzpostavljena, ko so se vse črne napovedi razblinile, saj se je pojavila vsa nasejana cela in zdrava v spremstvu našega Francija — konec dober vse dobro.

Poslednjič smo prišli na prizorišče pred Skenderijo, spet smo se porazgubili in ob tej priložnosti se je nudila Bo-

janu in Andreju (iz vodstva), da sta v prostorih jug ski poola naletela na Bojana Križaja in mu v imenu nas vseh predala simbol Koranta in kolekcijo vin iz »ptujskega podzemlja«. To je bil večer pred Bojanovim nastopom in že sem podvomil ali je naše gore list ali je po sinjorjurnih polti sin kakšnega drugega naroda. Prevelika je bila teža in breme, kateri je bil izpostavljen, zato lahko prevelika slava vsakega pokopljice.

Kljub temu, da je bil odhod z manjšo zamudo, ni nikogar motilo, pot nas je še zadnjič vodila mimo Zetre s pogledom na olimpijski ogenj, ki v svojih plamenih izraža toliko nedorečenega, likrati pa dokazuje, da se ob njem lahko rokujejo vsi ljudje sveta ne glede na raso in družbeni sistem, ne glede na predhodke in ovire, ki jih nekateri hočejo ustvarjati. Pred »santjem« so vsi prisotni prešli od organizatorja pravo kmečko »suzno«, domači kruh z zaseko in čebulo, vse pa se je moralo poplakniti s haloško kapljico, da ne bi v grlu obtučalo.

Po dobrih 7 urah vožnje smo se bližali staremu očaku ob Dravi, po zvočniku se je oglasil ponovno predsednik SK Ptuj Andrej, ki se je zahvalil vsem, ki so se razdajali ob reklamiranju proizvodov Radenske, ki je finančno omogočila.

Ob večkratnem postanku v Ptuj ob slovesu z vsakim je ostalo v vseh spomin na prijetne ure in dogodke z olimpijskih iger z zavestjo, da je tudi naša prisotnost prispevala k vsehsplošni uspešnosti.

M. Zupanc

KOŠARKA

Ptuj—Zagorje 95:75 (53:39)

Nad 100 gledalcev je ob koncu pozdravilo odlično igro domačinov, ki so tokrat prikazali svojo pravo vrednost.

Že od vsega začetka po zaslugi dveh protinapadov Damiša in vodstva so domačini pričeli siloviti napadati na koš gostov. Pod lastnim košem je tokrat stala zelo gibljiva obramba, ki ni dovolila gostom, da bi z lahkoto dosegali koše. Gostom v 2. in 10. minuti odmora ni koristila, ritem domačinov ni bil zmeden in do odmora so se razlika v koših veččala. V 17 minuti so v igro vstopili Volmajer, Cobej in Kotnik, ki so tempo obdržali, zlasti pa skušali zaustaviti nezmožnjivega Mahneta. V nadaljevanju so domačini igro ponovili zlasti pod lastnim košem in vzdržali tudi ob trenutni krizi, ko tri minute niso zadeli nasprotnikovega koša, tako jim je uspelo razliko znižati na 6 točk. Toda ponovna zbranost v zadnjih minutah je prednost znova zvečala, zato so ob koncu zasluženo slavili visoko zmago.

Sodnika Vračko in Krasnik iz Maribora sta odlično sodila, uspešni so bili za Ptuj: Vlah 19, Damiš 8, Volmajer 8, Marčič 22, Bedrač 8, Cogej 4, Kotnik 4, Dobrijevič 22; za Zagorje: Krajnc 4, Javoršek 13, Sluga 10, Ašič 12, Brinovec 10, Mahne 26. anc

PTUJ—LOG 112:34 (57:16)

V športni dvorani Mladika je bila odigrana prvenstvena košarkarska tekma članic med zadnje uvrščeno ekipo in zdeset. ano ekipo domačink. Opravičljivo je, da so tekmovalke bolje, oosotne na drugih tekmovaljih ali podobno, ni pa opravičljivo, da ima trener na voljo le 5 igralč, da v prvenstvu životari z 9—10 igralkami, še tembolj, če se ekipa bori, da bi v jeseni nastopala v slovenski ligi. Seleksijski sistem tekmovalca mora dati večji izbor igralč, ki bi se morale že kaliti, da stopijo na mesta starejših.

Tokrat je naključje hotelo, da so bile nasprotnice tako slabe, ki se niso znale zoperstaviti trem igralkam iz prve peterke ter dveh rezervam. Ptujčanke so si kaj hitro pridobile prednost, ki sta jo zlasti Kornikova in Vogrinčeva iz hitrih akcij večale.

Po odmoru se Ptujčanke niso uspavale na rezultatu, temveč so dokaj smelo igro nadaljevale ter na koncu dosegle trištevno zmago. Gostje so se pokazale kot neizkušena ekipa, ki ni znala zaustaviti naleta domačink.

Pred 50 gledalci sta tekmo dobro vodila Fišer in Rihar iz Murske Sobote. Uspešne so bile za Ptuj: Kornik 34, Vogrinčec 33, J. Širec 23, Janc 12, Veličković 10; za Log: Kandore 12, Debeljak 10, Grgič 4, Dormis, Gogala in Čelešnik po 2. anc

Občni zbor občinske strelske zveze Ptuj

V petek, 10. februarja je Občinska strelska zveza izvedla občni zbor v prostorih Kluba trg. podj. MIP Ptuj. Tega zbora so se udeležili predstavniki strelskih družin z območja občine Ptuj. Zbora se niso udeležili delegati le iz SD Olge Meglič, Drava in Vi-tomarci.

Občni zbor je s pozdravnim govorom odprl dosedanji predsednik zveze Franc Kolarič, ki je pozdravil tudi predstavnike iz Strelske zveze Slovenije in OSZ Maribor, Metoda Sušnika; iz ZTKO Ptuj: Ivana Klariča, JLA Slavka Ivanoviča in iz OŠT Jožeta Perka. Po izvolitvi delovnega predsedstva se je začela živahna razprava o posameznih točkah dnevnega reda. Prebrana so bila poročila posameznih odborov in njihovih predsednikov.

Ugotoviti je bilo mogoče, da je delo v strelski organizaciji potekalo dokaj uspešno kljub nekaterim težavam, ki so jih uspešno premagovali v lanskem letu. Največje težave so predvsem pri sredstvih tako denarnih kot materialnih, kajti ni denarja za nakup streliva in orožja in drugih sredstev, ki jih potrebuje strelci pri svojem udejstvovanju. Med drugim je bilo slišati, da nekateri SD delajo zelo slabo ali skoraj nič. Predlagano je bilo, da se tem družinam odvzame nekaj orožja in se ga da tistim, ki uspešno delujejo in nimajo dovolj svojega orožja. To je predvsem opaziti pri novo ustanovljenih strelskih družinah. Pri ZTKO bodo tudi v letošnjem letu težave s sredstvi, kajti v prvi vrsti bo treba obnoviti

strepo nad streliščem hale Mladika.

Nadalje je razprava tekla glede financiranja strelcev, ki se udeležujejo tekmovalni višjega ranga. Podan je predlog točkovanja strelcev za najboljšega športnika v občini, kajti vsako leto je pri tem prišlo do največjih problemov, ki jih pa bodo z novim točkovanjem

Med drugim so se v razpravo vključili tudi strelci discipline TRAP-SKEET, torej naši lovci. Podali so svoje probleme glede strelščev v Slovenji vasi in zlobnih jezikov, ki jim mečejo polena pod noge, tako da to olimpijsko strelišče sameva. Kajti z organiziranimi tekmovalci na tem strelišču bi se pridobila sredstva, ki so šla

za gradnjo. Pri tem bi se vsaj nekako s tekmovalci ta sredstva vračala in se lahko naložila v druge prepotrebne namene strelskega športa.

Na občnem zboru so razrešili dosedanje člane odborov in predlagali nove člane, ki so jih soglasno sprejeli.

Na prvi redni seji v sredo, 22. februarja so strelci izvolili nove vodstvene predstavnike, ki bodo nadaljevali delo v OSZ in jo vodili

Strelišče pri športni dvorani Mladika, ki čaka na obnovo strehe

v tem mandatnem obdobju. Za predsednika OSZ je bil izvoljen Adolf Mihelač, podpredsednik je Jože Perko, blagajnik Miran Skok, orožar Stanko Koren, za propagando pa Branko Zupanič. V upravnem odboru so še naslednji člani: Albin Vrbnjak, Franc Kolarič, Stanko Meglič, Jože Malek, Kondrat Kramberger, Franc Lendero, Janko Kodrič, Franc Muzek, Zvonko Petek, Alojz Turnšek.

Predsednik nadzornega odbora je postal Ivan Orlač, člani pa so še Stefan Skok in Stefan Laura. Predsednik tehnične komisije je Albin Vrbnjak, člani pa Franc Bedrač, Franc Cetl, Jože Kokovnik in Vlado Bežjak. Predsednik disciplinske komisije je Slavko Ivanovič, člani pa so Jurij Lamut in Marjan Kunstek.

Za predsednika sodniške komisije je ponovno izvoljen Veselin Miletič, člani pa so še Jože Lovrenčič, Alojz Ličen, Dušan Orešek in Martin Bedrač.

Na tej seji je tudi sklenjeno, da se dosedanja vrednost dnevnice poveča in sicer za čas odsotnosti na tekmovalnih od 6—8 ur 300 din; 8—12 ur 400 din in nad 12 ur 600 din. Sodniška ura pa v letošnjem letu znaša 60 din. Podan je tudi predlog, da bi OSZ imela svojega trenerja, ki bi skrbel za ekipo OSZ in da se organizirajo treningi po skupinah tako, da ne bi trenirali kdaj bi kdo hotel.

Kot vidimo, čaka naše ptujске strelce v tem letu veliko dela in upajmo, da ga bodo tudi uspešno opravili, kajti to je edina organizacija v občini, ki je po številu najbolj množična.

Besedilo in posnetek: ZB

NAMIZNI TENIS

Poraz in zmaga Ptujčank

PETOVIO—BORAC 3:6

Srečanje dveh enakovrednih ekip je zmaga pripadala gostjam, ki so v odločilnih trenutkih zaigrale zbranejšo, predvsem pa pokazale večjo srčnost in zagrenost, kar ne moremo trditi za domačinke, ki se ob nekoli večji razliki v točkah predajo usodi. Pod svojimi zmožnostmi pa sta zaigrali Džankičeva in Marinkovičeva.

Potek srečanja se bi nedvomno spremenil če bi v četrti igri uspelo Kampuševi nadigrati najboljšo gostjo Kaurinovo v prvem setu ko je v odločilnem trenutku popustila, zmagal v drugem in nato ponovno popustila (20:22, 21:18, 13:21). Tudi Marinkovičeva bi pri stanju 3:1 lahko popravila pe je ob koncu vsakega seta proti Solomunovi zaigrala nezbrano.

Srečanja so se končala z naslednjimi izidi: Marinković : Kaurin 0:2, Kampuš : Sojtaric 2:0, Džankić : Solomun 1:2, Kampuš : Kaurin 1:2, Marinković : Solomun 0:2, Džankić : Sojtaric 2:0, Kampuš : Solomun 0:2, Džankić : Kaurin 0:2, Marinković : Sojtaric 2:1.

PETOVIO—JEDINSTVO 6:3

V nedeljskem srečanju so se ptujске tekmovalke predstavile v popolnoma drugačni luči. Džankičeva in Marinkovičeva sta s polno mero odgovornosti prikazali igre kot jih znata, zlasti v šesti igri, ko je Marinkovičeva bila odločilni boj in uspelo ji je šele v tretjem nizu nadigrati odlično Kitičevu. Kampuševa je tokrat izpustila iz rok dobljene nize, ko je bila pobuda na njeni strani toda premala psihična zbranost je storila svoje. Tudi Džankičeva je imela svoj krizni trenutek proti Jovičičevi, ki ga je ob koncu rutinsko izpeljala (21:17, 11:21, 22:20).

Izidi srečanja so naslednji: Kampuš : Jovičič 1:2, Džankić : Kitič 2:0, Marinković : Brumec 2:1, Džankić : Jovičič 2:1, Kampuš : Brumec 1:2, Marinković : Kitič 2:1, Džankić : Brumec 2:0, Marinković : Jovičič 2:0, Kampuš : Kitič 0:2. anc

Uspeh mladih goriških šahistov na regionalnem prvenstvu

V soboto, 18. februarja, je bilo v Malečniku odigrano ekipno šahovsko prvenstvo osnovnih šol mariborske regije. Na prvenstvu so dosegli izredni uspeh prvaki ptujске občine šahisti OŠ „Franc Bešak“ Gorišnica. Ekipa so dosegle naslednje uvrstitve: starejši pionirji — OŠ Bratov Polančič 33, OŠ Gorišnica 27,5, OŠ Majšperk 24, OŠ Angel Besednjak 20... Starejše pionirke: OŠ Gorišnica 25, OŠ Zg. Ščavnica 23,5, OŠ Malečnik 21,5, OŠ Borci za severno mejo... Mlajši pionirji: OŠ Gorišnica 27 (več zmag), OŠ Sladki vrh 27, OŠ Pohorski odred 23, OŠ Črešnjevec 20,5... Mlajše pionirke: OŠ Velka 25, OŠ Sladki vrh 24,5, OŠ Zg. Ščavnica 23,5, OŠ Gorišnica 16, OŠ Grajana 12,5... Na republiško prvenstvo, ki bo 10. in 11. marca v Kopru, sta se uvrstili prvouvrščeni ekipi v konkurenci starejših pionirjev in pionirk.

Za kvaliteto pionirskega šaha v mariborski regiji lahko trdimo, da zavzema trenutno vodilno mesto v republiki. To dejstvo še bolj dviga uspeh šahistov OŠ Gorišnica in OŠ Majšperk. V konkurenci starejših pionirjev sta ekipi zaostali le za lanskimi republiškimi in državnimi prvaki OŠ Bratov Polančič, starejše pionirke pa so se uvrstile pred OŠ Zg. Ščavnica, ki je lani zasedla 2. mesto na republiškem prvenstvu. Uvrstitve mlajših ekip OŠ Gorišnica ter delo šahovskih zanesenjakov na tej šoli pa jamči, da to ni njihov zadnji uspeh.

Ekipi OŠ Gorišnica, ki sta zmagali, so sestavljali naslednji učenci: starejše pionirke — Anita Ličina, Irena Muhič, Katja Suman, Veronika Trunk in Metka Grm. Mlajši pionirji: Tomaž Kralj, Tonček Horvat, Miran Čagan, Vlado Muhič in Miran Kralj. I. V.

emona kmetijski kombinat — ptuj
tozd živilska industrija »petovia« r. o. ptuj

62250 ptuj, ul. dr. J. J. Šušteršiča
Telefon: (062) 771-021
Teleks: AK PTJ 33-208
Telegraf: 250000 010
Faks: 062 771-1010

Komisija za delovna razmerja
EMONA KMETIJSKI KOMBINAT PTUJ
TOZD ŽIVILSKA INDUSTRIJA »PETOVIA« PTUJ

OBJAVLJA OGLAS DEL OZIROMA NALOG

KURJENJE PARNIH KOTLOV — 2 delavca.

Pogoj: Kvalificiran delavec kovinarske stroke in opravljen tečaj za kurjače parnih kotlov.

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s trimesečnim poskusnim delom.

Pismene prijave poslati v roku 8 dni po objavi v Tedniku na naslov: Emona Kmetijski kombinat Ptuj, TOZD Živilska industrija »Petovia« Ptuj.

emona kmetijski kombinat — ptuj
tozd ptujske toplice b. o. ptuj

62250 ptuj, ulica bratstva in enotnosti 1, Jugoslavija
Telefon: (062) 771-780 771-721
Teleks: AK PTJ 33-208
Faks: 062 771-1010

V Ptujskih toplinah prirejamo 9. in 10. 3. 84 od 19. ure dalje počastitev dneva žena ob glasbi. Cena rezervacije z večerjo je 600 din po osebi.
Rezervacije sprejema recepcija Ptujskih toplin.
Pohitite z rezervacijami, kajti število mest je omejeno.

VABILO ČLANICAM DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Društvo upokojencev Ptuj, vabi na praznovanje dneva žensk vse članice društva upokojencev.

Proslava bo v ponedeljek, 12. marca 1984 ob 15. uri v gostinskih prostorih društva Aškerčeva ulica 9 z običajnim programom. Vse udeležene članice društva prosimo, da vzamejo s seboj člansko izkaznico, to pa zaradi tega, ker so se v prejšnjih letih naše proslave udeležile tudi žene, ki niso naše članice.

Vljudno vabljeni

Radioklub „Dušana Kvedra Tomaža“ Ptuj

obvešča občane, da bo klub organiziral tečaj za radioamaterje operaterje za „C“ in „E“ razred.

„C“ tečaj bo zanimiv za vse tiste, ki bi radi delali na oddajnikih kot kratkovalovni operaterji.

Vsi tisti, ki jih veseli delo na UKV oddajnikih, bodo po končanem tečaju dobili potrdilo o izpitu operaterja „E“ razreda in obenem pravico do zasebnega oddajnika.
Tečaj za „E“ razred bo trajal po programu približno 40 ur. Kandidati za oba tečaja naj se javijo v klubu vsak petek, to je v času uradnih ur od 18. do 20. ure v Čučkovi ulici 1 (kletni prostori).
Tečaj se bo pričel v sredini marca 1984.

metalka

METALKA, n. sol. o.,
TOZD TRGOVINA, n. sol. o.,
Prodajno skladišče Ptuj

objavlja naslednja prosta dela oziroma naloge

PRODAJA BLAGA — 1 delavec

Pogoji:
— poklicna šola trgovske stroke oz. ustrezne strokovne smeri
— poskusno delo 1 mesec

Pismene ponudbe sprejema METALKA, n. sol. o., Ljubljana, TOZD TRGOVINA, Prodajno skladišče 43, Ptuj, Rogozniška 7, 8 dni po objavi.

KMETOVALCI

še pred pričetkom spomladanskih del na polju vam

kvalitetno in poceni protikorozijsko zaščitimo cisterne in druge kmetijske stroje ter priključke.

DleStar

ZAROKA METALNIK, DIMEL, METANSKI
IN LESARSKI POKLONILCI
PIL, HERNIA LACKA 8

PRAVOČASNA ZAŠČITA — PODALJŠANA ŽIVLJENSKA DOBA.

Informacije na tel. 772-431 in 796-170.

Še nekaj vesti iz športa

ZLOS je proglasila svoje najboljši športnike in ekine za leto 1983. Med letalskimi modelarji je najboljši Oton Velunšek, med ekipami pa modelarska sekcija AK Ptuj. Med motornimi piloti je Drago Krepf drugi, klub pa je tudi na drugem mestu med letalskimi šolami z majhnim zaostankom za ALC Lesce. Ostali klubi za Leščani in Ptujčani močno zaostajajo.

Mladinci KK Ptuj so v nedeljo dopoldan dvakrat zmagali in se prebili na drugo mesto republiške lige, ki ga do konca lahko obdržijo. V Mladiki so najprej premagali Elektro iz Šoštanja s 118:61 (52:25) in nato po dramatičnem nadaljku še Timo iz Maribora s 84:81 (74:74, 50:41). Strelci na obeh srečanjih: Gailhofer, Damiš 59, Žibrat 8, Čabrijan 22, Sterle 16, Valenko 2, Rozman 10, Vučinič 21, Kotnik 41, Habjanič 28.

Kadeti RK Drava so nastopili na polfinalnem turnirju republiškega prvenstva v Slovenj Gradcu. V konkurenci močnih in starejših igralcev Šoštanja, Slovenj Gradca in Fužinarja niso imeli možnosti in so bili zadnji. Za večino igralcev so to bile prve tekme in bodo na prihodnjih ob dobrem delu gotovo dosegli boljše rezultate.

Članice RK Drava so se vrnile z enotedenskih priprav v Ajdovščini, kjer so vadile trikrat na dan, v prijateljskih srečanjih pa igrale neodločeno z Mlinotestom in za gol izgubile z Alpescem.

Fkini nionirk in pionirjev KK Ptuj sta se na turnirjih v Ptuj in Markovcih uspeli uvrstiti v nadaljne tekmovanje festivala košarke na republiški ravni.

V ponedeljek so na seji sveta za razvoj, družbeno planiranje in svobodno menjavo dela govorili o izvedbi lanskega programa občinske telesnokulturne skupnosti, rebalansa finančnega načrta ter predlogu letošnjega programa. V torek pa so na seji IO ZTKO obravnavali zaključni račun zveze.

Pajenkova spet izboljšala rekord

Mlada članica ptujskega atletskega kluba Sonja Pajenk je letošnjo sezono začela odlično. Najboljša športnica ptujske občine je pred navedenim popravila republiški rekord za mladinke v skoku v višino na 177 centimetrov. V nedeljo pa je na republiškem dvoranskem prvenstvu v Ljubljani republiški rekord za mladinke v skoku v višino na 177 centimetrov. V nedeljo pa je na republiškem dvoranskem prvenstvu v Ljubljani preskočila še centimeter več in zanesljivo osvojila republiški naslov. Novi rekord je tako 178 cm, s tem rezultatom pa bi bila Sonja prva tudi med članicami, ker je Lihtenekerjeva z Raven preskočila isto višino. Trener Ljubo Čuček nam je povedal, da je Sonja skakala izredno in Mariborčanko Muršičevo, ki ima boljše pogoje za vadbo in tekmovanja, preskočila za tri centimetre.

Dobro sta se odrezala tudi Kristijan Kovač in Damir Dimovski. Kristijan je preskočil 193 centimetrov in med mlajšimi mladinci osvojil drugo mesto, Damir pa je bil peti s 180 cm. Mladi rod ptujskih skakalcev torej veliko obeta.

Druga skupina pa je sodelovala na dvoranskem prvenstvu v tekih in skokih v Celju, vendar ji vidnejših uvrstitev ni uspelo doseči. Po dolgem času pa je brez ptujskega zastopstva minilo republiško prvenstvo v krosu, ki je bilo v nedeljo v Ljubljani.

mali oglasi

SIDRA za napenjanje stebrov v vinogradih dobite pri METLIČAR. Izdelava kovinskih predmetov, Potrčeva 28, Ptuj tel: 771-286.

PRODAM ženske plašče št. 40 in 46 in moške plašče št. 50—286.

PRODAM ženske plašče št. 40 in 46 in moške plašče št. 50—52 ter ženske čevlje št. 38, Frida Hlupič, Ptuj, Zihelova ploščad 2.

PRODAM dve enofazni vodovodni črpalki. Konrad Tašner ob železnici 9, Ptuj.

MLADA uslužbenka nujno išče stanovanje (garsonjero ali sobo s kopalnico ter s posebnim vodom) v Ptuj. Naslov v upravi.

STAVBENO PARCELO — 38 arov sadovnjaka, primerno za vikend, prodam, Angela Medved, Podložje 31, Ptuj, tel. 771-082.

GARSONJERO v Ptuj prodam. Naslov v upravi.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

80 I bojler kombiniran (elektrika, trdo gorivo) in avtoradio, prodam. Petek, Hajdoše 90.

PRODAM rabljeni jedilni kot in raztegljivo kuhinjsko mizo. Jože Jakolič, Tomšičeva 34 (Vičava)

IZGUBIL se je lovski pes TERIER. Osebo, ki bi karkoli vedela o njem, prosimo, da ga vrne proti nagradi v gostilno MAJDA v Spuhlje.

PRODAM traktor URSUS C 335 — Z 700 delovnimi urami in star 3 leta. Franc Minih, Vurberg 31, p. sp. Duplek.

PRODAM traktor ZETOR 57-11, 3600 delovnih ur. Drago Kokol, Krčevina 106.

PRODAM dvosed — ležišče, Derič Lidija, Kraigherjeva 12, Ptuj, tel. 772-082.

NESNICE mlade jarkice, pasme HISEX, rjave, 3 mesece stare iz vrst najboljših pasem nesnic. Navajene na vso domačo hrano, prodam. Dobite jih vsak dan na domu, tudi v soboto in nedeljo. Jože Soršak, Podložje 1, Ptuj, tel. 771-286.

PRODAM motor za traktor IMV FERGUSON 35 KM in leto in pol starega ovčarja. Slatič, Dravci 18, Videm.

PRODAM traktor FERGUSON 55 KM. Viktor Cvetko, Krčevina 38, Ptuj.

AVTO WARTBURG ugodno prodam takoj. Ulica Lackove čete 18, Ptuj, Polajžar.

V NAJEM dam 10 arov vrta z brajdo (1000 l) za leto 1984 v Budini Marija Jesih, Belšakova 3, Ptuj, tel. 773-492.

PRODAM plug 12 ccl, Hajdoše 43.

MENJAM dvosobno stanovanje s telefonom v mirnem predelu Maribora za podobno v Ptuj. Informacije pri Davorinu Jukiču, CMD 12, Ptuj tel. 771223.

PRODAM spalnico, sedežno garnituro, štedilnik, hladilnik in ostalo pohištvo. Žarko Surič, Kelemenova 1, Ormož.

IZGUBIL se je papagaj v Ptuj, v Trstenjakovi ulici. Sliši na ime PIKI. Kdor bi kaj vedel o njem naj sporoči Mariji Peternik, Ptuj, Trstenjakova 7.

VZAMEVA v najem hišo ali enosobno stanovanje v okolici Ptuj. Ciglenjak, Placar 14, Desternik.

UGODNO prodam leto dni star R-4, metal zelene barve, cena po dogovoru in zmrzovalno skrinjo GÖRENJE 210 l. Lojzka Petrovič, tel. 771-442 pri Čeh.

GOSTINSTVO HALOŠKI BISER PTUJ

Priprave na pustovanje

Gostinci v družbenem sektorju se pripravljamo na pustovanje — kurentovanje, že dober mesec dni. Predvsem gre za priprave v organizacijskem smislu in v popestritvi gostinske ponudbe.

V torek od 27. februarja do 6. marca 1984 bomo v ptujskih gostilnah in hotelu Poetovio pripravili DNEVE PUSTNIH JEDI. Gostom bodo predvsem na voljo domače jedi, od pečenice, krevacic, domačih klobas, do kislega zelja in krofov. Krofe, ki smo jih do sedaj spekli in prodali pet do šest tisoč, lahko naročite v večjih količinah tudi za domov. S tem si prihranite čas in »živice«, v kolikor vam domači krofi ne bi uspeli tako, kot si želite.

V soboto, 3. marca organiziramo v hotelu Poetovio že tradicionalni pustni ples. Vstopnice za maske so že na voljo v recepciji hotela. Cena 300.— din vključuje tudi konzumacijo. Najlepše maske bodo seveda nagrajene. Med nagradami naj omenimo štiri dnevni paket pri Treh kraljih na Pohorju, denarni nagradi v znesku 3.000.— in 2.000.— din ter darila delovnih organizacij. Pustni ples organiziramo še v torek, 6. marca, prav tako v hotelu Poetovio.

Gotovo nas čaka najpomembnejša naloga v nedeljo, 4. marca, na sam dan kurentovanja. Skupaj z ostalimi nosilci gostinske ponudbe se moramo organizirati tako, da bodo domači in tuji gostje postreženi hitro in solidno. V ta namen bodo po ptujskih ulicah postavljeni številni kioski in stojnice, zaposleni bodo vsi delavci in študenti. Zato smatramo, da do zastojev ne bi smelo priti.

V posameznih poslovnih enotah imamo najavljenih več skupin prek turističnih agencij, kar kaže na to, da je zanimanje za ptujsko kurentovanje še zmeraj veliko.

Po pustnih dnevih bodo organizirali v temeljni organizaciji »Haloški biser« še prireditve in sicer SRČKOV PLES — v okviru 8. marca — dneva žensk, Srčkov ples bo v soboto, 10. marca s pričetkom ob 20. uri v hotelu Poetovio. Igral bo ansambel MB5 iz Maribora.

Irena Kovačič, dipl. oec.

Predavanje za traktoriste

V petek, 2. marca bo v domu Franca Krambergerja v Ptuj predavanje, ki ga organizirata kmetijska zadruga Ptuj in svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri skupščini občine Ptuj. Tema predavanja bo traktor in varnost v prometu ter vzdrževanje kmetijske mehanizacije. Predavanje bo za vse lastnike traktorjev in ostale kmetijske mehanizacije pomembno in koristno. Kmetje imajo namreč vse več kmetijske mehanizacije, njeno vzdrževanje zahteva od lastnika poučenost o vzdrževanju prav tako pa številne težke nesreče traktoristov opozarjajo, da je potrebno posvetiti varnemu delu s traktorjem več pozornosti.

JB

kino

Četrtek, 1. in petek, 2. marca: BLAGO V IZGUBLJENEM AVIONU: ameriška barvna pustolovka; petek, 2. in sobota, 3.

marca: NOČNI KINO — RESNIČNE ZGODBE VIII del, zah. nemški barvni erotični film; sobota, 3. in nedelja, 4. marca: NORCI S STADIONA, francoska barvna komedija; torek, 6. in sredo, 7. marca: KDO JE HERRIET, angleški barvni film.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadni izgubi ata in mame

„Koruzne težave“ tudi v ptujski občini

Zaloga koruze v Tovarni močnih krmil v Dražencih pri Ptujju so minimalne, je pred nekaj dnevi povedal direktor Franc Ivančič. Zaloga bodo zadoščale morda še do prvega aprila, vendar samo v primeru, da bodo zagotavljali krmila za živino v pitališčih, za prosto prodajo pa krmil ne bo.

V njihovih silosih je sicer prostora za 20 tisoč ton zrnja, vendar so zaloga izčrpane, napovedi o možnostih nabave koruze pa neobetavne. Zaloga koruze v silosih so v normalnih okoliščinah mnogo večje kot v tem času, morda bi bile tudi danes nekoliko večje, če bi Intes pravočasno prevzel 7 tisoč ton pšenice, ki so jo sušili v tovarni krmil. Tako v tovarni krmil kot v celotnem kmetijskem kombinatu sicer upajo, da bodo našli izhod iz sedanje krize, sicer bodo prisiljeni dati v zakol precej živine, posledice te prisilne odločitve pa bi žutili dolgo časa.

V normalnih okoliščinah je dnevna proizvodnja krmil okoli 220 ton, sedaj pa jih proizvedejo le 120 do 130 ton. Prednost pri zagotavljanju krmil imajo seveda tisti kupci, ki zagotovijo koruzo, vsi ostali pa morajo seveda počakati na „boljše čase“. V načrtih za letošnje leto je zapisano, da bodo zagotovili za potrebe kmetijskega kombinata približno 22 tisoč ton močnih krmil, kmetijski zadrugi Ptuj in Lovrenc pa nadaljnjih 8 tisoč ton.

Za kmetijsko zadrugo Ptuj zaenkrat zagotavljajo krmila v zadostnih količinah, saj je zadruga pomagala zagotoviti nekaj surovin, v kmetijski zadrugi Lovrenc pa lahko dobijo krmila le tisti, ki zagotavljajo teleta za nadaljnje pisanje v pitališčih kmetijskega kombinata.

V tovarni močnih krmil pravijo, da bodo morali nabaviti koruzo v najbližji prihodnosti pod vsakimi pogoji, kot vemo, pa je pri tem

vprašljiva le cena, zaloga pri pridelovalcih so namreč ogromne. Pri tem pa verjetno ne bo mogoče čakati na obljubljene količine koruze iz intervencijskega uvoza, saj utegne ta koruza prispeti prepozno. V najkrajšem času pa bodo morali v tovarni močnih krmil nabaviti vsaj sto vagonov koruze. Stike z dobavitelji so že navezali, vendar poteka dogovarjanje prav zaradi cene zelo počasi. V prizadevanja za nabavo koruze so vključili tudi kmetijske zadruge. Tako so predvsem kupci iz celjskega območja že zagotovili koruzo za svoje potrebe in ti imajo tudi nemoteno oskrbo. Dogovarjajo pa se tudi z domačimi zadrugami, saj upajo, da bo mogoče s skupnim nastopom vendarle najti še pravočasno rešitev za nadaljevanje nemotene proizvodnje krmil in nemoteno pisanje.

JB

DELA V IRAKU POTEKAJO NORMALNO

Med našimi sorodniki in znanci v Jugoslaviji je morda precej skrbi, kako je z nami — jugoslovanskimi delavci v Iraku sedaj, ko so se okrepili spopadi na iraško-iranski fronti. Vsem tem naj povem „kar iz prve roke“ kot temu rečemo, da ni tako hudo kot na veliko daljšo morda izgleda. Na fronti res potekajo srđiti boji, toda gradbišča, kjer delajo jugoslovanski delavci so mirna. Delo na vseh gradbiščih poteka normalno, seveda s polno zagnanostjo slehernega delavca, da bi čimveč naredil in s tem tudi zaslužil. V življenjski nevarnosti torej nismo, zato tudi ni nobene bojazni, da se ne bi

zdravi vrnil domov, ko se nam bo tukaj iztekel čas, določen za delo.

Večinoma vsa gradbišča, kjer delajo jugoslovanski delavci so daleč od fronte, tako da niti ne čutimo napetega ozračja. Tu in tam samo slišimo letalske motorje jeklenih ptic, ki letijo proti fronti. Naj poudarim še enkrat, da življenje na naših gradbiščih poteka normalno in zaradi vojne naša življenja niso ogrožena.

Kot slišimo iz poročil iz Jugoslaviji precej nagaja sneg in pritiška tudi mraz. V tolažbo naj povem, da je tudi tukaj v Iraku zjutraj precej

mrzlo, le 3 stopinje C, zato se moramo kar toplo oblačiti. Čež dan pa se ozračje spet ogreje, saj se živo srebro dvigne tudi čez 20 stopinj C.

Moj delovni mandat tukaj bo trajal še 3 mesece, ki pa bodo najbrž prav kratki, saj bo kmalu začel naš delovni dan zaradi predajnih rokov dnevno tudi po 14 in 16 ur. Sedaj smo nekaj časa imeli le 10-urni delovni dan.

Lep pozdrav vsem v domovini, ženam pa iskrene čestitke za praznik!

V imenu delavcev iz Iraka
Jana Hvalec

OB 70—LETNICE JOŽETA GREGORCA

„Nocoj je pa ena lepa noč...“

Dvorana ptujskega Narodnega doma verjetno že dolgo ni bila tako polna prijetne domačnosti, predvsem petja, kot v petek, 24. februarja, ko so člani komornega moškega zbora iz Ptujja v počastitev 70-letnice svojega prvega dirigenta, profesorja Jožeta Gregorca, pripravili večer ljudskih pesmi z družabnim srečanjem.

Za uvod v prijeten večer so

svojemu slavljenču zapeli člani komornega zbora pod vodstvom Franca Lačna, za tem pa je o bogati, »z notami posuti« življenjski poti muzikologa, dirigenta in glasbenega pedagoga, profesorja Jožeta Gregorca govoril njegov dolgoletni prijatelj dr. Vladimir Bračič. Člani zbora pa so poleg »venčka« najbolj poslušanih pesmi podarili profesorju Gregorcu

tudi umetniško sliko — Haloški motiv slikarja — pevca Jožeta Foltina.

Zatem je potekal večer, kot se spodobi za takšno svečanost. Spet je zadel pesem in članom zbora se je kmalu pridružila vsa dvorana, vse je prevzelo. Tudi slavljenca, ki se ni mogel upreti skušnjavi in je na koncu tudi sam zapel, zatem pa vstal in dirigiral odličnemu glasbenemu občinstvu.

Vse premore so odlično zapolnili člani znanega narodnega ansambla Adama Bičkeca, posebej pa velja pohvaliti osebje Ptujskih toplič, ki je ves večer pridno skrbelo, da so bile mize gostov vedno polne jedade in pijače. Pravo presenečenje je bila tudi velika štirinadstropna torta, z majhnim dirigentskim pultom na vrhu in taktirko. Na pultu so bile napisane začetne note znane Gregorčeve priredbe pesmi Marko skače. Vzdušje je po peštrila tudi skupina korantov, ki je slavljenču posebej čestitala. Skratka bila je zares »ena lepa noč!«

M. Ozmeč

O bogati življenjski poti Jožeta Gregorca je govoril dr. Vladimir Bračič (foto: M. Ozmeč)

V KS BORIS ZIHERL OB DNEVU ŽENSK

Prispevek za mamograf

Na seji predsedstva krajevne konference SZDL v krajevni skupnosti Boris Zihrel, seja je bila 27. februarja, so obravnavali tudi priprave na proslavo dneva žensk. Pri tem so podprli pobudo, ki jo v imenu SZDL uresničuje organizacijski odbor pod vodstvom Rudija Koširja in pripravljajo na dan 8. marca srečanje žena z območja krajevne skupnosti. Srečanje bo v prostorih gostilne Grozd in temelji izključno na samofinanciranju udeležencev.

Drugih prireditev pa v okviru krajevne skupnosti ne načrtujejo, zato pa bodo v počastitev praznika žensk prispevali Bolnišnici v Ptujju za nakup mamografa 5.000 din iz sredstev, ki jih imajo v finančnem načrtu namenjene za humanitarne dejavnosti.

FF

Uspeh Ptujčanov na tekmovanjih klubov OZN

Republiška konferenca klubov OZN že nekaj let nazaj organizira kviz tekmovanje, ki poteka od občinskih in regijskih do republiškega finalnega tekmovanja. Letos so za kvize pripravili vprašanja s področja o temeljnih podatkih organizacije združenih narodov, kulturnega delovanja na avstrijskem Koroškem in s področja neuvrčenosti.

V Srednješolskem centru Ptuj so koncem lanskega leta izvedli občinsko kviz tekmovanje klubov OZN, ki so se ga udeležile ekipe iz osnovnih šol občine Ptuj in tri ekipe srednjih šol. Zmagala je ekipa kluba OZN na TOZD Srednja družboslovna šola Ptuj in se tako uvrstila v četrtfinalno tekmovanje, ki je bilo decembra lani v Radencih. 18. februarja letos se je ta ekipa udeležila republiškega polfinalnega tekmovanja v Slovenji Gradcu, kjer je dosegla odlično drugo mesto in se poleg prvo uvrščene ekipe iz Velenja uvrstila v finalno tekmovanje klubov OZN Slovenije, ki bo 21. marca v Ljubljani.

Mentor kluba OZN na TOZD Srednja družboslovna šola Ptuj, Vlado Horvat je med drugim povedal, da je ekipa dobro pripravljena in da pričakujejo v Ljubljani dobro uvrstitev. Sicer pa zmagal bo tisti, ki največ zna in morda, ki bo imel tudi največ sreče!

-OM

Zlati par Arnejčič iz Hrastovca

V poročni dvorani matičnega urada v Ptujju je bila v soboto, 25. februarja slovesnost zlate poroke. Pred poblaščenim delegatom skupščine občine Ptuj in matičarjem sta po 50-letnem življenju in trdni zakonski zvezi to zvezo svečano obnovila MIHAEL in MARIJA ARNEJČIČ iz Hrastovca št. 88, KS Zavreč. Zlati ženin je bil rojen leta 1906, nevesta pa 1913. Vse življenje sta se ukvarjala s kmetijstvom. Imela sta 3 otroke, danes pa sta ponosna tudi na 5 vnukov.

Mihael in Marija Arnejčič ob razglasitvi za zlatoporočenca (Foto: Langerhole)

osebna kronika

Rodile so:

Martina Železnik, Nadole 4 — Jožefa; Slavica Lepej, Juršinci 32 — deklico; Dragica Arbeiter, Strajna 35 — dečka; Alica Topolovec, Kerenčičeva 21. Ormož — Nušo; Magda Korez, Kočice 54 — Matejo; Terezija Kekec, Kraigherjeva 18 — Tomaža; Štefanija Bratuša, Gregorčičev dr. 11 — Janjo; Zlatka Munda, Dolga lesa 7, Ormož — Janjo; Ivanka Rajh, Ptujška 12/b, Ormož — Matejo; Vera Gašparič, Tomaž 23 — deklico; Slavica Lesjak, Budina 46 — Barbalo in Moniko; Tatjana Korpar, Ul. Lackove čete 28 — deklico; Ljudmila Janžekovič, Stojnici 103 — deklico; Ana Horvat, Sobotinci 22 — Andrejo; Helena Kolarič, Obrež 34 — Janjo;

Poroke:

Anton Zagoršek, Dornava 30 in Ivanka Čuš, Dornava 25; Mihael Kelc, Gradišča 50 in Julija Selinšek, Savičeva 21; Janez Plajnsšek, Zg. Pristava 38 in Ivica Gajser, Zg. Pristava 38; Jožef Dobrun, Dolane 18 in Olga Krajnc, Dolane 18; Janez Emeršič, Slavšina 17 in Antonija Segula, Slavšina 17; Franc Kovačec, Zamušani 43 in Sonja Leben, Zamušani 43; Janko Ratek, Dornava 99 in Cvetka Kurboš, Dornava 99; Slavko Zemljak, Pobrežje 108 in Tatjana Tacinger, Medvedce 15; Zvonko Leskovar, Prešernova 32 in Marija Horvat, Prešernova 32; Franc Ogrizek, Podova 36 in Ivana Lovrenčič, Krčevina pri Vurberku 37; Anton Vedlin, Preša 13 in Marjetka Lampret, Stoperice 59; Jožef Zemljarič, Spuhlja 93/a in Darinka Lah, Nova vas pri Mar-

kovcih 5; Branko Kelenc, Budina 33/a in Darinka Lah, Nova vas pri Markovcih 5; Branko Kelenc, Budina 33/a in Karolina Štalcer, Ormoška 4; Milan Fideršek, Cirkovce 33 in Nada Fingušt, Zg. Jablane 16; Drago Žerak, Preša 17 in Magda Hertiš, Zupčeva vas 3; Anton Fras, Slavšina 39 in Marta Herga, Gabernik 17; Vladimir Korez, Vel. Varnica 77 in Jožica Hercog, Pristava 15; Franc Tašner, Ločič 14 in Nadica Pukšič, Biš 41; Jožef Murko, Vintarovi 46 in Marija Potrč, Bišečki vrh 45;

Umrli so:

Jožefa Novak, Dolič 2, roj. 1911, umrla 20. febr. 1984; Jakob Pišek, Slape 28, roj. 1911, umrl 20. febr. 1984; Katarina Tetičkovič, Paradiž 94, roj. 1911, umrla 21. febr. 1984; Matilda Gašperšič, Draženci 38, roj. 1927, umrla 21. febr. 1984; Karl Čergulj, Dornavska 19, roj. 1908, umrl 21. febr. 1984; Alojz Rakuš, Dom upokojencev Ptuj, roj. 1908, umrl 22. febr. 1984; Anton Brmež, Dom upokojencev Ptuj, roj. 1908, umrl 23. febr. 1984; Kriscenzija Rozinger, Strmec pri Leskovcu 47, roj. 1931, umrla 24. febr. 1984; Anton Puc, Gorišnica 1, roj. 1914, umrl 24. febr. 1984; Ana Drevenšek, Kicar 115, roj. 1900, umrla 24. febr. 1984.

PROGRAM 24. PTUJSKEGA KURENTOVANJA

NEDELJA, 4. MARCA 1984

Ob 10. uri nastop folklornih skupin na Titovem trgu:

1. Pozdrav pustnih pokačev iz Podlehnik in Markovec,
2. Ples „kopjašev“ iz Markovec pri Ptujju,
3. Orači iz Podlehnik — Haloze,
4. Nastop „Vil“ iz Zabovca pri Markovcih,
5. Ples plesačev iz Pobrežja pri Vidmu,
6. „Sranganji“ iz Obreža pri Ormožu,
7. „Perchte“ iz Fusch — Avstrija,
8. Orači iz Lancove vasi — Dravsko polje,
9. Klada iz Sp. Polskave pod Pohorjem,
10. „Blumarji“ Beneška Slovenija — Italija,
11. Orači iz Markovec — Ptujsko polje,
12. „Zvončarji“ iz Opatije — SR Hrvatska,
13. Pustni plesači — Beltinci — Prekmurje,
14. „Borovo gostivanje“ — Beznavci — Prekmurje,
15. Kapanjarice iz Markovec — Ptujsko polje,
16. „VASILIČARSKI BABARI“ iz Bitole — Makedonija,
17. Pustna baba — Šmartno ob Paki,
18. Piceki in kokotiči iz Markovec — Ptujsko polje,
19. „Maškure“ iz Turčiča pri Čakovcu — Hrvatska,
20. Rusa, medvedi in drugi pustni liki iz Markovec,
21. GLÖKLERLAUF, Trieben — Avstrija,
22. Plohariji iz Cirkovce — Dravsko polje,
23. Koranti iz Ptujja in okoliških vasi.

Ob 15. uri karnevalska povorka po ptujskih ulicah, v kateri sodelujejo poleg folklornih skupin še maržuretke iz Ljubljane, mali

orači iz Lancove vasi, pustne šeme osnovnih in srednjih šol, motorna in vprežna vozila delovnih organizacij, društev in posameznikov ob spremljavi maskiranih pihalnih orkestrrov.

ZBIRALIŠČE ZA UDELEŽENCE POVORKE:

vozila na Muzejskem trgu in Prešernovi ulici, pešci v Cankarjevi in Prešernovi ulici.

OBHODNA POT POVORKE:

Slovenski trg — Murkova ulica — Trg MDB — Lackova ulica — Trstenjakova ulica — hotel — Osojnikova ulica — Gregorčičev drevored — Potrčeva ulica — Srbski trg — Titov trg — Miklošičeva ulica — Trg MDB — Krempljeva ulica — Trg svobode — Dravska ulica — razhod.

PARKIRIŠČA:

za obiskovalce, ki pripeljejo iz smeri Krapine, Slovenske Bistrice, Majšperka in Maribora, so parkirišča na desnem bregu Drave, za obiskovalce, ki pripeljejo iz smeri Lenarta, Radgone, Ormoža, Varaždina, pa so parkirišča na levem bregu.

VSTOPNINA:

Cena vstopnice (značke) je 50 dinarjev.

PRIREDELJA:

Folklorno društvo Ptuj in Turistično društvo Ptuj.

PRIMERNA DARILA V PRODAJALNAH

emona merkur ptuj

TEDNIK

izdaja zavod za časopisno in radijsko dejavnost RADIO-TE-DNIK 62250 Ptuj, Vošnjakova 5, poštni predal 99. Ureja uredniški kolegij, ki ga sestavljajo vsi novinarji zavoda, direktor in glavni urednik FRANC LAČEN, odgovorni urednik FRANC FIDERSEK, tehnični urednik ŠTEFAN PUSNIK, novinarji: Jože Bračič, Nevenka Dobljekar, Majda Goz- nnik, Ludvik Kotar, Martin Ozmeč in Marjan Šneberger. Uredništvo in uprava Radio-Tednik, telefon (062) 771-261 in 771-226. Celotna naročnina znaša 550 dinarjev, za tujino 1.125 dinarjev. Ziro račun SDK Ptuj 52400-603-31023. Tiska ČGP Večer Maribor. Na podlagi zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu je TEDNIK uvrščen med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.